

Naslednja številka
Utripa Savinjske doline
bo izšla 24. junija 2020.

Cena: 1,46 EUR
Leto: XXII

ŠT. 5 | 27. maj 2020

Utrip

SAVINJSKE DOLINE

- 6 Učenci z veseljem ponovno v šolskih klopeh
- 13 »Ekskluzivnost druženja v živo ostaja ali celo raste.«
- 16 Športniki pomagali hmeljarjem
- 28 Izkoristimo tudi dnevni izdih in vdih zemlje

Preklicali epidemijo

L. K.

Vlada je z 31. majem preklicala epidemijo nalezljivega koronavirusa, ki jo je 12. maja, pred dobrima dvema mesecema in pol, razglasila še prejšnja vlada. Čeprav se postopoma rahljajo nekateri ukrepi, pa drugi do nadaljnjega ostajajo.

Odlok o preklicu epidemije je sicer začel veljati 15. maja, ko je bil objavljen v uradnem listu, uporablja pa se od ponedeljka, 31. maja. V veljavi kljub temu ostajajo dozodajšnji ukrepi, saj trenutna epidemiološka situacija, ki sicer kaže enega najboljših rezultatov v Evropi, še ne zagotavlja, da virusa ni več.

Tako je treba v trgovine in druge zaprte javne prostore še naprej z maskami, prav tako je pred vstopom v zaprte javne prostore treba razkuževati roke. Veljavna ostajajo tudi vsa navodila šolam, kamor so se 18. maja vrnili učenci prve triade in dijak četrtih letnikov srednjih šol, 25. maja pa devetošolci.

Preklic epidemije pomeni tudi, da prenehajo veljati nekateri ukrepi, ki so olajšali te razmere delodajalcev v različnih panogah. Nekaj majskih utrinkov življenja z epidemijo smo zbrali na straneh tokratnega Utripa.

Je mesec maj še mesec ljubezni?

LUCIJA KOLAR

Ob vsej tej vnemi s socialno distanco in poostreno varnostjo smo skoraj pozabili, da je maj mesec ljubezni. Saj veste, tisto neulovljivo, nenapovedano, včasih nerazumljivo, z metuljčki v trebuhu in zasanjanim pogledom, ki nima nadzora, ki kipi in se poraja izven meja razuma ... In čeprav smo na njegovem pragu spet slišali tiste midvajevske stih »Zbudi me za 1. maj«, smo jih v času »čakanja na delo«, dela od doma in nasploh ob epidemijski negotovosti glede dela bolj posvetili prazniku dela in razmisleku o tem, kako si želimo delati, saj je epidemija mnogim vzela tudi to priložnost.

Ob tem smo nekako pozabili, kaj pojejo Mi2 izven refrena: »Zbudi me za praznik, kot si me zbujala takrat, ko prvi maj je vel v zelenju regratovih trat. Bosa sma ležala, gola pozabila na mraz, al' se še spomniš lučk, ujetih v kito tvojih las? U-u-u, preden vzel naju je čas.«

Prazniki, ob tem pa praznik dela sploh, njihovi pikniki in veselice, zaradi toplejšega vremena prinesejo kakšno možnost več za zaljubljenost, da svoje iskricke v očeh, opogumljeni tudi s kakšno rujno kapljico več, izmenjajo v naravi, daleč od oči staršev ali drugih prič. Mladi in zaljubljeni, pa tudi starejši in zaljubljeni so praznična zbiranja pogosto izkoristili za kakšen korak stran od platonske ljubezni, za bližino in dotik. Letos je bil prepovedan in v pogovoru z ravnateljico šole, ki je minuli teden ponovno odprla vrata šole, sva ugotavljali, da so učenci najbolj pogrešali sošolce in nasploh socialne stike. Da so sicer bili zelo pridni, tudi starši, ki so se sploh v prvi triadi pre-

izkusili v vlogi pomočnikov učiteljev, in da je stanje znanja, kot so ugotovile učiteljice, dobro. A to ni to! V šolo si želijo vsi in socialni stik sošolcev, prijateljev pogreša tudi generacija, o kateri smo se še pred kratkim pogovarjali, da se ne zna pogovarjati, da preveč sedi za računalniki in s pametnimi telefoni v rokah, da se še za zmenke dogovorijo preko socialnih medijev. Zdaj pa smo jih, potem ko smo jih leta svarili pred nevarnostjo, čez noč tako rekoč prisilili, da redno sedejo za računalnike in vzamejo v roke pametne telefone, da so lahko v stiku. Zdaj so sami ugotovili, da to ni to, če ni tistega drugega. Druženja, brezskrbnega veselja, tudi kregarj in konfliktov, lumparij v živo, pa tudi iskrivih pogledov, simpatij, pomladnih ljubezni, ki jih ne more nadomestiti noben internet. Lahko jih nariše, a ne more pričarati vonja, tistih vibracij in tako čistih čustev kot v živo.

ne bolj povezale, policija in socialne službe spet, da je za domačimi zidovi bilo v tem obdobju več nasilja. Da, karantena je prinesla tudi kaj dobrega, a pogrešali smo in še pogrešamo predvsem svobodo pri odločanju o tem, da si izbiramo socialne stike in njihovo intenziteto, da imamo poleg družine tudi prijatelje, znance, sodelavce in z vsakim gradimo drugačne odnose, če hočete, na nek način različne stopnje »ljubezni«. Vse pa tvorijo naš socialni krog in delajo naše življenje bogatejše.

Upam, da smo se iz zgodbe dokončno naučili, da so ti super zmogljivi računalniki in telefoni res velik pomočnik in sopotnik, a po virtualni poti ne moreš doseči vsega. Osebni kontakt, iskren pogled v oči brez posrednikov, topel stik rok brez rokavic in objem brez pomislekov, so še kako pomembni. Tudi intervjuji za časopis, v novinarskem smislu,

Da, karantena je prinesla tudi kaj dobrega, a pogrešali smo in še pogrešamo predvsem svobodo pri odločanju o tem, da si izbiramo socialne stike in njihovo intenziteto, da imamo poleg družine tudi prijatelje, znance, sodelavce in z vsakim gradimo drugačne odnose, če hočete na nek način različne stopnje »ljubezni«. Vse pa tvorijo naš socialni krog in delajo naše življenje bogatejše.

In socialno distanco so zapovedovali tudi drugim. Varovanci v domovih za starejše so bili dobra dva meseca v svojih sobah, brez obiskov. Ostali stiki so bili dolgo omejeni le na meje občine, večina se je lahko družila v ožjih krogih svojih družin. Govorijo, da so se mnoge družine

so v živo boljši. Naj nam junij prinese še kakšen ukrep manj in kakšen pristen socialni stik več, za kakovost pa upam, da bomo tudi zaradi izkušenj krize kaj več poslej naredili tudi sami. In kriza bo takoj lažja. Naj bodo meseci ljubezni junij, julij, avgust, ...

Tudi v Žalcu kolesarili

T. T., L. K. T. T.

Kolesarjem, ki s svojo vožnjo v mestih po Sloveniji izražajo nezadovoljstvo z ukrepi vlade oziroma proti omejevanju svobode v času epidemije koronavirusa, se je v petek, 15. maja, pridružila tudi skupina kolesarjev iz Žalca.

Kot kaže, je številu udeležencev botrovalo slabo vreme in dan prej preklicana epidemije koronavirusa. Kolesarjenje je minilo v mirnem vzdušju in ob piskih piščalk, s katerimi so opozorili na svoje nestrinjanje z delovanjem vlade. Epidemiološki ukrepi so bili uspešni, saj imamo za zdaj sorazmerno malo žrtev koronavirusa in smo tako ena izmed najuspešnejših držav v Evropi. A protestniki po Sloveniji vsak petek opozarjajo na tiste ukrepe, ki so posegli v svobodo gibanja državljanov, svobodo medijev, netransparentno delovanje in morebitne koristi posameznikov v primeru nabav zaščitne opreme ...

Del skupine kolesarjev v Žalcu

ONAON
VABLJENI
V TRGOVINO
ŽALEC in
VELENJE.

MEDSEZONSKI
POPUSTI
DO 30 %
NA OZNAČENO
KOLEKCIJO
od 28. maja do 6. junija 2020

Rezervacije
oglasov za majsko
številko časopisa
sprejemamo
do 15. 6. 2020
na utrip@zkst-zalec.si
ali 031 623 117.

HVALA vsem
oglaševalcem.

Utrip
SAVINJSKE DOLINE

HÖRMANN
garažna in vhodna vrata

Dom je, kjer se počutimo varne

**Avtomatska
garažna vrata**
od 850 €*
Vhodna vrata
brez obsvetlobe
od 1.272 €*
* Priporočena cena za akcijske proizvode oz. velikosti, vključno z montažo in 9,5 % DDV. V veljavi pri vseh pooblaščenih zastopnikih v Sloveniji do 31.12.2020.

Vrata Hörmann v Sloveniji:
Matjaž d.o.o. T. +386 (0)3 71 20 600 / **PE Ljubljana** T. +386 (0)1 24 45 680
PE Maribor T. +386 (0)2 48 00 141 / www.matjaz.si • info@matjaz.si

V Šempetru začetek obnove ceste z mostom

L. K. T. T.

Prejšnji teden se je pričela rekonstrukcija državne ceste skozi Šempeter, od krožišča v Ločici ob Savinji do Petrolovega servisa. Ministrstvo za infrastrukturo oziroma Direkcija RS za infrastrukturo in Občina Žalec načrtujeta obnovo vse do novega krožišča pri Šparu. Zaradi obsežnosti projekta so dela razdeljena po fazah, dela pa so pričeli na zahodni strani, saj je most čez Strugo popolnoma dotrajan in zaradi rušenja ob strani zelo nevaren.

Dela izvaja podjetje VOC Celje, ki je pridobilo tudi dovoljenje za delno zaporo državne ceste skozi Šempeter na približno 1,2 kilometra dolgem odseku. Delna zapora je predvidena do konca letošnjega oktobra, uredili pa bodo začasen obvoz ob državnih cestah. Območje tega obvoza bodo morali po končanih delih vzpostaviti v prvotno stanje.

Promet bo v času izvajanja del potekal izmenično enosmerno z roč-

Dotrajan most čez Strugo bodo obnovili, pred tem pa zagotovili nadomestni most

nim usmerjanjem, ki pa je dovoljeno samo podnevi. Izven delovnega časa izvajalcev del bo zagotovljen dvosmerni promet z začasno prometno

signalizacijo. Ob tem morajo izvajalci zagotoviti tudi varnost pešcev. Prav tako bo prestavljeno avtobusno postajališče.

Žalski gasilci imajo novo vozilo

T. Tavčar

Potem ko je Prostovoljno gasilsko društvo Žalec (PGD) lani julija podpisalo pogodbo za nabavo novega gasilskega vozila Rosenbauer AC 35 – 100, so sodobno gasilsko vozilo v vrednosti 310 tisoč evrov 6. maja že pripeljali v Žalec.

Kot je povedal predsednik društva Vid Blagotinšek, so do novega vozila prišli preko javnega razpisa. Že takrat so napovedali, da bo vozilo po opravljeni nadgradnji v Žalec prislo meseca aprila ali maja. In to se je tudi zgodilo. V sredo, 6. maja, so v spremstvu še drugih vozil društva v mesto pripeljali povsem novo gasilsko vozilo. Od skupne vrednosti 310 tisoč evrov je Občina Žalec zanj prispevala slabih 190 tisoč evrov, preostali del pa so prispevali žalski gasilci. Po besedah poveljnika društva Primoža Vasleta je vozilo opremljeno z rezervoarjem za deset tisoč litrov vode in s sodobno opremo za posredovanje. S pogonom na vse tri osi je primerno in prilagojeno terenskem tipu vožnje.

Novo vozilo PGD Žalec Rosenbauer AC 35-100 so za zdaj brez posebnih ceremonij pripeljali v Žalec, na dvorišču žalske gasilske postaje pa so ga občudovali mimoidoči občani.

S tem so se uresničile dolgoletne želje žalskih gasilcev po takšnem vozilu. Uporabljali ga bodo tudi za

prevoz pitne vode in kot podporo gasilski avtolestvi pri intervencijah.

Novi most drugo leto

T. T.

Zaradi slabega stanja griškega mostu se je Občina Žalec odločila, da pridobi mnenje projektantske organizacije glede dovoljene obremenitve dotrajanega objekta. Inženirsko-projektantski biro iz Maribora je opravil pregled mostu s predlogom omejitve prometa. Na tej osnovi so se dogovorili za uvedbo izmeničnega dvosmerne prometa po sredi mostu z omejeno hitrostjo.

Promet je reguliran s semaforjem z radarskim senzorjem. Ta zaznava promet in krmili svetlobni prometni znak. Čakalna doba avtomobilov je torej odvisna od gostote prometa. Občina Žalec je naročila tudi oceno stroškov sanacije vseh treh mostov (most čez Strugo, most čez Savinjo in most za pešce) in oceno gradnje novega, enotnega mostu, o katerih bo občinski svet odločal še pred poči-

Most čez Savinjo proti Grižam

tnicami. Na tej osnovi bodo potem pristopili k naročilu projektne doku-

mentacije in predvidoma v letu 2021 k sami izvedbi del.

V delu že rekonstrukcija obstoječih cest

L. K. T. T.

Minuli ponedeljek (25. maja) sta na novinarski konferenci, ki je potekala na novem parkirišču PC Vrbje, o projektu izgradnje komunalne infrastrukture in širitvi poslovne cone Vrbje, ki bo ob zaključku del obsegala skoraj 4 hektarje in je z DDV-jem vredna 1,5 milijona evrov, spregovorila župan Občine Žalec Janko Kos in vodja Urada za gospodarske javne službe Občine Žalec Aleksander Žolnir.

O podrobnostih projekta smo že pisali v aprilski številki, ko so zaključili asfaltiranje parkirišča. Izvajalcu

gradbenih del, podjetju NIVO EKO je namreč do aprila kljub ukrepom epidemije uspelo zgraditi in asfaltirati večino novogradnje, to so parkirišča na vzhodnem delu in dovozna cesta na severnem delu PC Vrbje. Trenutno pa je v izgradnji rekonstrukcija obstoječih cest na južnem in zahodnem delu. Projekt delno financirata Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo RS. Investicijo v višini dobrih 180 tisoč evrov pokriva proračun Občine Žalec.

V PC Vrbje je trenutno v izgradnji rekonstrukcija obstoječih cest na južnem in zahodnem delu

Stacionarni radar tudi pri »Benetkah«

L. K. T. T.

Od maja so v Žalcu bogatejši za nov stacionarni radar, ki meri hitrost na občinski cesti Žalec-Migojnice, na odseku mimo naselja »Benetke«, kot ga imenujejo domačini. Radar, ki je postavljen nasproti stanovanjskega objekta s hišno številko 10 na Ulici Savinjske čete, meri hitrost v obe smeri, iz Migojnic proti Žalcu in v nasprotni smeri.

Iz Občine Žalec so sporočili, da je namen postavitve radarja umiritev prometa in s tem zmanjšanje obremenitve okolja z emisijami hrupa, ki so posledica motornega prometa. V tem smislu so na tem odseku že znižali dovoljeno hitrost vožnje na 40 km/h.

Točno lokacijo stacionarnega radarja so na Občini Žalec določili v sodelovanju z Medobčinskim inšpektoratom in redarstvom v Celju. Kot skrajni ukrep umirjanja prometa pa so se odločili tudi zaradi pozitivnih izkušenj z radarjem, ki so ga postavili v naselju Petrovčah. »Ukrep se je izkazal kot učinkovit, hkrati pa smo od

Z novim stacionarnim radarjem želijo v Žalcu umiriti promet tudi na občinski cesti Migojnice Žalec.

stanovalcev, ki živijo na lokalni cesti v Petrovčah, prejeli informacijo, da so se hitrosti bistveno zmanjšale,« so še sporočili iz Občine Žalec.

Za zaščito, reševanje in pomoč 364 tisoč evrov

T. T.

Župan Občine Žalec Janko Kos je s predsednikom Gasilske zveze Edvardom Kuglerjem in s petnajstimi prostovoljnimi gasilskimi društvi Občine Žalec podpisal pogodbo o opravljanju lokalne gasilske javne službe za leto 2020.

V proračunu občine za leto 2020 je za delovanje sistema za zaščito, reševanje in pomoč namenjen znesek v skupni vrednosti 364 tisoč evrov. Od tega

je za dejavnost 15 gasilskih društev namenjenih 63 tisoč evrov, za dejavnost Gasilske zveze Žalec 48 tisoč, za sofinanciranje in nabavo gasilske opreme 60 tisoč, za sofinanciranje nabave gasilskih vozil 108 tisoč evrov, za obnovo gasilskih domov 10 tisoč evrov, za stroške delovanja Gasilskega poveljstva Občine Žalec 11 tisoč evrov. Predvidena sredstva požarnega sklada pa bodo letos znašala 44.900 evrov za nabavo gasilskih vozil oziroma opreme.

Žalska seja v maskah, predlagani sklepi sprejeti soglasno

✎ Ksenija Rozman ✎ T. T.

Čeprav je bil načrtovan primanjkljaj oziroma zadolževanje, je imel žalski proračun na 31. december 2019 dobrih 957 tisoč evrov presežka.

Žalski občinski svet bi se moral na 11. redni seji sestati v marcu, a je bila seja zaradi razglasitve epidemije in prepovedi zbiranja v javnih prostorih prestavljena. Župan Janko Kos jo je kljub še veljavnim ukrepom zaradi epidemije sklical v sredo, 29. aprila. Da bi zagotovili najmanj meter in pol razdalje med vsemi sodelujočimi, je bila seja v dvorani žalskega gasilskega doma. Vsi občinski svetniki, pripravljavci in razlagalci gradiva so nosili zaščitne obrazne maske. Brez obširnih razprav so bili vsi predlagani sklepi sprejeti soglasno.

Občina Žalec je skupaj s Študentskim klubom Žalec ustanovila javni zavod Mladinski center Žalec. Odlok o njegovi ustanovitvi je bil objavljen v letošnjem marcu. Na aprilski seji občinskega sveta pa so bili imenovani predstavniki občine kot soustanoviteljice v svet tega novega javnega zavoda. Pristojna komisija občinskega sveta je prejela tri predloge in s sklepom občinskih svetnikov imenovala Matica Krajska s Pernevega, Biserko Neuholt Hlastec iz Kasaz in Katarino Vasle s Ponikve pri Žalcu.

Soglasno so potrdili tudi sklep o plačilu za opravljanje neprofesionalne funkcije predsednika in članov Štaba za civilno zaščito Občine Žalec in poveljnika ter članov Gasilskega poveljstva Občine Žalec v času izrednih razmer zaradi epidemije covid-19 oz. od 13. marca do preklica. Predsednik štaba CZ bo prejel nadomestilo v višini do 30 % plače župana (brez dodatka za delovno dobo), člani štaba pa do 20 %. Nagrada pripada tudi vpoklicanim poveljnikom in članom GPO Žalec, in sicer v višini do 20 % plače župana.

Župan z masko

Program dela in poslovnik

V drugi obravnavi so žalski svetniki potrdili program dela občinskega sveta za leto 2020, in kot je povedala višja svetovalka za zadeve občinskega sveta Darja Orožim, v času javne obravnave niso prejeli dodatnih predlogov ali pripomb svetnikov. So pa v občinski upravi dodali nekatere naloge, ki so izpadle iz prvega predloga. Med drugim bo letos občinski svet obravnaval tudi dvoletni proračun občine 2021/2022.

Darja Orožim je nato predstavila predlog sprememb in dopolnitev poslovnika občinskega sveta, ki so ga sprejeli v prvi in drugi obravnavi. S spremembami in dopolnitvami je omogočen sklic seje na daljavo ter opredeljena njena izvedba preko IT-tehnologije, glasovanje, razprava

V enakem ambientu in z maskami bo potekala tudi današnja seja.

in ugotovitev izida glasovanja. Seja na daljavo skliče župan v primeru izrednih razmer, kakršna je bila epidemija.

Lanski proračun s presežkom

Občinski sveti morajo vsako leto potrditi zaključni račun občinskega proračuna za preteklo leto. Žalske svetnike je z zaključnim računom lanskega leta seznanila vodja urada za finance mag. Gabrijela Vodovnik. Med drugim je povedala, da je bilo vseh proračunskih prihodkov 18.231.571 evrov, kar pomeni indeks 92,8 glede na sprejet oziroma veljavni proračun. Vseh odhodkov je bilo 17.274.555 evrov (indeks 82,5). Investicijskih odhodkov je bilo okoli 3,7 milijona evrov, investicijskih transferov pa nekaj manj kot 463 tisoč evrov. Med največjimi projekti so bili Center za krepitev zdravja (prizidek k žalskemu zdravstvenemu domu), druga faza Poslovne cone Južno ob železnici, gradnja občinskih cest, pločnikov in javne razsvetljave, obnova in gradnja vodovodnega in kanalizacijskega omrežja, nadstrešnica nad žalsko tržnico (214.248 evrov) in drugi.

Čeprav je bil načrtovan primanjkljaj oziroma zadolževanje, je imel proračun na 31. 12. 2019 dobrih 957 tisoč evrov presežka. Zadolževanje ni bilo potrebno, ker občina ni začela z gradnjo bazena v sklopu projekta Hopslandija. Kot je med drugim povedala mag. Gabrijela Vodovnik, znaša zadolžitev občine 338,35 evra na prebivalca, dobra dva milijona evrov pa so iz proračuna 2019 prenesli v letošnji proračun.

Poseben odlok o parkiranju

V prvi in drugi obravnavi so žalski svetniki potrdili spremembe Odloka o ureditvi statusa, upravljanja in organizacije Javnega komunalnega podjetja Žalec (JKP). V odloku so navedene dodatne dejavnosti, ki jih v okviru delovne enote Urejanje javnih površin izvaja JKP. Dodano je vzdrževanje parkirišč in polnilnih postaj za električne automobile, iz odloka pa je izločena cvetličarska dejavnost. Odlok morajo v enaki vsebini sprejeti vse spodnjesavinjske občine, saj so vse soustanoviteljice JKP.

V nadaljevanju se je vodja urada za gospodarske javne službe Aleksander Žolnir predstavil predlog Odloka o lokalnih gospodarskih javnih službah, ki je bil dan v javno obravnavo, določa pa vse obvezne in

izbirne gospodarske javne službe, ki se izvajajo v žalski občini. Ker je bilo veliko sprememb v načinu izvajanja teh služb, so v uradu pripravili predlog novega odloka.

Prav tako je bil v prvi obravnavi potrjen predlog Odloka o parkiranju v Občini Žalec. Tako imenovani mirujoči promet je bil pred tem opredeljen v odloku o občinskih cestah. Zaradi širitve dejavnosti parkiranja v različnih oblikah (novo je plačljivo parkiranje v PC Arnovski gozd, pa tudi parkiranje avtomoblov v Vrbju) so pripravili poseben odlok.

Dvorana v žalskem gasilskem domu omogoča varne pogoje tudi za sejo.

Vrtec Žalec Zahod

V Žalcu bo občina v javno-zasebnem partnerstvu zgradila nov vrtec. Vodja Urada za negospodarske jav-

ne službe mag. Nataša Gaber Sivka je predstavila predlog odloka o javno-zasebnem partnerstvu za projekt Projektiranje, gradnja, vzdrževanje in upravljanje Vrtca Žalec Zahod, ki je bil potrjen v prvi obravnavi. Pred tem je Matic Lasič iz projektantske hiše predstavil idejno zasnovo vrtca. V dvoetažnem objektu na območju OPPN Žalec zahod (natančneje ob južnem robu območja, kjer so do zdaj zgrajeni le trgovski centri) bo osem oddelkov vrtca, dodatno bo možen še en oddelek. Med drugim bo v objektu tudi uprava Vrtcev Občine Žalec, poleg igralnic in vseh potrebnih prostorov pa bodo v njem večnamenski prostor, prostor za športne dejavnosti, knjižnica, kabineti, garderobe in centralna kuhinja, v kateri bodo pripravljali obroke za vse enote vrtca. Seveda je predvideno tudi zunanje igrišče.

Kot je poudarila mag. Nataša Gaber Sivka, je gradnja vrtca nujna, saj sedanjí prostori oziroma velikost igralne površine na otroka ne ustrezajo pravilniku za to področje. Ministrstvo je občini dovoljenje za delovanje vrtca, čeprav ne izpolnjujejo vseh normativov, podaljšalo do avgusta 2021. Ker bo mesto v kratkem dobilo tudi 60 novih stanovanj, v katera se bodo priselile tudi mlade družine, bo v vrtcu potrebnega še več prostora.

Spremenjen letni program športa

Na majskem zasedanju so žalski svetniki potrdili predlog Spremembe letnega programa športa v občini za leto 2020. Ker so bila v rebalansu letošnjega proračuna zagotovljena dodatna sredstva za šport, je bilo potrebno spremeniti tudi letni program športa, na osnovi katerega se izvajalcem programov športa po javnem razpisu dodelijo finančna sredstva. Javni razpis je že bil izveden, zdaj pa bodo izvajalci športnih programov tudi lahko prejeli denar. Za športne programe bo letos iz občinskega proračuna namenjenih 147.220 evrov, za športne objekte in površine za šport v naravi 253.110 evrov, za razvojne dejavnosti v športu 2.500, za organiziranost v športu 5.200, za športne prireditve pa 77 tisoč evrov.

Prav tako so žalski svetniki potrdili Akcijski načrt za izboljšanje in urešičevanje enakih možnosti invalidov v Občini Žalec v obdobju od 2020 do 2022.

Tudi o Sipru

Namestnica predsednice nadzornega odbora Bernarda Simončič je predstavila dokončno poročilo o nadzoru nad poslovanjem podjetja Sipro. Podjetje je bilo ustanovljeno leta 1992, danes ima Občina Žalec v njem še 19,63-odstotni lastniški delež. Sipro upravlja z vsemi stanovanji v lasti Občine Žalec, trenutno jih je 468. Nadzorni odbor je med drugim pregledal stroške vzdrževanja, nekaj malih javnih naročil in stroške sanacij stanovanj. Nepravilnosti ni ugotovil. Je pa priporočil vodstvu Sipra, da povpraševanj za ponudbe za izvedbo del ne bi pošiljali vedno istim izvajalcem.

Ob koncu je poveljnik štaba CZ Robert Vasle poročal o delu občinskega štaba, med aktualnimi informacijami pa je Aleksander Žolnir opozoril na novi radar, ki ga je občina na podlagi zahtev po umirjanju prometa namestila na južni vpadnici v Žalec (iz smeri Griž). Mag. Nataša Gaber Sivka je naštel številne prireditve, ki so že bile odpovedane zaradi epidemije, med njimi je tudi kolesarska dirka po Sloveniji. Tradicionalni sprejem za odličnjake pa kljub vsemu bo, prilagodili bodo tudi program športnih prireditev pod skupnim naslovom Razpno jadra.

Danes drugič v maju

✎ K. R.

Člani Občinskega sveta Občine Žalec se bodo danes (27. 5.) ob 13. uri sestali še drugič v mesecu dni, ponovno v dvorani žalskega gasilskega doma. Tokrat imajo na dnevnem redu 9 točk, med njimi več letnih poročil.

Na začetku bodo odločali o premoženjskih zadevah, več parcelam v katastrskih občinah Gotovlje, Petrovče in Levec bodo podelili status grajenega javnega dobra lokalnega pomena oziroma status javne ceste. Nato bo v prvi obravnavi predstavljen odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč in merilih za odmero komunalnega prispevka OPPN za del območja ŽA-1/5. Gre za celovito preureditev območja, velikega okoli

22.447 kvadratnih metrov, za potrebe delovanja podjetja Hmezada exim. Območje bo namenjeno prevzemu in skladiščenju hmelja, obdelavi in odpremi hmelja, predstavitvi izdelkov ter gostinski in poslovni dejavnosti. Osnovna namembnost legalno zgrajenih objektov se ne bo spremenila, namerava pa Občina Žalec v Hmezadovi stolpnici urediti tako imenovani Start up inkubator.

Sledila bo seznanitev z letnimi poročili javnih zavodov s področja negospodarstva, katerih ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je Občina Žalec, in sicer za leto 2019, nato pa še poročila Razvojne agencije Savinja za leto 2019, Policijske postaje Žalec o varnostni problema-

tiki, o delu Medobčinskega inšpektorata in redarstva na območju Občine Žalec, o izvajanju zaščite in reševanja v lanskem letu, o delu prostovoljnih gasilskih društev Občine Žalec, o delu Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, Kariernega kotička Žalec, Zveze turističnih društev Občine Žalec in poročilo o delovanju mladinskih društev v Občini Žalec v letu 2019.

O spremembah odloka o pokopališkem redu bodo žalski svetniki in svetnice odločali v drugi obravnavi. Prav tako bo v drugi obravnavi predlog Koncesijskega akta za izvedbo projekta javno-zasebnega partnerstva za Vrtec Žalec zahod.

Nekoliko več odpadkov kot lani

T. Tavčar

»Očistimo Občino Braslovče skupaj, vendar narazen« je bilo županovo povabilo občanom, ki so se ga na akciji v duhu varovanja zdravja v času epidemije tudi držali.

Drugo majsko soboto so izpeljali akcijo »Očistimo okolje v Občini Braslovče«, ki je bila predvidena že v mesecu marcu, pa je zaradi pandemije koronavirusa odpadla. Glavna nosilka akcije sta Občina Braslovče in Turistično društvo Braslovče. Sodelovalo je 146 občanov, ki so napolnili 227 velikih vreč smeti, kar je nekoliko več prejšnja leta.

Tudi letos so v akciji sodelovali gasilska društva Braslovče, Dobrovlje, Gomilsko, Grajska vas, Letuš, Parizlje - Topovlje in Trnava, Kulturnozgodovinsko društvo Žovnek Braslovče, Ribiška družina Šempester, Varstveno-delovni center MUC in Športno društvo Gomilsko - Šmatevž. Koordinatorji akcije so bili Štefan Bedjanič, Boštjan Bradeško, Primož Brinovec, Dani Cokan, Ivan Dobnik, Iztok Derča, Boris Jeseničnik, Franci Kralj, Boštjan Kragl, Jože Marovt, Boštjan Salamon in Jože Zupančič, ki so na zbirnih mestih razdelili udeležencem ustrezno zaščitno opremo ter vrečke za odpadke. Sodelovalo je 146 občanov in so napolnili 227 velikih vreč smeti, kar je nekoliko več prejšnja leta.

Glede na to, da imajo na območju Občine Braslovče že več let center za ločeno zbiranje odpadkov, kamor lahko vsako soboto dopoldne občani pripeljejo vse vrste odpadkov, so udeleženci čiščenja okolja pričakovali, da bodo pobrali manj smeti kot prejšnja leta. Pa so razočarano ugotovili, da ni tako. Člani RD Šempeter so poleg plastičnih odpadkov in pločevink tokrat odstranili večje, z vlogo prepojene preproge, ki jih je nekdo odložil v gmajno med desnim bregom reke Savinje in Preserskimi jezeri. Desni breg reke Savinje je vzdolž celotnega toka skozi Občino Braslovče vidno onesnažen z odpadki, ki jih prinese reka ob višjem vodostaju od drugod, in s tistimi, okolju neprijetnimi smetmi, za katere posamezniki menijo, da bolj »pašejo« v naravo kot pa v center za zbiranje odpadkov. Tudi ob bregovih reke Bolske in njenih pritokov ter ob Braslovškem in Žovneškem jezeru so zelo »priljubljene« točke za odlaganje smeti. Kljub temu da so nekateri predeli ob regionalnih cestah, ki vodijo skozi občino,

Pred zbirnim centrom Občine Braslovče na Žovneku je bila dolga kolona osebnih vozil; odpadke, tudi kosovne, so pripeljali občani.

Z akcije v drevoredu Žovnek

še porasli z visoko travo, iz nje izstopajo odvrženi papir, pločevinke in plastična embalaža. Prav problematično pa izstopa desni rob ob regionalni cesti od konca naselja Rakovlje do Žovneškega drevoreda in dlje, kjer

je skupina, ki je tod čistila v razdalji 300 metrov, napolnila kar šest večjih vreč.

Kot je zapisal župan Tomaž Žohar v povabilu občanom »Očistimo občino Braslovče skupaj, vendar narazen«, so udeleženci akcije nasvet upoštevali in na primerni razdalji drug od drugega varno zaključili svoje delo. Predsednik Turističnega društva Braslovče, Branko Ribizel, je povedal, da je pohvalno, da se je letošnje akcije udeležilo tudi večje število mladih kot prejšnja leta. Dokazali so, da jim ni vseeno, kakšno je bivalno okolje, kakšni so bregovi rek in jezer, robovi cest in gozdov v Občini Braslovče.

Tudi na Polzeli

Čistilna akcija pod posebnimi pogoji, ob ukrepih, ki še vedno veljajo za preprečevanja korona virusa, je 8. in 9. maja potekala tudi v Občini Polzela. Akcije se je udeležilo 435 udeležencev, kar je nekoliko manj kot lani, saj ni bilo šolskih otrok. Zbrali so okoli 110 kubičnih metrov mešanih odpadkov. Ugotavljajo, da je odpadkov vsako leto manj, in da divjih odlagališč skorajda več ni, so pa glavne in gozdne poti še vedno odlagališče za marsikoga, saj je bilo najti veliko plastike, embalaže steklenic, pločevink in drugih odpadkov, ki v naravo ne sodijo.

Direktor KZ Braslovče Boštjan Čulč, župan Občine Braslovče Tomaž Žohar in poveljnik Civilne zaštite Občine Braslovče Rok Ušen so takole mleko spravili na varno, nato pa ga razdelili socialno ogroženim družinam.

Mleko za socialno ogrožene družine

T. T., L. K., T. T.

V času epidemije koronavirusa se je marsikatera družina znašla v teži finančni situaciji. Tega se zavedajo tudi v Kmetijski zadrugi Braslovče, ki je v sodelovanju z Mlekarno Celeia podarila Občini Braslovče 1.800 litrov mleka (simbolično liter mleka na gospodinjstvo v občini).

Civilna zaščita Občine Braslovče je darovano mleko razdelila med socialno ogrožene občanke in občane Občine Braslovče. Z donacijo je Kmetijska zadruga Braslovče pokazala velik

socialni čut do soljudi, svojih strank, s čimer je pripomogla k lažšanju socialne stiske marsikatega posameznika in družine. Župan Tomaž Žohar se je direktorju Kmetijske zadruge Braslovče, Boštjanu Čulku, za omenjeno donacijo iskreno zahvalil ter izpostavil velik pomen medsebojne solidarnosti in pomoči v teh težkih časih. Želijo si in prepričani so, da to ni zadnja tovrstna donacija, kajti vedno se med občani in občankami najdejo ljudje, ki potrebujejo pomoč.

Zaradi epidemije viški mleka

Največje slovenske mlekarne, med njimi tudi Mlekarna Celeia, opozarjajo, da je pojav pandemije covida-19, ki je med drugim povzročil izvozno negotovost, zelo vplival na stabilnost slovenske mlekarske verige. Ta se odraža v viških mleka, ki negativno vplivajo na vse člene v mlekarski verigi, še posebej na slovenskega kmeta. Viški mleka pa se kažejo tudi zaradi manjše porabe v Sloveniji (zaprte šole, vrtci). Zato so se mlekarne, tako tudi Mlekarna Celeia, odločile za donacije mleka. Maja pa poteka tudi akcija mlekarjev skupaj s slovenskimi trgovci, ki oglašujejo s sloganom Kupujmo slovensko, da bi preko osveščanja potrošnikov spodbudili večjo porabo mleka in mlečnih izdelkov slovenskih mlekarov pri domačih potrošnikih.

NOVIČKE

T. T., D. N.

Nova defibrilatorja

Občina Polzela je pred časom kupila dva nova defibrilatorja, ki sta nameščena na Kulturnem domu v Andražu nad Polzelo in na objektu Nogometnega društva na Bregu pri Polzeli. V mreži javno dostopnih defibrilatorjev na območju Občine Polzela je skupaj z novima že 5 defibrilatorjev, dostopni pa so 24 ur dnevno. Namen nakupa je omogočiti lokalni skupnosti najboljše oskrbo za pravočasno prepoznavanje in reševanje zdravstvenih težav ter povečati možnosti preživetja ob zastoju srca.

Brezplačno brezžično omrežje na Vranskem

Občina Vransko je bila uspešna na javnem pozivu Evropske komisije za sofinanciranje izgradnje omrežja Wi-Fi4EU. Za namen nakupa in namestitve potrebne opreme je Evropska unija (EU) dala 15.000 evrov, stroški potrebnih internetnih priključkov za obdobje 3 let v višini 4.390 evrov pa gredo v breme občinskega proračuna.

Namestitvev omrežja je izvedlo podjetje Telemach, d. o. o., ki je bilo izbrano kot najugodnejši ponudnik v postopku oddaje javnega naročila. Na Vranskem je tako odslej na voljo brezplačno Wi-Fi omrežje s šestimi dostopnimi točkami na prostem (središče trga pred Osetovo vilo, parkirišče pri Slovnanu, parkirišče pri trgovskem centru in območje avtobusne postaje, ploščad pred kulturnim domom in parkirišče pred zdravstvenim domom, območje pred Schwentnerjevo hišo, območje pred Športno dvorano Vransko) in sedmimi dostopnimi točkami v zaprtih prostorih (dve v Športni dvorani Vransko, po ena pa v dvorani kulturnega doma, v občinski knjižnici, v novi sejni sobi Občine Vransko, v zdravstvenem domu in v prostorih občinske uprave).

Obeležili svetovni dan čebel

Člani Čebelarstva društva Tabor so v počastitev 3. svetovnega dneva čebel v avli občinske stavbe postavili manjšo razstavo, s katero želijo opozoriti na pomen čebel in drugih oprasevalcev. Od njih je namreč odvisna vsaka tretja žlica pridelane hrane na svetu.

Letošnji slogan svetovnega dneva čebel, ki ga obeležujemo 20. maja, je »Ohranimo čebele«. Kot pravijo čebelarji, lahko prav vsak izmed nas doprinese svoj delež k ohranjanju čebel, in sicer posadi medovito drevo, kakšno cvetlico več na vrtu ali v koritu ... To je sicer skromen prispevek, a veliko šteje, saj se brez čebel in drugih oprasevalcev človeštvu slabo piše.

Na Polzeli tudi v naravi z maskami

SLIKOPLESKARSTVO

Tergrlav

Beljenje notranjih površin in fasad
Dekorativen opleski
Izdelava izolacijskih fasad
Peskanje kovinskih predmetov

DELO NA VIŠINI Z DVIŽNO KOŠARO

SLIKOPLESKARSTVO ANDREJ TERGLAV, s. p.

Andraž 96 b, 3313 POLZELA, 03 572 06 73, GSM: 041 216 214, www.terglav.si

Prostofer tudi v Braslovčah

T. T.

V Občini Braslovče vabijo prostovoljce, ki bi kot šoferji sodelovali v projektu Prostofer in s tem pomagali starejšim sokrajanom.

Tudi Občina Braslovče bo v sodelovanju z zavodom Zlata mreža predvidoma že junija začela izvajati projekt Prostofer – prostovoljni šofer. Projekt temelji na prostovoljni osnovi in se uvaža zaradi povečanja mobilnosti starejših občanov Občine Braslovče.

Prostofer bo tako namenjen vsem starejšim, ki ne vozijo sami, tistim, ki nimajo sorodnikov, tistim, ki imajo nižje mesečne dohodke, in tistim, ki imajo slabe povezave z javnimi prevoznimi sredstvi ali pa te možnosti sploh nimajo. S koriščenjem storitve prostofer jim bo omogočen lažji dostop do javnih, zdravstvenih ustanov, lekarn, trgovin. Pri tem pa jim bodo pomagali vozniki prostovoljci.

Kot že samo ime projekta Prostofer pove, so zelo pomembni, če ne celo najpomembnejši del projekta, občani šoferji, ki so pripravljeni prostovoljno sodelovati in pomagati. Prostoferji so namreč v resnici veliko več kot zgolj le prostovoljni vozniki. Svojim (so) potnikom nesebično pomagajo tudi pri izstopu iz avtomobila. Pri zdravniku jih pospremito do čakalnice in počakajo nanje med pregledom. Pomagajo jim nositi nakupovalne vrečke in jim priskočijo na pomoč pri vzpenjanju po

Občina Braslovče je že zagotovila vozilo za projekt Prostofer.

stopnicah, če jim to predstavlja težavo. Prostoferji so ljudje z velikim srcem, ki jemljejo svojo humanost za samoumevno in častno dejanje.

Zato v Braslovčah vabijo vse občanke in občane, ki bi bili v svojem prostem času pripravljeni pomagati sokrajanom, da se prijavijo v mrežo »PROSTOFER-jev«. Edina pogoja, ki ju mora izpolnjevati prostovoljni šofer, sta veljavno vozniško dovoljenje in pripravljenost pomagati sočloveku. Prevozi se bodo opravljali z avtomobilom, ki ga je že zagotovila Občina Bra-

Vsi, ki bi se želeli vključiti v mrežo prostofer kot šoferji prostovoljci, se obrnite na Renato Marolt iz Občine Braslovče (telefon 03 703 84 12 ali e-naslov: renata.marolt@braslovce.si).

slovče. Prijave se načeloma zbirajo do 13. junija 2020. Po končanem prvem zbiranju prijav bo sledilo izobraževanje prostovoljcev, kjer bodo udeleženci prejeli vse dodatne informacije o delovanju sistema in uporabi avtomobila.

Do srede julija krožišče

D. N.

V tem mesecu se je v Občini Prebold pričela izgradnja krožišča na regionalni cesti Latkova vas - Trbovlje v Dolenji vasi. S tem je končno le prišel na vrsto tudi ta infrastrukturni objekt, ki je že vrsto let predmet razprav na sejah Občinskega sveta Občine Prebold in njene komisije za varnost in preventivo v cestnem prometu.

Večletna prizadevanja preboldske občine bodo tako obrodila sadove, krožišče pa bo omogočalo predvsem večjo varnost in pretočnost prometa na regionalni cesti, na katero se na tem mestu navezuje tudi medkrajevni cesti proti Kaplji vasi in Šentru-

pertu ter proti Šeščam, Šempetru in Grižam. Vrednost investicije, katere naročnik je Ministrstvo za infrastrukturo, Direkcija RS za infrastrukturo, je dobrih 241 tisoč evrov z DDV. Od tega odpade skoraj 49 tisoč evrov na Občino Prebold, ki je v pogodbo vključena kot sofinancerka. Sicer pa je občina v ta projekt skupno vložila okrog 80 tisoč evrov.

Osnovno pogodbo so podpisali 28. februarja, z dodatkom aneksa pa dokončno 9. aprila letos. Dela izvajajo podjetje VOC Celje, vzdrževanje in obnova cest. Po pogodbi naj bi bila dela končana v 100 dneh, do 12. julija pa naj bi trajala delna zapora prometa.

Začetek izgradnje krožišča v izvedbi VOC Celje

Seja v gasilskem domu

D. Naraglav

Obpravnavali in sprejeli so zaključni račun proračuna Občine Prebold za leto 2019.

Minuli četrtek, 21. maja, je potekala 14. redna seja občinskega sveta Občine Prebold. Zaradi preprečevanja okužbe s koronavirusom in s tem povezane medsebojne razdalje udeležencev so jo pripravili v dvorani Prostovoljnega gasilskega društva v Svetem Lovrencu. Podane pa so bile tudi usmeritve za pripravo rebalansa k Proračunu Občine Prebold za leto 2020.

Na seji je poveljnik CZ Peter Petač podal poročilo o izvedenih aktivnostih ob pojavu pandemije covid-19. Glede na navodila in ukrepe vlade ter v skladu s odredbami župana je delo vse od 16. marca potekalo po začrtanih smernicah in sprotne informiranja občanov. Kot je zapisano v poročilu, se je v teh za marsikoga težkih časih pokazala izjemna srčnost prebivalcev, tako prostovoljk kot prostovoljcev, ki so samoiniciativno pričeli s šivanjem zaščitnih mask za večkratno uporabo, pripadnic in pripadnikov Rdečega križa in Karitasa, preboldskega župnika, delavcev režijskega obrata občine, gasilcev, donatorjev in še mnogih drugih. Občani in občanke so z razumevanjem sprejemali protivirusne ukrepe in se jih v veliki večini tudi držali. O tem, da je bila v občini le ena potrjena okužba s covidom-19 in da so dom starejših občanov s pomočjo zaposlenih in stanovalcev pred okužbami uspešno obranili, so s svojim delom ob epidemiji lahko zelo zadovoljni. Glede na izkušnje ob začetku epidemije ugotavljajo, da bo treba pripraviti občinski načrt zaščite in reševanja ob pojavu epidemije oziroma pandemije nalezljive bolezni pri ljudeh, ki ga do sedaj niso imeli. Tokrat so uporabili drugi najbolj primerni načrt ZiR ob jedrski ali biološki nesreči, ki je pokrival ključne vsebine in ukrepe. Poskrbeti pa bodo morali za stalne zaloge zaščitnih sredstev, ki jih bodo periodično obnavljali in stare še pred iztekom roka uporabe posredo-

Omisleži z županom, vodjem CZ Petrom Petačem in novo direktorico občinske uprave Tjašo Skočaj Klančnik

vali drugim uporabnikom, ki jih bodo lahko koristno uporabili.

V nadaljevanju seje so svetniki obravnavali in sprejeli zaključni račun za leto 2019. Skupno so bili prihodki Občine Prebold v letu 2019 realizirani v višini 4.193.446 evrov, kar pomeni 99,4 odstotka v primerjavi s sprejetim in veljavnim proračunom za leto 2019. Davčni prihodki so bili realizirani v višini 3.355.711 evrov, kar predstavlja 100,4 odstotka proračuna, nedavčni pa v višini 676.343, kar predstavlja 97,4 odstotka sprejetega in veljavnega proračuna. Proračunski odhodki so bili v letu 2019 realizirani v višini 4.665.180 evrov, kar pomeni 91,8 odstotka v primerjavi s sprejetim in veljavnim proračunom. Proračunski primanjkljaj znaša tako 471.734 evrov, za kar so se zadolžili.

Usmeritve za pripravo rebalansa k Proračunu Občine Prebold za tekoče leto 2020 je podal župan Vinko Debelak. S sprejetjem proračuna za letošnje leto so planirali prihodke v višini 4.673.684 evrov. Načrtovano je tudi nadaljevanje rekonstrukcije in dozdave šole v obsegu 2. faze v vrednosti 700.000 evrov, tako da so za leto 2020 načrtovali odhodke v višini 5.151.367 evrov. Že ob sprejemu proračuna so

načrtovali popravke glede na dejansko potrebna sredstva za financiranje 2. faze rekonstrukcije šole. Po izvedenem javnem razpisu izbora izvajalcev so pridobili natančnejšo vrednost (oprema kuhinje in jedilnice 220.000 evrov, oprema učilnice in kabinetov 46.000 evrov, gradbena, obrtna in instalacijska dela 1.232.617 evrov). Potrebno po rebalansu pa so prinesli tudi ukrepi in nepredvideni stroški zaradi epidemije koronavirusa. Zaradi tega bodo v pripravi rebalansa proračuna za leto 2020 upoštevali tako nove potrebe kot tudi neuporabljena sredstva, ki se preusmerijo prednostno v investicije v šolo. Da se ne bi zadolževali prek razumnih meja, pa je župan tudi predlagal, da se preloži vse druge investicije. Kljub temu pa bo potrebna nova zadolžitev v višini 800.000 evrov, če bodo odhodki po rebalansu okrog predlaganih 5.300.000 evrov.

Za dokončno usklajitev rebalansa in potrditev, za kar je predviden datum 16. junij, se bodo še pogovarjali na posameznih komisijah. Beseda pa je tekla tudi o odprtju ali neodprtju bazena v letošnji sezoni, o čemer se bodo dokončno odločili. Situacija je namreč povezana s pandemijo, ki je sicer uradno preklicana.

Na Vranskem brez praznovanja

T. Tavčar

Sredi aprila vranski svetniki ponovno na dopisni seji

Letošnje slavnostne akademije ob občinskem prazniku, ki ga Občina Vransko praznuje 14. maja v spomin na leto 1868, ko je cesar dotedanji kraj Vransko povišal v deželno knežji trg, ni bilo. Bo pa akademija s podelitvijo priznanj občine ob prvi primerni priložnosti.

Svetnice in svetniki so na 4. dopisni seji občinskega sveta, ki je potekala po elektronski pošti od 14. do 21. aprila, obravnavali kar deset točk dnevnega reda. Med drugim so potrdili letošnje dobitnike priznanj Občine Vransko. Tako bodo grb Občine Vransko podelili Ivanu Kokovniku iz Stopnika za dolgoletno uspešno delovanje v lokalni skupnosti, plaketo družini Zorko za prispevek k razvoju turizma in prepoznavnosti občine, priznanja pa bodo podelili uredniškemu odboru zbornika Vransko skozi čas za strokovno orisano celovito dogajanje na Vranskem od rimskih časov do danes, Medobčinskemu društvu inva-

lidov Žalec za nudenje socialne pomoči invalidom ter njihovo vključevanje v družbo in Rotary clubu Žalec za soorganizacijo dobrodelnih koncertov Žarek upanja in zbiranje sredstev za otroke iz socialno šibkih družin.

Poleg tega je občinski svet potrdil letno poročilo koncesionarja za izvajanje gospodarskih javnih služb rednega vzdrževanja občinskih cest ter urejanja in čiščenja javnih površin, letno poročilo koncesionarja za izvajanje gospodarske javne službe dejavnost operaterja distribucijskega omrežja toplote, letno poročilo koncesionarja za izvajanja socialno-varstvene storitve Pomoč družini na domu, letna poročila javnih zavodov (Osnovna šola Vransko - Tabor, Zavod za kulturo, turizem in šport Vransko, Zdravstveni dom »dr. Jožeta Potrate« Žalec, Medobčinska splošna knjižnica Žalec, Glasbena šola »Risto Savin« Žalec, II. osnovna šola Žalec, UPI ljudska univerza Žalec).

Cesta nared do konca junija

T. Tavčar

Do konca junija bo nared lani začeta obnova ceste v Založah na relaciji Novi Klošter – Sevnica.

Obnovo ceste, ki zajema ureditev odvodnjavanja, razširitev, pripravo novega spodnjega in zgornjega ustroja vozišča ter asfaltiranje v dolžini okrog dva kilometra, izvajajo VOC Celje. Pogodbena cena je 480 tisoč evrov. Investicija se financira iz proračuna Občine Polzela, delno pa tudi iz državnih sredstev. Zaključek vseh del je predviden do konca junija 2020.

Pri asfaltiranju ceste v Založah sredi aprila

Učenci z veseljem ponovno v šolskih klopeh

Lucija Kolar T. T.

Učitelji v prvi triadi ugotavljajo, da imajo otroci veliko znanja, kar pomeni, da so tudi od doma dobro delali in da so starši opravili veliko delo.

Ob počasnem sproščanju ukrepov so se v drugi polovici maja delno odprle tudi osnovne in srednje šole. V šolske klopi so se po dobrih dveh mesecih 18. maja najprej vrnilo učenci prvih treh razredov osnovnih šol in ponekod dijaki četrtil letnikov srednjih šol, teden kasneje, minuli ponedeljek, 25. maja, pa še učenci zaključnih razredov osnovnih šol, devetošolci. Šolski koledar se sicer, razen za prilagojene termine mature, ne bo spremenil. Devetošolci bodo osnovnošolsko šolanje sklenili 15. junija, ostali pa 25. junija. Učenci druge in tretje triade osnovnih šol, torej učenci od 4. do vključno 8. razreda, in dijaki prvih treh letnikov srednje šole bodo šolsko leto, potem ko so zadnjič sedeli skupaj na petek, 13. maja, tudi sklenili po virtualni poti. Kako so organizirali ponovno fizično odprtje šol in kako so to sprejeli učitelji, učenci in starši, smo se pogovarjali z ravnateljico največje osnovne šole v dolini, z ravnateljico I. OŠ Žalec Tatjano Žgank Meža, ki ima več kot 700 učencev.

V šolo se je na I. OŠ Žalec iz prve triade vrnilo 162 na centralni šoli, 30 v Gotovljah in 33 na Ponikvi, skupaj torej 225 učencev, kar je približno 30 odstotkov vseh učencev. »V šolo so praktično prišli vsi, doma so ostali samo tisti, ki so imeli zdravniški razlog. Prav vsi so že prvi dan prinesli v šolo obvezno podpisano izjavo. Starši so vse sprejeli z razumevanjem, zelo dobro so sprejeli vsa navodila in pravila ob ponovnem vstopu v šolo. Že v času šolanja na daljavo so se odlično odrezali. Res se jim zahvaljujemo za dobro sodelovanje,« je povedala Tatjana Žgank Meža.

Deveti razred se je vrnil v ponedeljek. »Pri njih je še bolj izraženo to, da si res želijo v šolo, tudi pri tistih, ki imajo zdravniške razloge, da bi ostali doma, si želijo v šolo,« je povedala Tatjana Žgank Meža in dodala, da je bil odziv otrok prve triade ob povratku v šolo odličen. »Z veseljem so prišli v šolo.«

Kako se otroci držijo varnostnih priporočil, priporočene razdalje, higijene ...? »Pričakovali smo, da bo s tem več težav. Ampak otroci so bili na to ponovno druženje dobro pripravljene. Na momente se zgodi, da se kakšen otrok spozabi pri razdalji, a nič takšnega, v glavnem se držijo. Mi se smiselno in z vso odgovornostjo držimo vseh teh priporočil, ker se zavedamo tudi nevarnosti.«

Priprave na odprtje šole

»Težava je bila, da so sicer dokaj jasna navodila ob odprtju šol prišla le en teden pred odprtjem, v enem tednu smo res imeli ogromno dela, da je prvi dan stekel brez težav, logističnih in drugačnih. Celotno vreme nam je bilo naklonjeno. Imamo namreč 4 vhode v šolo. To se je prvič v 35-letni zgodovini pokazalo za veliko prednost. Logistika prihoda v šolo je tako lažja. Če prihaja naenkrat 160 otrok prve triade in jim moraš zagotavljati socialno distanco, potem si lahko mislite, da nam toliko vhodov pride prav. Pridejo vsi ob isti uri, starši pa so bili obveščeni, kateri razred pride pri katerem vходу. Prve tri smo imeli razdeljene med razrede prve triade teden prej, minuli ponedeljek smo odprli še četrtega za prihod devetošolcev.

POPRAVEK V prejšnji številki Utripa Savinjske doline smo na strani 7 v članku z naslovom Ponekod razkužujejo stanovanca, drugje servisi, pomotoma zapisali, da je Savina Vybihal aktivna članica Rdečega križa Slovenije. Savina Vybihal je namreč bila aktivna članica RK v preteklosti, zdaj pa ni več. Za komunikacijski šum se opravičujemo. Uredništvo

Tatjana Žgank Meža

Potem je še ureditev režima v garderobah, kjer moramo tudi paziti na socialno distanco. Garderobnih omaric v tem obdobju ne uporabljamo. Še dobro, da je tople vreme, da na veliko toplih oblačil in težke obutve. Ampak smo tudi v garderobah vzpostavili režim, da je zadoščeno vsem. Sicer pa smo tudi šolo z oznakami poskušali opremiti tako, da je bivanjsko prijazna in da celo zabava otroke in da ni tako stroga in bi učencem predstavljala še s tem dodatni stres.«

Priporočila NIJZ ne predvidevajo nošnje mask za otroke, samo za devetošolce, ki naj bi jo uporabljali samo takrat, ko so na hodniku. Vendar je Tatjana Žgank Meža mnenja, da v zvezi s tem pričakujejo še kakšno priporočilo NIJZ in bodo v tem prvem tednu ta pravila še dodelali. »Če se učenci držijo socialne distance, če se prostori, učilnice zračijo, takšne izkušnje imajo tudi iz zimskega časa, ko je razsajala gripa, potem ne bi smelo biti težav in potreb po nošnji mask. Kultura prezračevanja je pri nas že stalnica. Prav tako pa bomo v lepem vremenu veliko pouka opravili zunaj.«

Na ponovni začetek so dobro pripravili tudi starše, ki so jih posebej obvestili z dopisom in vsemi navedenimi pravili. Navodila so objavili tudi na spletni strani, z njimi so bili v kontaktu tudi preko videokonferenc. Obveščale so jih tudi razredničarke, ki so bile z njimi v rednih stikih ves čas šolanja na daljavo. »Sploh v prvi triadi so bile v stikih z otroki preko staršev. Razredničarke povedo, da je bilo sodelovanje zgledno, še bolj intenzivno kot v času rednega šolanja.«

Število učencev največ 15

Priprava ponovnega začetka po novih pravilih, kjer v razredu ne sme biti več kot 15 učencev, da lahko zagotovijo primerno socialno distanco, je bila velik izziv. »Moram priznati, da je bilo lažje organizirati delo pod temi pogoji v obeh podružničnih šolah, ker sta manjši. Tam so namreč že sicer manjši razredi in ni bilo potrebnega dodatnega deljenja. Tudi sicer je bilo tam dosti manj organizacijskih težav. Na centralni šoli pa smo iz dveh prvih razredov naredili 4 oz. iz enega oddelka dve skupini. Tako imamo sedaj poleg 4 skupin prvih razredov tudi 4 skupine drugih razredov in 5 skupin tretjih razredov (iz treh razredov, ki so sicer manj številčni). Iz 7 oddelkov prve triade smo tako skupaj dobili 15 skupin, od tega 13 na matični šoli.«

Kako pa so razporedili učiteljice? »Glede števila učiteljev v prvem razre-

du ni bilo toliko dilem, ker smo si pomagali z vzgojiteljicami, ki so tako ali tako spremljevalke v teh razredih. V drugih in tretjih razredih pa smo vključili tudi učiteljice iz oddelkov podaljšane bivanja (OPB), ki so večinoma že prej poznale učence iz dela v OPB. Pouk kombiniramo tudi tako, da učiteljica, ki je primarno razredničarka posameznega razreda, zdaj vstopa v svojo skupino in tudi v drugo skupino, skratka, se z drugo učiteljico oz. vzgojiteljico (v prvem razredu) po določenem času zamenjata, da imajo s svojo razredničarko enakomeren stik vsi učenci. S tem smo poskušali ublažiti morebitno stisko otrok ob delitvi ali pa diskriminacijo, da bi le ena skupina imela učiteljico, ki jo je bila dobro navajena, druga pa ne.« Učitelji so se v šolo, pred otroke v živo z veseljem vrnilo, toda: »Poseben izziv za učitelje je učenje v maskah. Priporočilo je, da poučujejo v maskah, kadar ne morejo zagotoviti dovolj velike socialne distance ali pa v zaprtih prostorih ...«

Učenci od 4. do 8. razreda še doma

V javnosti se slišijo pomisleki nekaterih staršev, da so namreč otroci od 4. do 8. razreda, ki bodo še vedno ostali le v šoli na daljavi, diskriminirani. Tatjana Žgank Meža pove: »Razumem pomisleke staršev, saj s stališča pedagoga menim, da otroci, ki so ostali doma, res niso v enakem položaju. Ampak verjamem, da se je ministrstvo o tem odločilo na podlagi tehtnih argumentov. Prej sem že omenila objektivne možnosti, prostorske in kadrovske. Hkrati je treba razumeti zahtevnost časa in razmer, v kateri smo se znašli.«

Kako pa poteka delo z devetošolci? »Devetošolci se ne selijo, delo poteka samo v eni učilnici, iz treh oddelkov pa smo naredili 6 skupin. Temu smo prilagodili tudi urnik. Poskušali smo enakomerno prerazporediti ure. Prihajalo bo tudi do večjih obremenitev učiteljev. A vseeno, pouk smo omejili na nujne predmete in največ na 6 ur dnevno. Učenci bodo imeli glede na skupino istega oddelka enak urnik, vendar po drugačnem zaporedju. Po koncu prvega tedna pa bomo naredili evalvacijo in še kaj dopolnili, popravili.«

Na daljavo in v šoli

Z vidika ravnateljice se je delo v šoli razdelilo na dve fronti, še vedno del učencev in učiteljev ostaja v šoli na daljavo, del pa je v šoli. »Znašli smo se v neki novi realnosti. Ta dva meseca, ki smo jih prehodili, sta bila vijugasta, nikoli nismo vedeli, kaj nas čaka za naslednjim ovinkom. Zato jih poskušamo speljevati s prilagojeno hitrostjo, da nas ne vrže iz ovinka. V tem času smo sistem poučevanja na daljavo in komunikacijske poti ves čas nadgrajevali. V

začetku smo imeli kar nekaj težav, ker so imele nekatere družine slabo pokritost z IKT-opremo, imamo tudi ogromno učencev priseljencev, ki ne razumejo slovenskega jezika, zato smo jih v začetni fazi nagovorili s prevodom pisma v njihov jezik po klasični pošti in potem postopoma vzpostavili komunikacijo. Poučevanje teče zdaj z vsemi v e-učilnicah. Tudi strokovno držimo nivo in tudi ocenili bomo na koncu znanje po tej poti. Ob tem pa razumem učence in starše, ki pravijo, da to ni to. V najslabšem položaju so bili prvošolci, saj so doživeli že v prvem letu tako nenavadno preizkušnjo, in pa devetošolci, ki so se v začetku marca že začeli spogledovati z zaključkom devetega razreda. To pa niso samo testi in preverjanja znanja, zaključek devetega razreda so tudi valeta, predaja ključa, pri dekleh obleke in še kaj. So tudi hudomušni prebliski, kaj uspišči učiteljem in še kaj. Učitelji razumemo, da mora spremljati obdobje odrasčanja tudi to...«

Kaj pa bodo devetošolci vseeno dobili do 15. junija? »Dobili so tri tedne. Prvi teden je uvajalen, drugi teden bo delaven, čaka jih še nekaj preverjanja znanja, zaključevanje ocen, tretji teden pa bo posilavljanje. Klasična valeta sicer odpade, glede na to, da se ne sme zbirati več kot 50 oseb. Za učence pa bomo tudi letos pripravili nekaj stvari, ki jih bodo spominjali na ta zaključek. Dobili bodo spominsko mapo. Poskušali bomo pripraviti tudi kakšen dogodek, kakšno priložnost skladno z rahljanjem ukrepov epidemije, ki bo drugačna, a vendarle za spomin na ta zelo poseben zaključek njihovega devetletnega šolanja. O tem, kaj narediti za to »enajsto šolo«, smo se z učitelji pogovarjali, takoj ko smo izvedeli, da se vračajo devetošolci.«

Starši so opravili veliko delo

Tatjana Žgank Meža pohvali starše, ki so z zaprtjem šole prevzeli tudi del pedagoške funkcije: »Učiteljice prve triade ugotavljajo, da so starši opravili veliko delo, da pretiranih razlik v znanju v prvi triadi, kjer so starši ogromno delali z otroki, ob prihodu nazaj v šolo ni. Učenci so doma ogromno pridobili. Vidi se, da so starši zelo resno vzeli dodatno delo. Zavedamo se, da je bilo zanje zelo težko, za večino bo tako do konca šolskega leta. Tudi sama sem se morala z učitelji na to temo pogovarjati. Na začetku je bilo kar nekaj težav, stisk staršev, ker se niso znašli. Starši niso učitelji, mnogi so imeli tudi svoje delo od doma, ali so morali nuditi

Delo v razredih poteka dobro, kljub ukrepom za preprečevanje ponovnega širjenja koronavirusa.

pomoč otrokom, potem ko so prihajali z dela domov. Teh je še vedno veliko in jih bo do konca šolskega leta še več, saj se jih z junijem po preklicani epidemiji večina vrača na svoja delovna mesta. Biti starš, pomožni učitelj, gospodinja, pa še opravljati svojo službo, to res ni enostavno.«

V tej zgodbi tudi kaj dobrega

»V šolah smo se znašli na podoben način in dosegli tudi podobne zmage. Se je pa zgodila ena dobra stvar, učenci so sedaj razdeljeni na manjše učne skupine, največ 15, ponekod jih je manj, kar je v primerjavi z rednimi normativi 28 otrok velika prednost. Učitelj lahko več časa posveti posameznemu učencu, ima več časa za utrjevanje snovi. Tudi za učenca je to veliko razkošje.«

Tudi šolanje na daljavo je prineslo nekaj pozitivnih izkušenj. »Učiteljice, s katerimi imam redno videokonference tudi sedaj, kajti del jih je še vedno v šoli na daljavo, mi povedo, da se je povečalo število otrok, ki so ob takem načinu dela zaživel in jim je ta način učenja bližji. Določeni učenci zdaj zelo dobro delajo. Problem je tam, kjer ni doma spodbudnega okolja, kjer so kakšne učne težave, ampak ocenjujemo, da bodo z dodatno učno pomočjo vsi uspešni. Pod črto, pri prvi triadi se je izkazalo, da odstopanj ni, da so prišli opremljeni z dobrim znanjem. Kaj pa bo v drugi in tretji triadi, pa bomo lahko točno ugotavljali jeseni, ko se bodo ponovno vrnil v šolske klopi. Preko video povezav sicer ugotavljamo, da je solidno. A menim, da je največji primanjkljaj socializacijske narave, socialne veščine se lahko najbolje krepijo v živo. Po drugi strani so se pa v tem času ponovno bolj povezale družine.

Dobro je tudi, da se je vzpostavila večja povezava med učitelji in starši. Zelo se je povezal trikotnik učitelj-učenec-starš. Vsi skupaj pa smo se dodatno izobrazili v uporabi IKT-tehnologije. Temu so morali prilagoditi tudi učitelji, ki novi tehnologiji niso bili tako naklonjeni. Malo nenavadno je sicer, da smo prej toliko truda vlagali v to, da smo opozarjali na nevarnosti IKT-tehnologije in rabe socialnih medijev, zdaj pa smo naenkrat postali množični uporabniki. A varna raba je tudi v tem primeru pametno znanje.«

Kako je s spričevali za učence od 4. do 8. razreda? »Navodil z ministrstva še ni. Verjetno jih zaradi varnosti ne bomo pošiljali po elektronski pošti, vsi tudi niso na e-asistentu. Ali bomo vročali po navadni pošti ali priporočeno? Glede na to, pa da se en za drugim postopoma preključujejo ukrepi, je možno, da na koncu pridejo za 14 dni ali samo po spričevala v šolo vsi. Počakajmo na navodila ministrstva.«

V vrtcih le 40 odstotkov otrok

Bina Plaznik

Prvi teden ponovnega odprtja vrtcev brez težav

V okviru sproščanja epidemioloških ukrepov so šole in vrtci vrata odprli 18. maja. Odpiranje je bilo postopno. Zadnje dni pred odprtjem vrtcev so morali starši sporočiti, kdo se bo v prvem valu odločil dati otroka ponovno v vrtec, potem pa so se vrtci na tej podlagi organizirali in oblikovali skupine. Kako je bilo videti ponovno odprtje v praksi in če je bilo pri tem kaj težav, smo povprašali ravnateljico največjega javnega zavoda v dolini z dejavnostjo vrtcev, JVIZ Vrtci Občine Žalec Natalijo Starič Žikič.

Na podlagi sklepa Vlade RS z dne 29. 4. o postopnem odpravljanju omejitev na področju šolstva in predšolske vzgoje so v petek, 8. maja, razmeroma pozno

od Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport (v nadaljevanju MIZŠ) prejeli okrožnico s podrobnejšimi navodili za odprtje vrtcev. Kot priloga okrožnici so bila priporočila NIJZ in ZRSŠ, ki jih morajo vrtci ob odprtju upoštevati. Dobili so tudi priporočila strokovnih skupin, katerih otrok zaradi njihovih zdravstvenih težav ni priporočljivo vključiti nazaj v vrtec. »O vsebini okrožnice in priporočilih smo starše že v petek zvečer obvestili po naši običajni poti, to je preko spletne strani vrtca. Zaradi priprav na ponovno odprtje vrtcev smo potrebovali najprej število otrok, ki jih bodo starši vključili. Zato smo jih prosili, da nam namero o vključitvi javijo do torka, 12. maja. Po zaključnih prijavah smo ugotovili, da bomo

Zunanjih igral za zdaj ne bodo uporabljali

delo v vrtcu lahko organizirali v skladu z vsemi smernicami, kar je bilo za nas veliko olajšanje,« je o tem povedala Natalija Starič Žikič

»Vrtec Žalec ima 12 enot, ki so razporejene po celotni občini. Prvi teden po odprtju se je od skupaj vključenih 921 otrok v 51 oddelkih nazaj v vrtec vrnilo 367 otrok,« je povedala Staričeva. Ob tem je dodala, da glede na število prijavljenih otrok težav z organizacijo za ponedeljek, 18. 5., niso imeli, saj so lahko delo v vseh oddelkih organizirali v skladu s priporočili NIJZ. Teden pred tem so pripravili natančne protokole zagotavljanja preventivnih ukrepov ob odprtju vrtca tako za zaposlene (tehnični in strokovni kader) kot tudi za starše (prihodi in odhodi otrok iz vrtca). Vzgojiteljice so v petek po telefonu poklicale vse starše prijavljenih otrok ter jim podale še dodatna navodila. Tako so se res dobro organizirali, k čemur je gotovo pripomoglo to, da imajo vpisano takšno število otrok, da lahko izpolnjujejo priporočila. »K dobri organizaciji pa je prav zagotovo pripomogla pripravljenost in želja vseh zapo-

slenih po ponovnem zagonu vrtca,« je ravnateljica pohvalila svoj kolektiv.

Velik izziv je tudi izpolnjevanje navodil NIJZ glede nošenja mask, razkuževanja, uporabe igrač in igral, kjer v primeru vrtcev Staričeva vidi v danem trenutku prednost, saj je povedala, da otroke ves čas učijo temeljitega in pravilnega umivanja rok. Higienške ukrepe so poostriili že pred zaprtjem vrtcev in zdaj nadaljujejo z izvajanjem v skladu s priporočili NIJZ.

Maske in razkužila so prejeli od Civilne zaščite Žalec. Glede na priporočila NIJZ pa v vrtcu zunanjih igral za zdaj ne bodo uporabljali. »Sodelavke znajo in zmorejo tudi brez igral pri bivanju na prostem otrokom pripraviti zanimiva učna okolja.«

Ravnateljica je zaključila, da je po pričakovanju prvi dan potekal zelo umirjeno in sproščeno. Starši so upoštevali vsa navodila in priporočila. Otroci ob ponovnem vstopu v vrtec niso imeli večjih težav. Upa, da je pred nami obdobje, ki bo brez večjih pretresov in bodo lahko šolsko leto zaključili tako, kot smo vsi skupaj vajeni.

Ravnateljica Natalija Starič Žikič

V hmeljišča šele po karanteni in testu na covid-19

K. Rozman

Z avtobusi je po zaprtju meja po posebnih prizadevanjih prišlo 248 sezonskih delavcev iz Romunije. Za teste so hmeljarji plačali skupaj 24 tisoč evrov.

V aprilskem Utripu smo poročali o pomanjkanju sezonske delovne sile, ki običajno opravi vsa spomladanska dela v hmeljiščih. Zaradi epidemije covid-19 in zaprtja mej vsi sezonci niso mogli enostavno priti v Slovenijo, čeprav so jim hmeljarji kot vsako leto priskrbeli vse potrebne dokumente. Približno polovici hmeljarjev je uspelo še pred zaporo meje z Madžarsko pripeljati tuje delavce, drugi pa so potre-

Prostovoljec iz Slovenske vojske je šlo delo zelo dobro od rok.

bovali posebno dovoljenje države in skupen organiziran avtobusni prevoz iz Romunije. Nato pa so morali kmetje na kmetijah za svoje sezone zagotoviti še nastanitev za teden dni karantene in plačati tudi stroške testiranja.

Dobrsen del zgodnjih pomladanskih del so letos hmeljarji opravili s pomočjo družinskih članov, sorodnikov in prostovoljcev. Poleg športnikov je na pomoč prišlo tudi enajst pripadnikov 72. brigade Slovenske vojske pod vodstvom poveljnika, polkovnika Petra Zakrajška. Delali so prostovoljno na dan državnega praznika, 27. aprila, na hmeljiščih Janeza Oseta v Drešnji vasi.

Janez Oset si je kot predsednik Hmeljarskega združenja Slovenije skupaj s kmetijskim ministrstvom več tednov prizadeval za to, da bi v Slovenijo vendarle lahko prišli tuji sezonci, v glavnem

iz Romunije. Ponje so poslali več avtobusov in 24. aprila v Slovenijo pripeljali 248 sezoncev, čeprav naj bi jih 367. Vendar so nekateri prej že odšli v Nemčijo, ker so se bali, da bodo ostali brez dela. Nemčija je ponje poslala letala.

Ob prihodu v Slovenijo so morali oditi v 7-dnevno karanteno na kmetijah. Sedmi dan so jim odvzeli brise. Šele ko so prejeli negativni rezultat, so lahko začeli z delom v hmeljiščih. So pa bili vsi testi negativni. Zadnji čas, pravijo hmeljarji, saj so tudi številni prostovoljci in sorodniki, ki so pomagali v hmeljiščih marca in aprila, večinoma odšli spet v službe. Hmelj pa ne čaka, na dan lahko zraste do 20 centimetrov.

Vsi ti zapleti za hmeljarje pomenijo tudi dodatne stroške. Ne le, da so morali zagotoviti pogoje za karanteno, plačati so morali tudi teste. En odvzem brisa

stane 94 evrov, skupno to pomeni skoraj 24 tisoč evrov.

V teh tednih so sicer hmeljarji velikokrat slišali očitke, zakaj ne najamejo domače delovne sile iz vrst brezposelnih in jim zagotovijo boljše plačilo. Kot pa pravijo, je le malokdo, ki pride iz zavoda za zaposlovanje, pripravljen delati v hmeljiščih vsak dan od 10 do 12 ur, večina tudi nima nobenih izkušenj z delom v kmetijstvu in s hmeljem. Če naslednji dan ne pridejo na delo, to pomeni veliko težavo, saj hmelj ne čaka z rastjo.

Ob velikih naporih so tako hmeljišča tudi letos obdelana. Hmeljarji pa so si oddahnili tudi, ko je po zimski in spomladanski suši hmeljišča v maju vendarle malo bolj namočil dež.

Predsednik Združenja hmeljarjev Slovenije Janez Oset v domačem hmeljišču

UNIFOREST
PRODAJALNA

**DA BO VAŠA
ZELENICA UREJENA**

Kontakt:
03 777 14 23 ali 051 665 566 | **WWW.UNIFOREST.SI**

Patronažne sestre tudi v času epidemije vseskozi na terenu

✍️ Lucija Kolar 📷 B. P.

Njihovo delo poleg njegove medicinske narave pogosto sega na področje sociale.

Na območju Spodnje Savinjske doline deluje sedemnajst patronažnih medicinskih sester, od tega trinajst v okviru JZ ZD Žalec, štiri pa so patronažne medicinske sestre s koncesijo (občine Prebold, Braslovče in Polzela). Medtem ko je bilo v času od razglasitve epidemije veliko zdravstvenih storitev odpovedanih, so bile patronažne medicinske sestre ves čas na terenu. Kot je povedala odgovorna medicinska sestra patronažne ekipe v Žalcu Jasna Tekauc, opravljajo polivalentno dejavnost, kar pomeni, da izvajajo zdravstveno-socialno obravnavo posameznika, družine in lokalne skupnosti. Njihove aktivnosti pa so preventivne in kurativne narave. Delo patronažnih sester poleg njegove medicinske narave velikokrat sega na področje sociale in še česa drugega.

»Patronažne medicinske sestre, zaposlene v ZD Žalec, opravimo povprečno 1.700 obiskov na mesec. Glavna dela so kurativni obiski pri pacientih po naročilu izbranega osebnega zdravnika, približno 10 odstotkov našega dela pa zajemajo obiski pri nosečnicah, otročnicah, novorojenčkih in dojenčkih, preventivni obiski pri bolnih in ostarelih ter izvajanje t. i. posvetovalnic za odrasle v lokalni skupnosti,« je povedala Jasna Tekauc.

Delo v času epidemije drugačno

Delo v času epidemije je prineslo precej drugačen način dela, še več varnostnih ukrepov. »Seveda se je ob pojavu epidemije naše delo spremenilo. Takoj ob razglasitvi smo se morale dogovoriti o drugačnem načinu in obsegu našega dela. Pred obiskom smo paciente predhodno poklicale in preverile epidemiološko stanje v njihovi družini. Pridobile smo potrebna zaščitna sredstva, ki nam jih je zagotovil zavod. Vsaka patronažna medicinska sestra ima v službenem avtomobilu zaščito tako za obiske covid zdravih pacientov kot za rizične covid paciente. Ves čas dobivamo navodila stroke in strokovnega vodstva za opravljanje našega dela v okoliščinah epidemije, ki se jih seveda držimo,« je povedala Jasna Tekauc.

»V času epidemije so ljudje pokazali odgovoren odziv in zaupanje stroki, njihovo življenje se je nekoliko upočasnilo in pokazali so več pozornosti drug do drugega. Zdi se mi, kot da se je čas obrnil za nekaj desetletij nazaj, ko je bilo manj potrošništva in več solidarnosti v različnih oblikah. Verjamem, da se bomo po zaključku epidemije bolj zavedali vrednosti življenja.«

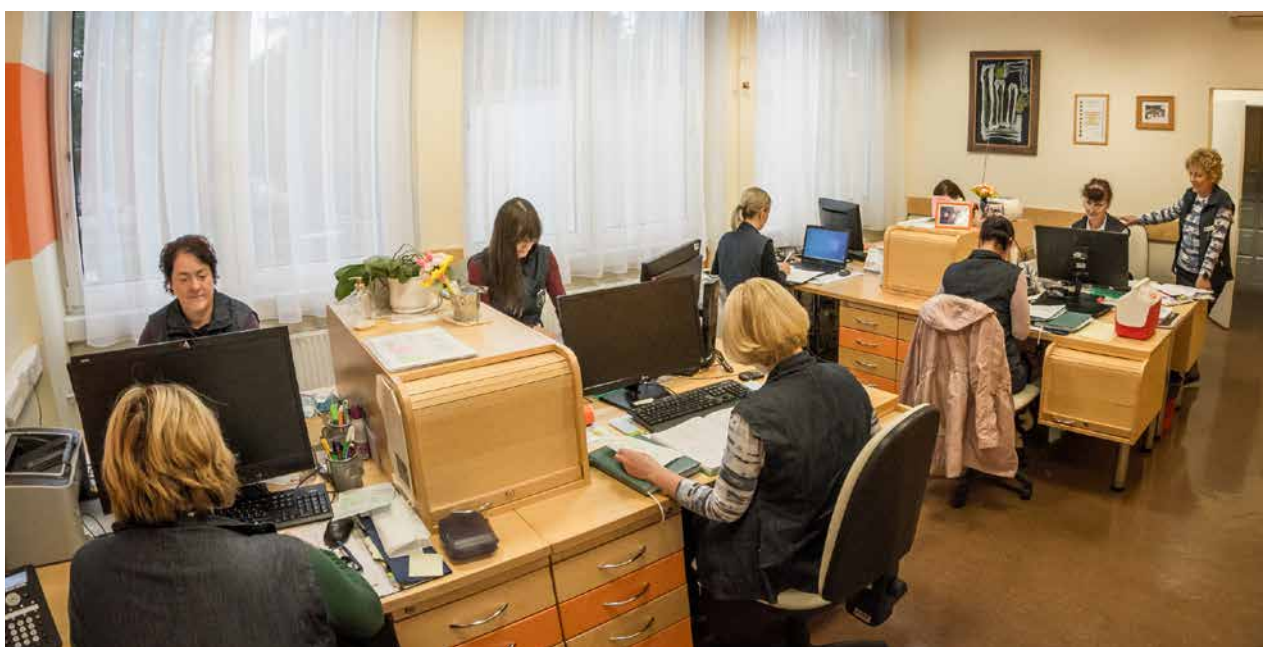
V času epidemije so opravljale najnujnejše kurativne patronažne obiske, saj bi lahko imelo njihovo opuščenje izrazito negativne posledice za zdravje pacientov ali pa bi celo ogrozilo njihova življenja. »Od preventivnih obravnav smo v tem obdobju izvajale le obravnave otročnic in novoro-

jenčkov, odpuščenih iz porodnišnice. Za vse ostale smo bile na voljo preko telekomunikacijskih naprav. Kljub delni opustitvi naše preventivne dejavnosti se obseg našega dela ni zmanjšal, saj se je povečalo število kurativnih obiskov, ki so bili posledica lahko gibajo, vendar bi zaradi narave svojega obolenja lahko bili ogroženi ob obisku zdravstvene ustanove. Novo obremenitev pri našem delu so nam predstavljali dodatni higieniški ukrepi za preprečevanje širjenja virusa – čiščenje in razkuževanje uporabljenih pripomočkov (patronažna torba, aparati za merjenje krvnega pritiska, saturacije, avtomobili ...) po vsaki uporabi.«

Rešujejo tudi socialne probleme

Primeri, s katerimi se patronažne sestre srečujejo na terenu, so različni in ne vedno zgolj zdravstveni. »Kot sem že omenila, naše delo obsega zdravstveno-socialno obravnavo, kar pomeni, da ne rešujemo le zdravstvenih težav, ampak tudi socialno problematiko. Pogosto sodelujemo s centrom za socialno delo in neprofitnimi organizacijami (Karitas, RK ...), nemalokrat se povezujemo z negovalkami iz Doma Nine Pokorn Grmovje in njihovo vodjo pomoči na domu, saj želimo našim pacientom zagotoviti kakovostno življenje na domu,« je povedala Jasna Tekauc.

Vse več se govori, da je v času, ko so družine morale biti več skupaj in so imele nasploh omejeno gibanje, bilo zaznati več nasilja med štirimi stenami. Kakšne pa so izkušnje patronažnih sester? »Pri svojem delu nisimo opazile, da bi v družinah prihajalo do nasilja. Zaznale smo, da so nekateri ljudje v negotovosti, stiski, posebno tisti, ki so zaradi epidemije morali ostati na čakanju ali sami doma. Zaradi nastale situacije so v več primerih pacienti ostali sami, saj svojci iz drugih občin niso prihajali, okrnjeni so bili tudi sosedski odnosi in s tem medsosedska pomoč. V teh prime-

V patronažni sobi ZD Žalec se zbirajo patronažne sestre ZD Žalec vsako jutro.

rih smo v pomoč stopile patronažne medicinske sestre, ki smo poskrbele, da so ljudje v teh časih dobili prehrano (pomoč civilne zaščite), zdravila, medicinsko-tehnične pripomočke in včasih le topla besedo, ki jim je pričarala nasmeh na obraz.«

A epidemija je vendarle prinesla tudi kaj dobrega, je povedala Tekauc: »V času epidemije so ljudje pokazali odgovoren odziv in zaupanje stroki, njihovo življenje se je nekoliko upočasnilo in pokazali so več pozornosti drug do drugega. Zdi se mi, kot da se je čas obrnil za nekaj desetletij nazaj, ko je bilo manj potrošništva in več solidarnosti v različnih oblikah. Verjamem, da se bomo po zaključku epidemije bolj zavedali vrednosti življenja.«

Dan patronažnih sester je sestavljen iz tisočih različnih utrinkov. Če njihovo delo seštejemo v tedne, mesece, leta, je polno različnih izkušenj, v vseh barvnih odtintih. Toda v prav posebnem času korona epidemije se jim je gotovo vtisnil v spomin kakšen poseben dogodek. »Ena od sodelavk opisuje situacijo, ko je gospa pred tem

prejemala pomoč in prehrano od svojcev iz druge občine. V tem času pa se je to zaradi nastale situacije spremenilo, saj niso več prihajali k njej. Tako je gospa ostala brez hrane. Pri patronažnem obisku se je z gospo pogovarjala o prehrani in tako sta ugotovili, da je v tem času ne prejema. Sodelavka je navezala stik s civilno zaščito in gospa je imela že prihodnji dan urejene obroke. Ni besede, ki bi znala opisati zadovoljstvo in srečo te pacientke. Včasih je potrebno tako malo, da osrečiš sočloveka,« pove Jasna Tekauc in ob tem dodala, da bi se rada predvsem zahvalila vsem pacientom za izkazano zaupanje in iskrenost v teh časih, da niso imele težav pri vstopanju v domove. »Vodstvo Zdravstvenega Doma Žalec nam je priskrbelo vso ustrezno opremo in pripomočke, da je naše delo lahko potekalo nemoteno, varno in strokovno, za kar se jim zahvaljujemo. Hkrati en velik HVALA kolektivu patronaže Žalec za opravljeno strokovno in varno delo. Ostanimo zdravi.«

Patronažne sestre s koncesijo

Med štirimi patronažnimi sestrami s koncesijo v mreži javnega zdravstva v Spodnji Savinjski dolini, kar pomeni, da dela opravljajo popolnoma enakovredno in brez dodatnih doplačil za paciente, sta Urška Flajs in Jelka Pečar.

Urška Flajs je patronažna medicinska sestra s koncesijo v mreži javnega zdravstva za del Občine Braslovče in pokriva okrog 3.200 prebivalcev. »Dnevno povprečno obiščem osem pacientov. V času epidemije se je stanje določenih storitev povečalo; odvzemi krvi za laboratorijske analize, prevezi ran pri slabogibljivih otrocih, obiski med vikendi in prazniki.«

Jelka Pečar pa deluje na območju Občine Prebold in v delu Občine Braslovče: »Na tem območju, kjer delujeva s sodelavko Martino Lesjak Povše, živi približno 6.200 prebivalcev, torej na vsako 3.100 prebivalcev. Dnevno naj bi to predstavljalo od pet do šest obiskov, večinoma pa več kot šest in dodatno še kakšen obisk čez vikend. V času epidemije število obiskov kljub reorganizaciji dela ni bilo bistveno drugačno.«

Tudi njuno delo je bilo v času epidemije drugačno. Seveda je pote-

kalo ob večjih varnostnih ukrepih. Vse so organizirale delo po navodilih NIJZ. »Delo je potekalo v sklopu smernic zdravstvene stroke in navodil, ki smo jih zelo zgodaj prejele od naših zdravnikov na ZP Polzela. Poleg rednega dela smo na terenu reševale težave pri urejanju dolgotrajne oskrbe in nege, osebnih in socialnih stisk ljudi ... Največjo težavo sem začutila pri nabavljanju zaščitne opreme, saj jo na začetku ni bilo mogoče naročiti. Kasneje pa so me izčrpavali ukrepi oblačenja, slačenja in odstranjevanja zaščitne opreme in ostalih odpadkov,« je o tem povedala Urška Flajs. Jelka Pečar je ob tem povedala: »Frekvenca obiskov smo prilagajale stopnji samooskrbe pacienta in virom pomoči, ki so mu jo lahko nudili svojci, osebni asistenti, pomoč na domu. Po drugi strani je bilo kar nekaj pacientov zelo hitro odpuščenih iz bolnišnic. Pri večini so bili potrebni zahtevni medicinsko-tehnični posegi. Predvsem so to onkološki bolniki. Smo pa bile za vsakega posebej pravočasno obveščene. Naše delo je ves čas delo potekalo tudi v strahu, da se okužimo in okužbo prenesemo dalje na druge paciente, bližnje sodelavce in ne nazadnje tudi domov k svojim domačim.«

»Zelo pogosto se srečujemo tudi s socialno problematiko, to pomeni s slabo finančno situacijo, s slabimi medsebojnimi odnosi, slabimi bivanjskimi razmerami, z nezmožnostjo samooskrbe, s slabo zdravstveno-vzgojno prosvetljenostjo, z različnimi odvisnostmi, s psihičnimi težavami, s pomanjkljivo higieno, pasivnostjo pacienta ter svojcev ...«

Včasih je dovolj samo pogovor

Vsebin zdravstvene narave je na terenu okrog 60 odstotkov in 40 odstotkov ostalih zadev, je povedala Urška Flajs. »Na terenu rešujemo ogromno težav, ki ne spadajo med zdravstvene storitve. Dobro nam je

Jasna Tekauc

poznano, da če pacientu skušamo pomagati reševati psihosocialne težave, stanje bolezni pelje v tisto smer, ki si jo želimo, saj vodi k izboljšanju njegovega zdravstvenega stanja, lajšanju bolečin ali k njegovi ozdravitvi. Včasih je dovolj en sam pogovor, da mu prisluhnemo, saj je ogromno starejših v stiskah.«

Temu je pritrdila tudi Jelka Pečar: »Zelo pogosto se srečujemo tudi s socialno problematiko, to pomeni s slabo finančno situacijo, slabimi medsebojnimi odnosi, slabimi bivanjskimi razmerami, z nezmožnostjo samooskrbe, s slabo zdravstveno-vzgojno prosvetljenostjo, z različnimi odvisnostmi, s psihičnimi težavami, s pomanjkljivo higieno, pasivnostjo pacienta ter svojcev in še bi lahko naštevale. Za primer lahko navržem, da nam včasih pri določenem pacientu prevez rane vzame četrtno do polovico časa, vse ostalo pa predstavljajo druge težave.«

Urška Flajs je povedala, da je na začetku epidemije zaznala precej prestrašenosti med ljudmi, osebnih stisk, medsebojnih konfliktov v družinah in stisk mladih mamic, ki so poleg vseh rednih opravil pomagale otrokom še pri šolskih obveznostih.

»Delo, ki ga opravljamo, je naše posebno poslanstvo. Pacienti, ki jih obiskujemo, so skromni. Imajo samo en cilj. Želijo si čimprejšnje ozdravitve ali živeti z boleznijo brez bolečin. To nam zelo radi izkažejo s hvaležnostjo, ki nam patronažnim medicinskim sestram daje ponovni zagon pri svojem delu tudi v zelo težkih situacijah.«

A epidemija je vendarle prinesla kaj dobrega, sta se strinjali obe. »Ljudje so se sčasoma družinskemu okolju prilagodili. Opazila sem ogromno medse-

Urška Flajs

bojne povezanosti, pomoči in razumevanja. V družinah se je povečalo razmišljanje o samooskrbi. Pri starejših sem bila uspešnejša pri celjenju kroničnih ran, saj so se dosledno držali pravil,« je omenila Urška. Jelka pa je dodala: »Sama sem opazila neznansko hvaležnost za vsak obisk, ki sem ga opravila, pa naj bo to preventivni ali kurativni obisk. Pacienti nam zaupajo in vedo, da bodo preskrbljeni z materialom ter da nas lahko pokličejo po telefonu za nasvet ali če kaj potrebujejo.« Kakšen poseben spomin? »V času epidemije sem izvajala preveze ran pri slabo pomičnih otrocih. Pri njih je bil prisoten strah pred boleznijo, bolečino in nazadnje še pred maskirano patronažno medicinsko sestro. Poleg svojega profesionalnega dela sem pri izvajanju storitev ubrala posebno taktiko, uvedla sem nagrado, liziko po opravljenem prevezu. Ta moja odločitev se je izkazala za zelo uspešno, premagali smo strah, uspešno zaključili obravnave, jaz pa sem v dar prejela narisano risbico,« je dodala Urška Flajs. Jelka Pečar pa je povedala, da negativnih izkušenj ni bilo, razen nošenja in menjave zaščitne opreme, razkuževanja itd. »Je pa bilo pozitivnih izkušenj dovolj, da je poplačan ves naš trud in stres, ki smo ga doživljale med epidemijo. Morate vedeti, da smo bile velikokrat edina oseba, ki je obiskala starostnika, ki živi sam, nima svojcev ali živijo daleč stran. Dovolj je bila že prijazna beseda, nasmeh, stiskov rok pa žal v tem času ni bilo.«

Temu je pritrdila tudi Urška: »Delo, ki ga opravljamo, je naše posebno poslanstvo. Pacienti, ki jih obiskujemo, so skromni. Imajo samo en cilj. Želijo si čimprejšnje ozdravitve ali živeti z boleznijo brez bolečin. To nam zelo radi izkažejo s hvaležnostjo, ki nam patronažnim medicinskim sestram daje ponovni zagon pri svojem delu tudi v zelo težkih situacijah.« Jelka Pečar pa je za zaključek dodala: »Mislim, da smo v tem času spoznali, kako malo dejansko potrebujemo in koliko pomeni biti ter ostati zdrav.«

V času karantene več nasilja v družinah

K. R.

Zaprtje vrtcev in šol, številnih podjetij, ustanov, trgovin in gostinskih lokalov ter prepoved druženja sta bila za vse nas hud preizkus strpnosti. Znašli smo se v razmerah, kot jih še nismo doživeli. Odnosi med člani družine so bili na veliki preizkušnji. Kjer razmere že prej niso bile dobre, so se v času karantene pogosto poslabšale. Je pa bilo manj prometnih nesreč in drugih kaznivih dejanj, med drugim ugotavljajo na Policijski postaji Žalec.

Komandir Policijske postaje Žalec Gorazd Trbovšek je povedal, da se delovanje žalskih policistov v zad-

njem mesecu ni bistveno spremenilo v primerjavi z drugo polovico marca in z aprilom: »Še vedno smo organizirani tako, da zmanjšamo možnost okužbe med sodelavci, vendar nas na terenu zaradi tega ni nič manj.«

V času epidemije so policisti statistično zabeležili manj prometnih nesreč in tudi manj kaznivih dejanj. Izstopa pa eno področje: »Poraslo je število kaznivih dejanj in prekrškov z obeležjem nasilja. Ugotavljamo namreč, da je takšnih dejanj več za skoraj 20 % v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta. V kaznivih dejanjih nasilja v družini po 191. členu KZ-1 ugotavljamo, da nasilje naj-

večkrat povzročajo moški do žensk, vendar pa smo obravnavali tudi eno kaznivo dejanje, ko je bila zaradi nasilnih dejanj do moškega osumljenka ženska. Kar nekaj takšnih dejanj smo obravnavali v novih družinah oziroma družinah, kjer doslej nismo posredovali. Nasilje prijavljajo največkrat žrtve same. V teh dejanjih gre tako za fizično kot tudi psihično nasilje osumljenca do žrtve, v katerem je žrtev zaradi takšnih nasilnih dejanj v družinski skupnosti popolnoma podrejena. Mnogokrat je v takšnih družinah prisoten alkohol ali pa zelo slabo finančno stanje.«

Končno dočakali obiske svojcev

K. R.

V juniju v Sloveniji ne bo več veljalo stanje epidemije zaradi bolezni covid-19. Tak sklep je 14. maja sprejela vlada. Ves mesec se tudi rahljajo ukrepi za preprečevanje širjenja novega koronavirusa. Najbolj strogi ukrepi so veljali v domovih za starejše, kjer so zdaj vendarle dovoljeni obiski sorodnikov, a tudi pri tem veljajo posebni protokoli.

Ukrepi, ki so jih upoštevali tako zaposleni kot oskrbovanci v domovih, a tudi njihovi svojci, so prinesli želen rezultat, saj v nobenem od

spodnjeh savinjskih domov za ostarele niso zabeležili okužbe z novim koronavirusom. Za stike med stanovalci in svojci so poskrbeli prek video oziroma telefonskih klicev, vsi pa so komaj čakali, da bodo spet dovoljeni obiski svojcev, čeprav napovedani in ne tako pogosti, kot bi želeli.

Omejitev gibanja na sobe več kot dva meseca so najteže prenašali tisti stanovalci, ki so bili pred tem sposobni in vajeni odhajati sami na sprehode, kar še vedno ni dovoljeno, razen ob obisku sorodnika. Ves ta čas

v domove niso sprejemali novih oskrbovancev.

Še preden so bili dovoljeni obiski, so na primer v polzelskem domu upokoencev dovolili prinašanje priboljškov svojcem v domu. Vendar pa morajo vsi priboljški še vedno v 72-urno karanteno, zato so večkrat prosili svojce, naj ne prinašajo hitro pokvarljivih stvari. Ob tem so tudi ugotovili, da se pogosto priboljški pri stanovalcih kopičijo, saj ti še vedno prejemajo obroke in malice kot v času epidemije, tako da ni takšne potrebe po priboljških.

Tudi psihološka podpora

K. R.

Ob pojavu novega koronavirusa je bil vzpostavljen poseben klicni center za informacije v zvezi s sars-cov-2 oziroma boleznijo covid-19 na telefonski številki 080 14 04. Vsem, ki doživljajo duševne stiske, pa je za psihološko podporo na voljo številka 041 443 443.

tekst/ Ustavitev javnega življenja, omejitev stikov na člane gospodinjstva, strah pred boleznijo, negotova prihodnost, vse to je v mnogih povzročilo duševne stiske. Ker je pogosto dovolj že pogovor, so za takšne stiske na vladni spletni strani objavili telefonsko številko 041 443 443. Na njej vsak delovnik med 16. in 24. uro ter čez vikend med 12. in 24. uro nudijo pomoč izkuš-

ni psihologi in psihoterapevti, izven tega časa pa tudi drugi strokovnjaki s področja duševnega zdravlja.

Klicni center za informacije o koronavirusu zdaj deluje vsak delovnik med 8. in 16. uro. V operativno-komunikacijskih centrih, kjer sprejemajo nujne klice na 112, posebej opozarjajo, naj za razna vprašanja tudi glede testiranja in podobnega ljudje ne kličejo številke 112, ampak omenjeni klicni center.

Zdaj je na voljo tudi samoplačniško testiranje na covid-sars-2. V Splošni bolnišnici Celje stane 94 evrov, se je pa potrebno prej naročiti. Epidemije bo torej s 1. junijem konec, ob tem pa na vladi in v NIJZ opozarjajo, da virus ostaja med

nami. Zato je treba še naprej upoštevati ukrepe, kot so fizična razdalja, higiena rok in kašlja, razkuževanje rok ter izolacija bolnih.

Jelka Pečar

Vaša TRGOVINA
enostavno pri vas doma
041 80 70 60

ZA VAŠ PIKNIK NA DOM
- sveže postrvi - sveži file postrvi
- sveža piščančja krila - krače
- in vse kar se pripeljati da
Vaša Oskrba d.o.o., Ul. XIV. divizije 12 Celje

Tudi v krizi vrtali

L Kolar T. T., arhiv VP

Potrebo po samooskrbi z vodo je kriza še intenzivirala, so opazili v podjetju Vrtine Palir, ki je sicer poznano po izrabi geotermalne energije.

Podjetje Vrtine Palir, ki se ponša z več kot 25 leti izkušenj na področju geotermalne energije, je čas epidemije dobro preživelo, kakšnih posebnih težav na terenu niso zasledili. Kot je povedal direktor podjetja Iztok Palir, so ta čas kvečjemu izkoristili za servise strojev, izobraževanja in še večjo povezanost ekipe.

Potem ko je bila razglašena epidemija, so tudi v podjetju Vrtine Palir ustavili stroje za en teden, saj je bilo takrat zelo nejasno, ali lahko sploh gredo na teren ali ne. Čas so izkoristili za servise strojev, reorganizacijo dela, za kar prej niso imeli toliko časa. »Glede na to, da naše delo poteka na zunanjem terenu, smo se zavedali, da ob primerni zaščiti v stiku s strankami lahko opravimo delo popolnoma v skladu z ukrepi. Kar precej projektov smo imeli sredi marca že dogovorjenih, zato smo si želeli čim prej realizirati dogovorjeno,« je povedal Iztok Palir. »Zaradi korone so sicer na čakanju že dogo-

Iztok Palir

vorjeni obsežni projekti v Zagrebu na Hrvaškem, v Avstriji, kjer gre za stranke, ki so se za nas odločile zaradi dobrega ugleda v Sloveniji, a raču-

namo, da se bodo tudi za to mejo počasi odprle in bomo lahko delali.«

»Ljudje so bili v začetku epidemije prestrašeni, negotovi, kaj bo zdaj in so čakali. Prav tako so začasni ukrepi prepovedali delo na zasebnih objektih,« je povedal Palir. Skupaj s sodelavci so skozi obdobje korona epidemije ugotovili, da so ljudje začeli bolj resno razmišljati o samooskrbi kot prej, še posebej o samooskrbi z vodo, ki je tako rekoč zaščitni znak Vrtin Palir. Na povečano povpraševanje v tem času je vplivala tudi suša, ki že dolgo ni bila tako pereča kot sedaj. »Trend večje osveščenosti strank, razmišljanja o samooskrbi, o tem, da je potrebno zaradi suše bolj intenzivno razmišljati o namakanju ipd. sicer spremljamo že zadnjih nekaj let, toda prav v tem obdobju je še bolj izrazit. Nasploh je vreme čedalje bolj nepredvidljivo, vpliva na naše življenje, na letino kmetov. Razmišljanje o vodi je v tem smislu aktualno čez vse leto, ob suši je aktualno namakane, zgodaj spomladi oroševanje za zaščito pred pozebo, pozimi gretje, ...« je povedal Iztok Palir. Povpraševanje po starih dobrih »štepilih«, iz česar je podjetje Vrtine Palir izšlo pred 25 leti, je ponovno bolj intenzivno, še več pa je tistega večjega povpraševanja, ki je prineslo v lanskem letu sodelovanje z Mirosanom in z največjim slovenskim proizvajalcem sadja Eurosadom na področju oroševanja oz. zaščite proti pozebi. Namakalni sistemi pa so zadnjih nekaj let že tako imperativ. V Vrtinah Palir

so ponosni, da so se pri teh projektih povezali z zanesljivimi lokalnimi partnerji, s katerimi na projektih dobro sodelujejo.

»Dejstvo ostaja, da se ljudje zavedajo pomena vode in lastne vrtine, saj je potreba po njej čedalje večja zaradi vremenskih sprememb. Zanimivo, v času epidemije smo opazili, da pokliče čedalje več resnih strank, to pomeni, da se resno zanimajo za ponudbo in z večino potem tudi podpisemo pogodbo. Ob tem je potrebno povedati, da vsi nimajo možnosti vrtine na svoji zemlji, a odzovemo se vsakemu povpraševanju in podamo geološko mnenje,« je povedal Iztok Palir in dodal, da se vsakega projekta lotijo skrbno, strokovno in z individualnim pristopom do stranke. Njihov paradni konj je geotermalna energija, saj zagovarjajo njene prednosti v primerjavi s toplotnimi črpalkami. »Ni hrupnosti, ima daljšo življenjsko dobo, ne kviri izgleda. Zemlja-voda ima za 30 odstotkov boljši izkoristek kot zrak-voda.«

Lani so v opremo in nove, zmogljivejše stroje vložili okrog milijon evrov. Pridobili so zmogljivejše profile s kapaciteto dva mega vata toplotne črpalke. Kupili so tudi parcelo velikosti 4000 kvadratnih metrov v industrijski coni, kjer bodo uredili nove poslovne prostore. »Poskrbeli smo za izobraževanje in usposabljanje zaposlenih na področjih, ki jih zahteva zakonodaja, vlagali smo tudi v dodatna znanja. Pri tem smo zelo inovativni in smo uvedli novo

tehnologijo termalnih geosond, t. i. turbokolektor, ki pomeni še za 15 odstotkov boljši izkoristek od običajne »geotermike«. To je projekt, ki smo ga v Slovenijo prinesli v povezavi z našim švedskim partnerjem, zato smo na Švedsko poslali na izobraževanje tudi ekipo sodelavcev,« pove Iztok Palir, ki se zaveda, da je bistvo uspeha v dobri ekipi in zato je zelo ponosen, da ima uigrano ekipo sodelavcev, ki dela včasih v ekstremnih vremenskih pogojih in tudi na različno dostopnih terenih, a ji ni nič težko. »Tega se zavedamo tudi v podjetju in zato skrbimo za to, da se dobro počutijo, da imajo izobraževanja, pa tudi, da se znajo družiti tudi izven napornih delovnikov.«

Na čas krize, ki se je napovedovala že pred korono, so se v Vrtinah Palir že dlje časa pripravljali, pospešili so številne marketinške aktivnosti, se intenzivno predstavljali na sejnih, vložili v novo, uporabnejšo spletno stran. »Bili smo pripravljeni na krizo in lahko z veseljem ugotovim, da nas ni prizadela. Nas je samo dvignila. Še bolj smo se povezali v lastni ekipi. Imamo 18 sodelavcev, v času krize smo celo zaposlili novega sodelavca in nismo potrebovali pomoči države. Ekipa je odlično usposobljena in skupaj z odlično tehnično opremljenostjo lahko kakovostno obvladujemo naenkrat štiri projekte s štirimi ekipami,« še pove in doda, da so hkrati tudi družbeno odgovorni in z veseljem podpirajo tudi šport v lokalnem okolju.

Priznanje Top Brand za solarne module

T. Tavčar

Serijski solarni moduli Bisol Supreme je edina na svetu s 100-odstotnim jamstvom izhodne moči.

Potem ko je Skupina Bisol Group v letu 2018 prvič prejela prestižno francosko priznanje Top Brand za izstopajoče rezultate, je bila zdaj prepoznana kot ena najboljših solarnih znamk v letu 2020 v Italiji in Belgiji.

Dr. Uroš Merc

Nagrada izvira iz obsežne raziskave, ki jo je izvedlo podjetje EuPD Research. Slednje namreč vsako leto izvede evropsko raziskavo med različnimi deležniki, vključno z distributerji, monterji in končnimi kupci. Osnova za priznanje so ocenjevanje izdelkov s

tehničnega vidika, zaznavanje blagovne znamke in ozaveščenost o njej po mnenju strokovnjakov iz industrije.

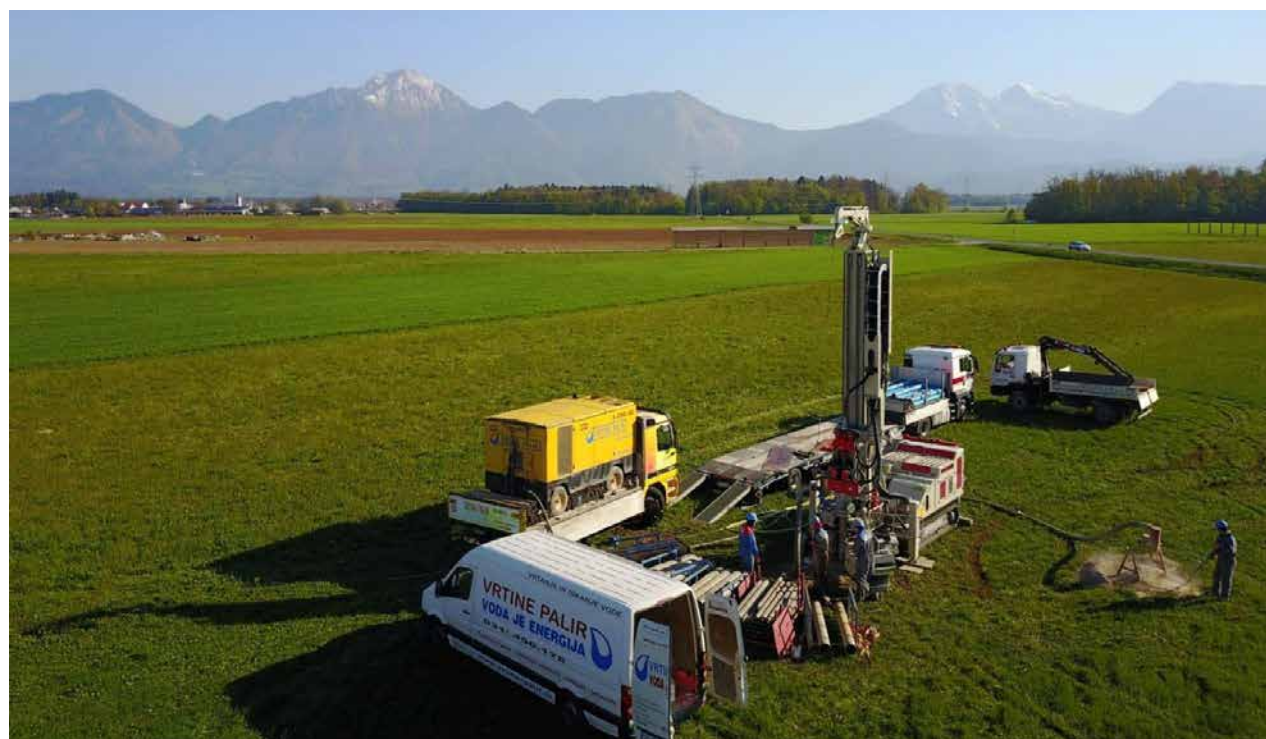
S preverjanjem desetih ključnih dejavnikov ocenjevanja je raziskava prepoznala Bisol po izvirnem in posebnem podpisu v fotovoltaiki.

»Nagrada Top Brand je zelo pomembno priznanje vsem, ki cenijo in razumejo v Evropi narejene izdelke, pri katerih z navdušenjem izvajamo najvišje industrijske standarde in najstrožja merila kakovosti,« pravi dr. Uroš Merc, ustanovitelj in predsednik uprave Skupine Bisol Group. »Zadnjih 15 let si močno prizadevamo za lokalno prisotnost podjetja Bisol v Italiji in Belgiji ter se zares trudimo biti podpora svojim cenjenim strankam.« Novo predstavljena serija solarnih modulov Bisol Supreme je edina na svetu s 100-odstotnim jamstvom izhodne moči, še povedo v Bisolu.

Skupina BISOL Group je na področju fotovoltaične industrije aktivna že od leta 2004, ko se je pričela ukvarjati s proizvodnjo fotonapetostnih modulov.

Iz proizvodnje

Vrtine Palir z bogatimi izkušnjami zagotavljajo kakovostno in celovito storitev od iskanja vode, do njene izrabe za različne namene.

VRTINE PALIR
VODA JE ENERGIJA
VRTANJE IN ISKANJE VODE

Številka ena v Sloveniji

Podjetje z več kot 25 leti izkušenj na področju geotermalne energije. Vsakega projekta se lotimo strokovno in individualno.

Vrtanje za ogrevanje in vodo

Na parceli poiščemo vodo in omogočimo njeno izrabo za različne namene ali pa z vrtanjem ter vgradnjo geosonde ali več geosond, poskrbimo za učinkovito, zanesljivo in varčno ogrevanje vašega objekta.

www.vrtine-palir.si

Odpri terase in gostinske lokale

Bina Plaznik

Nacionalni inštitut za javno zdravje je za gostince pripravil precej stroga higienska in varnostna priporočila, ki veljajo za izvajalci gostinskih storitev in za stranke.

Roman Ogrizek, najemnik lokala Ponirkova postojanka Ribnik Vrbe

4. maja so po skoraj dveh mesecih »moratoriju« najprej odprli terase gostinskih lokalov po Sloveniji, nato pod posebnimi pogoji še notranje prostore. Prvi teden po delovanju smo preverili izkušnje gostinskega osebja in njihova opažanja. Obiskali smo dve terasi v Spodnji Savinjski dolini, ki se ponašata z najlepšimi razgledi in čudovito naravo, Brunarico Braslovško jezero in Ponirkovo postojanko na Ribniku Vrbe.

Nacionalni inštitut za javno zdravje je za gostince pripravil higienska priporočila, ki veljajo za izvajalci gostinskih storitev in za stranke. Vsi se morajo držati že veljavnih ukrepov, kot so upoštevanje higijene kašlja, nedotikanje obraza, zlasti ust, nosu in oči, med drugim pa morajo stranke pod budnim očesom gostincev ves čas zagotavljati razdaljo med osebami najmanj 1,5 metra, kar pa ne velja za osebe iz istega gospodinjstva, ki sedijo za isto mizo.

»Nam gostincem je težko predvsem zato, ker moramo nositi maske in zato je pristna komunikacija z gosti otežena.«

Zaposleni si morajo roke umivati ali razkuževati pred in po stiku s stranko in po vsakem stiku z denarjem, nositi morajo obrazne maske, ki jih morajo zamenjati vsake dve do tri ure.

Na terasi ali letnem vrtu so morali gostinci namestiti več razkužil. Stranke si morajo ob vsakem obisku razkužiti roke in dosledno upoštevati navodila osebja glede zagotavljanja zadostne medosebne razdalje, odlaganja torb in garderobe, načina naročanja hrane in pijače, uporabe jedilnega pribora in jedilne posode, uporabe sanitarij, plačevanja storitev ter zbiranja odpadkov.

»Na začetku so bili gostje malo zadržani, zaradi vseh pravil, malo se je čutil ta strah. Vendar je sedaj iz dneva v dan bolje in je manj strahu. Ljudje so vedno bolj sproščeni. Prej je bila tema pogovorov le epidemija, sedaj pa že prihaja na vrsto nogomet ...«

V Brunarici Braslovško jezero nam je lastnica lokala Ines Mravljica povedala: »Za nami je težko obdobje, ki ga nihče ni mogel predvideti. Ko smo morali zapreti lokal, smo se počutili nemočne, saj ni bilo nič odvisno od nas. Sedaj nas rešuje to, da imamo teraso na tako lepi lokaciji in dober odnos z gosti, ki nam tudi v teh težkih časih stojijo ob strani, brez težav spoštujejo pravila in v notranjih prostorih nosijo maske. Tako gostje, kot gostinci se moramo prilagajati situaciji. Nam gostincem je težko predvsem zato, ker moramo nositi maske in zato je pristna komunikacija z gosti otežena. Vse

Braslovško jezero

skupaj je izziv. Vendar z dobro voljo in pozitivnim odnosom lahko premagamo vse težave. Trenutno smo z obiskom zadovoljni. Sem pozitivno naravnana. Sploh, ker smo locirani v takšni lepi naravi, to je resnično naša prednost. Skratka v celotni situaciji so plusi in minusi.«

Na območju žalske občine, najemnik lokala Ponirkova postojanka Ribnik Vrbe, Roman Ogrizek pove: »Meseca aprila, v času epidemije, je bilo zelo lepo vreme, takrat bi imeli obiskovalcev veliko, pa smo morali zapreti lokale, zato se to kar precej pozna pri izpadu dohodka. Vendar na srečo, tudi zaradi naše lepe lokacije, imamo od dneva odprtja teras pa do danes zelo dober obisk. Na začetku so bili gostje malo zadržani, zaradi vseh pravil, malo se je čutil ta strah. Vendar je sedaj iz dneva v dan bolje in je manj strahu. Ljudje so vedno bolj sproščeni. Prej je bila tema pogovorov le epidemija, sedaj pa že prihaja na vrsto nogomet ipd. Gostje so se navadili, da si morajo razkužiti roke ob prihodu in izhodu s terase, ob odhodu in prihodu iz sanitarij, tam morajo nositi tudi masko. Mi pa se držimo svojih pravil, nošenja maske, temeljitega razkuževanja ... Prav tako na naši terasi nimamo miz le po 1,5 metra narazen, temveč tudi po 3 do 4 metre, da je gostom zares udobno. Zato vabljeni, da nas obiščete!«

Ponirkova postojanka pri Ribniku Vrbe

Končan stečaj Garanta

T. Tavčar

Nova KBM je dobila poplačane vse svoje terjatve, Družba za upravljanje terjatev bank, ki je prevzela obveznosti Garanta do Banke Celje, je dobila malo manj kot polovico, delavci pa 87-odstotno poplačilo.

Celjsko sodišče je končalo stečaj Pohištvne industrije Garanta s Polzele. Sklep o končanju postopka je postal pravno močan pred dnevi. Upniki, bilo jih 240, so prijavili za 5,5 milijona evrov terjatev. S prodajo nepremičnin, zalog in z najemninami za tovarniške stavbe v času stečaja se je v stečajni masi nabralo 3,7 milijona evrov.

Stečajni postopek Garanta se je začel avgusta pred osmimi leti, 117 delavcev pa je odšlo na zavod za zaposlovanje. Zadnji dve leti ga je vodila Simona Potočnik.

Pred njo je bil šest let stečajni upravitelj Tomaž Kos, ki je skoraj šest hektarjev velik tovarniški kompleks, na katerem je za štiri hektarje pokritih hal in proizvodnih prostorov, najprej prodajal kot celoto. Največja lastnika sta bila

Nivo in Alfa Holding. Šele po štirih letih in mnogih neuspelih dražbah se je odločil za prodajo po delih in ga razdelil na šest posameznih enot. Do lani so novega lastnika dobile vse nepremičnine, ki so sicer v času stečaja imele najemnike. Kupci so bila večinoma podjetja iz lokalnega okolja.

V stečaju Garanta so upniki prijavili za 5,5 milijona evrov terjatev. Tovarna je največ denarja ostala dolžna bankam in zaposlenim. Nova KBM, ki je bila ločitvena upnica, je na primer dobila poplačane vse svoje terjatve, Družba za upravljanje terjatev bank, ki je prevzela obveznosti Garanta do Banke Celje, je dobila malo manj kot polovico terjane zneska, poplačilo prednostnih upnikov, to je delavcev, pa je bilo 87-odstotno.

Del upravne zgradbe Garanta je kupilo podjetje Matis iz Andraža nad Polzelo.

SUBVENCije za NAKUP

Biološke čistilne naprave

PREVERITE V OBČINAH:

Ljubno ob Savinji,
Polzela,
Žalec, Tabor,
Gornji Grad,
Šmartno ob Paki

Ustrezno čistilno napravo najdete pri nas:

03 713 14 49

www.cistilne-naprave-zagozen.si | www.eshop-zagozen.si | www.zagozen.si

Pri fontani razkužujemo

T.T., L.K. T.T., B.P.

Žalska Fontana piv Zeleno zlato je z eno in pol mesečno zamudo odprta, do nje vodi varna pot, sestavljena iz hmeljevih krogov.

Letošnje odprtje žalske Fontane piv Zeleno zlato v soboto, 9. maja, je bilo veliko bolj »mirno« kot prejšnja leta, brez govorov, velikih degustacij, spremljevalnega programa. Ob prisotnosti policistov, ki so spremljali, kako se izvajajo omejitveni ukrepi za čas covida-19, so v ZKŠT Žalec pripravili tudi fontano in jo na z mesecem in pol »korona« zamude dan zmage vendarle odprli.

Zaradi omejitev, ki jih določa NIJZ, ter odlokov in uredb, ki so jih dolžni spoštovati zaradi omejitev širjenja covida-19, je okrog fontane s hmeljevimi krogi označena varna pot. Organizirali so varno prodajo vrčkov v trgovini Zeleno zlato. Ob fontani so na vsakem koraku razkužila, velja pa tudi omejitev, da so v samem območju pivskih pip lahko naenkrat le trije ljudje. Glede na to, da letos, vsaj v začetku, avtobusnih gostov ne bo, pričakujejo bolj posameznike, manjše skupine in družine. Vrsto pred fontano kljub omejitvam najbrž ne bo.

Letos so uvedli še nekaj novosti. Ponujajo možnost dodatnega točenja piva za vrčke, ki so bili tisti dan aktivirani. Tako bodo ljubitelji piv za dodatnih 5, 6 ali 7 evrov v svoj vrček dotočili 3, 6 ali 10 decilitrov piva. Cene običajnih vrčkov ostajajo nespremenjene: od 7,10 evra za vrček s čipom za 3 decilitre, 8 evrov za vrček do s čipom za 6 decilitrov in 10 evrov za vrček s čipom za 10 decilitrov. V prihajajoči sezoni se bo pri fontani predstavilo dvajset pivovarjev s sedemindvajsetimi različnimi pivi. Stalnica sta pivo Kukec (prva pipa) in pivo s konopljo (druga pipa), ki je najbolj všeč ambasadurju fontane **Boštjanu Romihu**. Na četrti pipi bodo piva Saške regije in na peti trend piva. Letošnji novosti sta na tretji pipi piva, varjena na star način, in na zadnji, šesti pipi temna piva.

Boštjan Romih v šali pravi, da bo »pač potrpel« še eno sezono ambasadorstva in ob večkratni zdravici, čeprav malo bolj na daleč, mu bo gotovo lažje.

Sabina Palir

Ob odprtju pete sezone fontane je direktor Zavoda za kulturo, šport in turizem Žalec **mag. Boštjan Štrajhar** povedal: »Najbolj pomembno je, da smo novo sezono odprli, da smo

naredili varne točke, da skrbimo za razkuževanje, da imamo vse urejeno z odloki. Pomembno pa je tudi, da se življenje v tem parku vrača, da se ljudje družijo, ker to že vsi pogrešamo ...«

Novi predsednik zveze Danilo Basle

L.K. T.T.

Na dopisni skupščini Zveze turističnih društev Občine Žalec so konec aprila med drugim za novega predsednika soglasno potrdili **Danila Basle**. Na mestu predsednika bo nadomestil Roka Žagarja, ki je odstopil že na lanski skupščini, a so se dogovorili, da bo funkcijo opravljal do imenovanja novega predsednika.

Danilo Basle je ob imenovanju povedal: »Na mesto predsednika zveze so me imenovali v za turizem posebej neugodnem času. Ob tem pa zveza nosi s sabo še nekaj nerešenih vprašanj od prej, zaradi katerih so si najbrž želeli spremembe v vodstvu. Turistična društva pod okriljem zveze so kot toliko drugih dejavnosti v času epidemije in tudi po njem nekoliko omejena v delovanju, saj pomla-

Danilo Basle

danskih prireditve niso mogla pripraviti. Za naprej pa upam, da se bo tudi tukaj stanje normaliziralo. Vsekakor bom uresničil, kar sem obljubil, predvsem imam v mislih izobraževa-

nja članov društva, ki bodo pripomogli h kakovostnejšemu delu in tudi za povezovanje med društvi. Seveda bomo to naredili, ko bo mogoče. Zahvaljujem se za zaupnico in si želim, da v okviru možnosti, ki jih zveza ima, naredi skupaj za turizem v občini kak korak naprej.«

22 članov skupščine zveze z glasovalno pravico in vsi člani so ob imenovanju novega predsednika sicer na aprilski dopisni skupščini soglasno sprejeli zapisnik predhodne skupščine, poročilo o delu Zveze TD Občine Žalec za leto 2019, finančno poročilo za leto 2019 in potrdili plan dela Zveze TD Občine Žalec za leto 2020. Mandat novega predsednika je eno leto do naslednje volilne skupščine, ki bo v aprilu 2021.

Peto sezono so pospremili na varni razdalji.

Ali sladek nasmeh pomeni olajšanje, da se je pivska meka vendarle odprla?

Že na predvečer odprtja so se na fontani srečali vsi tisti, ki so sodelovali pri snovanju in izgradnji fontane. Opaziti pa je bilo tudi poslanca iz doline. Vsaj prvih obiskovalcev na dan zmage, ko se je fontana odprla tudi za druge, čakanje za vstop v samo fontano ni motilo, saj so že kar predolgo čakali, da se po večtedenski karanteni lahko sploh kam odpravijo. »Vsaka stvar je za nekaj dobra in če je korona 'kriva', da bom zdaj še eno leto ambasadur, 'bog pomagaj', pač bom. Mislim, da bom brez težav potrpel,« je v šali povedal novi stari ambasadur Boštjan Romih.

mag. Boštjan Štrajhar

»Peta sezona delovanja Fontane piv Zeleno zlato se je začela malce drugače, kot smo navajeni. Začeli smo jo z virtualnim dvigom pip ter nagradnimi igrami na družabnih omrežjih v sodelovanju s pivovarji, katerih piva bo možno letos degustirati na fontani. Pridružili smo se vseslovenski digitalni kampanji »Moja Slovenija – zdaj je čas, s katero si želimo k fontani privabiti čim več obiskovalcev. Vsi, ki so v maju degustirali na fontani, so bili nad izborom piv navdušeni, poziti-

tivno so tudi sprejeli varno pot okrog fontane ter vse varnostne ukrepe, ki smo jih skladno z NIJZ izvajali v tem mesecu. Kljub temu, da nam je pandemija spremenila načrte, smo poleg »refila« za sezono 2020 pripravili kar nekaj novosti, ki jih bomo na tržišče lansirali skladno s sproščanjem ukrepov NIJZ in bodo gotovo zanimiva za obiskovalce,« pa je drugačno sezono fontane z besedami pospremila vodja programa turizem na ZKŠT **Sabina Palir**.

»Ekskluzivnost druženja v živo ostaja ali celo raste.«

Bina Plaznik T. T., D. N.

Tudi življenje Boštjana Romiha je epidemija precej spremenila, prinesla novo kakovost v družinskem življenju in ob poslovni negotovosti podaljšala ambasadorstvo na fontani.

Ambasador Fontane piva Zele-
no zlato v Žalcu tudi letos osta-
ja Boštjan Romih, eden najbolj pri-
ljubljenih slovenskih radijskih in
televizijskih voditeljev, ki je svo-
je otroštvo in mladost preživel v
naši dolini, natančneje v Gotovljah.
Kasneje ga je karierna pot popelja-
la v naše glavno mesto in v bližnjem
Grosuplju si je ustvaril družino in
dom. Kako je doživel čas karante-
ne, o njegovem pogledu na aktualne
dogodke in kdaj ga bomo spet sre-
čali v naših krajih, je spregovoril v
pogovoru za Utrip.

Kako ste vi in vaša družina preživ-
ljali čas epidemije?

»Mislim, da je potekalo podob-
no kot pri marsikateremu drugem.
Otrokom je bilo najprej na nek način
zabavno in se zaradi karantene niso
prav nič sekirali, staršem pa se je hitro
začelo vse postavljati na glavo. Nato
smo spoznavali »radosti« virtualne-
ga šolanja in starši smo naenkrat pos-
tali hkrati učitelji, vzgojitelji, športni
pedagogi, šolski psihologi in pred-
vsem šolski kuharji (smeh). Potem se
je tudi to nekako sestavilo in zdaj smo
že vsi dobro osvojili nov način dela.
Ker smo na deželi, smo vmes nare-
dili nekaj čudovitih družinskih izle-
tov in se na splošno prav lepo poveza-
li. Zdaj je najmlajša spet v šoli, ki se
je zelo veselila, starejšima dvema pa
zgleda čisto ustreza delo in učenje od
doma. Čeprav poudarjam, da virtual-
na šola ne more nadomestiti prave in
nasploš vsi ti on-line stiki niso tisto,

kar imamo ljudje pod kožo. Zaenkrat
je meni to še vedno zgolj nadomestek,
stranpot. Ekskluzivnost druženja v
živo ostaja ali celo raste.«

»Planet in celotna človeška
skupnost si mora odpočiti od
»industrije nepotrebnega.«

Ste kaj pogrešali v času najstrožjih
ukrepov in odredb?

»Morda le to, da do mame nismo
mogli vsi družinski člani. Tik preden
je bila uvedena omejitev gibanja med
občinami, smo jo obiskali za rojstni
dan in ji pod balkonom zapeli »vse
najboljše«. Nato smo se na daleč malo
pogovorili in šli domov. Če ne druge-
ga, take reči si bomo zapomnili za ved-
no. Sicer se je mama med karanteno
zelo dobro držala. Občasno ji je starej-
ši brat, ki je bliže doma, kaj dostavil.«

Je letošnji mesec maj kaj druga-
čen od minulih, čutite morda kakšne
posledice?

»Negativnih niti ne čeprav se je
poslovno obrnilo čisto na dol, sem
vseeno vesel, da smo z družino doži-
veli nekaj prelepih trenutkov, ko smo
se smejali, ustvarjali, se šli razne igre
in uživali v dobri energiji med nami.
Seveda smo dobili nekaj novih navdi-
hov in zagonov in tako je del vrta, ki
je prej nesrečno miroval brez poseb-
ne vloge, dobil povsem novo podobo.
Pri kopanju in sajenju smo sodelova-
li vsi in komaj čakamo, da se rastline
obrasejo, mi pa dobimo nov kotiček
za druženje med dišečimi grmovni-

cam. Ker sem si moral čistiti glavo
in se očitno počutiti koristnega, sem
se s prijaznim kmetom dogovoril za
ureditev kolesarske steze v njegovem
gozdu. Tako sem kar nekaj ur preživel
ob kopanju in iskanju najboljše linije.
Ravno te dni imamo tako otvoritveno
vožnjo po novem »trejlu.«

Kakšen je vpliv karantene na vaš
posel? Ste normalno opravljali svo-
je delo? Ste v tem izzivu našli tudi
na kakšno priložnost?

»No, tukaj je pa šla večina mojega
posla dobesedno na ničlo. Vse prirede-
tve, maturantski plesi, proslave, konfe-
rence, predavanja in delavnice javnega
nastopanja, ki bi jih moral to pomlad
»odvoditi« kar nekaj, so bile čez noč
odpovedane, kar pomeni, da sem se
tako kot premnogi drugi za zaslužek
obrisal pod nosom. Še sreča, da smo v
oddaji Ambienti imeli na zalogi veliko
materiala in smo lahko najbolj krizne
tedne prebrodili z že posnetimi pri-
speak, zdaj smo pa spet močno v akci-
ji. Drži, da je v takih okoliščinah nuj-
na fleksibilnost, vendar mi nikakor ni
všeč, da se skuša krizne razmere pre-
tirano izkoristiti za iskanje novih pri-
ložnosti. Naj pojasnim skoraj vedno,
ko je fraza »kriza je nova priložnost«
na kakršen koli način prišla na pla-
no, se je hitro videlo, da v ozadju ni nič
drugega kot želja po lepim in enostav-
nih zaslužkih, torej pohlep. Ampak to
pomeni, da se še vedno nismo nič nau-
čili. Planet in celotna človeška skup-
nost si mora odpočiti od »industrije
nepotrebnega.«

Boštjan Romih ob letošnjem poznem, majskem odprtju fontane

»No, koronsko leto mi
je prineslo podaljšanje
ambasadorstva na naši zeleni
lepotici, Fontani piv Zeleno
zlato, česar sem bil iskreno
vesel. Sem Savinjec, tudi če
živim drugje, in na vsak dosežek
domačih krajev sem ponosen.«

Kako gledate na trenutno situa-
cijo razdvojenosti Slovenije ter na
petkova kolesarjenja v Ljubljani?

Politike po vsem svetu odlično
uspevajo na poljih razdvojenosti. Bolj
ko mase postajajo navijaško zagoo-
dene na eno stran, bolj so mobilne in
silne. Od tovrstnih tem se ravno zato
javno ograjujem, ker zdravorazumski
razgovor skoraj ni mogoč. Po drugi
strani pa morda velja naslednje: dok-
ler smo razdvojeni, pomeni, da nam
gre še kar dobro. Ko smo zares stis-
njeni v kot, takrat smo veliko bolj
motivirani, da najdemo složnost.«

Tudi letošnje leto ostajate amba-
sador žalske fontane. Kakšne nalo-
ge vas čakajo? Na kakšen način
opravljate to funkcijo?

»Ah, super, veliko lepša tema
(smeh). Ja, kot je moja gotovelska
oma vedno govorila: »Vsaka stvar je

za nekaj dobra.« In to je pravila še, ko
je bila zaradi gangrene ob obe nogi in
je bila na invalidskem vozičku pov-
sem odvisna od drugih. No, koron-
sko leto mi je prineslo podaljšanje
ambasadorstva na naši zeleni lepo-
tici, Fontani piv Zeleno zlato, česar
sem bil iskreno vesel. Sem Savinjec,
tudi če živim drugje, in na vsak dose-
žek domačih krajev sem ponosen. Z
veseljem bom še naprej vabil znance
in neznance na fontano, širil dober
glas o njej in zagovarjal kulturo oku-
šanja dobrih slovenskih piv. Za novo-
letna darila sem kupil zajetno količi-
no vrčkov in jo razdelil med prijatelje
in poslovne partnerje in zdaj je čas,
da jih napolnimo. Upam, da bom
letošnje poletje lahko čim večkrat z
ljudmi nazdravil na žalski fontani.«

Kdaj vas bomo spet srečali v doli-
ni?

»Vidimo se po oglasih (smeh). Ne,
upam, da me res čim večkrat zanese
k mami in v te konce. Če bomo letos
res večino dopustov preživeli v Slove-
niji, potem naši družini obisk Zgor-
nje Savinjske doline gotovo ne uide,
vmes pa pridite do fontane, in če se
ujamemo, dam za rundo (smeh).«

Lansko »zeleno« poslanstvo se je začelo bolj pompozno.

Višja povprečnina za občine

T. T.

Vseh šest občin iz Spodnje Savinjske doline bo letos iz naslova povprečnin
prejelo skoraj 1,5 milijona evrov več.

Interventni zakon oz. tako ime-
novani korona paket 2 (Zakon o
zagotovitvi dodatne likvidnos-
ti gospodarstvu za omilitev pos-
ledic epidemije COVID-19) med
drugim prinaša tudi zvišanje pov-
prečnin občinam ter oprostitev pla-
čila najemnin za poslovne prostore
v lasti države in občin. Zakon je bil
sprejet 28. aprila, veljati je začel 1.
maja 2020.

Dvig povprečnine je za obča-
ne v preštevilnih občinah več kot
dobrodošel. V letu 2020 se dvigu-
je iz 589,11 na 623,96 evra. Zviša-
nje povprečnin pomeni več denar-
ja za izpraznjene občinske blagajne.
Posledično je to več denarja za ceste,
komunalno infrastrukturo, vrtce,
šole, društva ...

Spodnjesavinjske občine bodo
tako letos v svoje proračune iz
naslova povprečnin skupaj dodat-
no dobile okrog 1,5 milijona evrov,
in sicer različno glede na število
občanov Braslovče: 200.596 evrov,
Polzela: 215.094 evrov, Prebold:
176.341 evrov, Vransko: 91.481
evrov, Tabor: 60.116 evrov in Žalec:
750.494 evrov.

Reberšek predsednik komisije

T. T.

Državni zbor je na izredni seji
sredi maja potrdil spremem-
bo sklepov o sestavi in imenova-
nju predsednika, podpredsedni-
ka, članov in namestnikov članov
preiskovalnih komisij državnega
zbora. Predsednik parlamentarne
komisije o ugotavljanju zlorab in
negospodarnega ravnanja v DUTB
je postal poslanec iz naše doline
Aleksander Reberšek.

Kot je ob izvolitvi povedal, želi
nadaljevati dobro zastavljeno delo
Jerneja Vrtočca, predvsem pa želi
narediti vse, da bodo odgovorni za
svoja dejanja odgovarjali. Štejejo
namreč samo dejanja in ne besede.

Aleksander Reberšek

Od 1. junija nova poslanska pisarna

T. T.

S 1. junijem je v Gradu Komen-
da na Polzeli vrata poslanske pisar-
ne odprl nadomestni poslanec Lju-
bo Žnidar, ki je v poslanskih klopih
zamenjal Jelko Godec, zdaj držav-
no sekretarko v kabinetu predse-
dnika vlade Janeza Janše.

Poslanska pisarna bo odprta po
dogovoru oz. najavi. Na poslanca
lahko prebivalci doline pisna vpra-

šanja ali najavo za razgovor naslovi-
jo na: Poslanska pisarna Ljubo Žni-
dar, Grajski trg 1, 3313 Polzela ali na
e-naslov ljubo.znidar@dz-rs.si. Ljubo
Žnidar je ob tem sporočil: »Potrudil
se bom, da boste povratne informaci-
je prejeli čim prej in da bom tako kot
v prejšnjih poslanskih mandatih po
najboljših močeh prispeval k razvoju
Savinjske doline.«

Namesto slovesnosti položili venec

 D. Naraglav

V Letušu so se tudi letos poklonili zmagi, a zaradi epidemije drugače.

Že vrsto let 9. maja v Letušu pripravijo slovesnost in tovariško srečanje borčevskih organizacij in ostalih udeležencev ob dnevu zmage. Letos takšne slovesnosti zaradi koronavirusa ni bilo. Se je pa ob spominski plošči na pročelju nekdanje Sulcarjeve gostilne, ki priča o izjemnem dogodku, predaji poveljnika trisotisočglave nemške vojske generala Aleksandra von Lohra politkomisarju 14. divizije Ivanu Dolničarju – Janošiku, zbrala delegacija in s položitvijo venca ter kratkimi nagovori počastila dan zmage in tudi dan Evrope.

Na predlog Združenja borcev za vrednote NOB Žalec in v dogovoru s krajevno borčevsko organizacijo in občino so se z upoštevanjem korona ukrepov pred spominsko ploščo zbrali predsednik ZB za vrednote NOB Marijan Turičnik, predsednik krajevnega borčevskega organizacije Viktor Zorec, župan Občine Braslovče Tomaž Žohar, hčerka generala Dolničarja Eva Dolničar Šivic, Branimir Strojanshek, nekdanji braslovški župan, praporščak Janez Kukovnik in še dva člana krajevnega borčevskega organizacije. Po položitvi venca so s krajšimi nagovori pomen takratnega dogodka obudili Viktor Zorec, Marijan Turičnik, Tomaž Žohar in Eva Dolničar Šivic. O prazniku so za Utrip spregovorili trije izmed njih.

Viktor Zorec, predsednik KO ZB za vrednote NOB Letuš: »Ta dan, 9. maj, izpred 75 let pomeni veliko zmago, veliko veselje, veliko srečo in zadovoljstvo vseh jugoslovanskih partizanov in ostalih evropskih in drugih narodov, ki so se borili proti okupatorju in njihovim pomagačem. Nadvse ponosni in veseli smo lahko, da se je ta dogodek, ki je svoj dokončni epilog nekaj ur kasneje doživel v štabu IV. operativne cone NOB v Topolšici, zgodil tu v našem kraju, v naši Savinjski dolini. General se je v Letušu, v tej stavbi najprej predal

Viktor Zorec

in se pogajal s politkomisarjem Ivanom Dolničarjem - Janošikom, ob katerem sta bila še njegov kurir Gregor Ciril, ki je dobro znal nemško, in šofer Anton Tevž, doma iz Šmartnega ob Paki. S predajo in nato s podpisom generala Aleksandra von Lohra o brezpogojni kapitulaciji nemških sil jugovzhodne Evrope je končno zasijala luč svobode. Žal pa svobode tudi po tem datumu nekateri niso dočakali, saj so zadnji boji potekali na Poljani še do 15. maja.«

Eva Dolničar Šivic, upokojena zdravnica, specialistka pediatrije v Celjski bolnišnici in v ZD Žalec: »Vesela sem, da sem danes tu in da smo se spomnili ter obeležili 75-letnico takratnega dogodka, ki je že vse življenje nekako povezan tudi z mano in mojo družino. Koronavirus nam je preprečil, da bi lahko to obletnico proslavili, kot smo si želeli in kot je vsako leto tudi bila. Očetu sem obljubila, da bom nadaljevala tradicijo spomina in jo tako tudi vestno izpolnjujem. Za sabo imam vnuke in tudi že pravnuke, ki bodo s svojo prisotnostjo ohranjali spomin na svojega dedka in pradedka. Še posebej pa je ta dogodek zame fascinantno zato, ker je moj oče kot mlad fant stal nasproti velikemu generalu nemških oboroženih sil in se z njim pogajal o brezpogojni kapitulaciji. Sicer pa moram reči, da je bil oče

Delegacija ob položitvi venca

Eva Dolničar Šivic

krasna oseba, predana svojemu poklicu, pravi general. Bil je človek visokih moralnih načel, po drugi strani pa zelo čustvena osebnost. Vsi smo ga imeli zelo radi. Bil je nadvse tople oče in ljubeč dedek svojim vnukom. V najtežjih trenutkih sem pri njem iskala nasvet, ki se je vedno izkazal

za pravičnega. Marsikatera njegova misel pa me spremlja tudi še danes, še posebej ob tem slavnostnem trenutku.«

Tomaž Žohar, župan Občine Braslovče »Dan zmage, 9. maj, je eden od najpomembnejših datumov za nas Slovence in mnoge druge, ki so se s tem dnem rešili okov fašizma. Naši predniki so se borili za svobodo, za lepši jutri, za mir na svetu, za našo prihodnost, in to je potrebno spoštovati, obeleževati in se spominjati na takšen ali drugačen način. Z našim odnosom, tolerantnostjo in spoštovanjem pa je treba narediti vse, da se kaj takšnega ne bi ponovilo. Takrat je vladalo tovarštvo, enotnost, pogum, sreča. Vse to je potrebno tudi v današnjih dneh. Sploh v tem času virusa moramo biti čim bolj enotni, tovariški drug do drugega, si stati ob strani, pomagati. Takšni dnevi nas opominjajo na res izjemen boj

Tomaž Žohar

naših prednikov za našo svobodo, za naš mir, za našo prihodnost. Vsa čast borcem za svobodo, slovenskemu narodu. Vsak si zasluži poklon za to, kar so nam priborili, še posebej pa ob takšnih praznikih, kot je današnji, ko poleg dneva zmage praznujemo tudi dan Evrope.«

Praznovanje praznika upora in dneva zmage na spletu

 D. Naraglav

Marijan Turičnik: »Najnevarnejši virus ogroža svobodo, ki je v resnici last in pravica vseh.«

Koronavirus je okrnil tudi letošnja praznovanja in obeležitve spominov na čas upora in zmage. Zveza združenj borcev za ohranitev vrednot NOB Slovenije pa je preko socialnih omrežij, svojega Facebooka, kljub temu poskrbela za primerno obeležitev obeh praznikov, 79-letnice upora proti okupatorju in 75-letnice zmage.

Tako so na predvečer praznika upora ob 20. uri predvajali spletno državno slovesnost s slavnostnim govorikom, predsednikom ZZB NOB Slovenije, Marjanom Križmanom in arhivskimi posnetki kulturnega programa iz preteklih slovesnosti o delu častnega predsednika Janeza Stanovnika. Podobno je bil slovesen tudi dan zmage 9. maja, ki so ga obeležili na predvečer praznika, 8. maja zvečer, ko je javnost znova nagovoril predsednik borčevske organizacije Marjan Križman. Med drugim so bili premierno prikazani posnetki slovenskih partizanov, ki so bili leta 2014 povabljeni na slovesnost ob 70-letnici izkrcanja zaveznikov v Normandiji. To pa je tudi dokaz, da je slovenski partizanski boj mednarodno priznan in sodi ob bok velesilam, ki so premagale okupatorja med 2. svetovno vojno.

Marijan Turičnik med polaganjem venca pred spomenikom NOB v Žalcu

Oba praznika pa so na »varen« način obeležili tudi v Združenju borcev za vrednote NOB Žalec in v večini krajevnih borčevskih organizacijah. Zaradi virusa in prepovedi zbiranja so oba praznika počastili s polaganjem vencov ali cvetličnih aranžmajev pred spomenike NOB. V Žalcu in v Petrovčah je ob prazniku upora to storil kar sam predsednik ZB za ohranjanje vrednot NOB Marijan Turičnik z ženo.

Ob tej priložnosti je povedal: »V dani situaciji je to še edina možnost, da se spomnimo na čas ustanovitve OF oz. dan upora proti okupatorju, kot so ga preimenovali v času »demokracijskih sprememb«. Že veliko let skušajo nekateri spreminjati zgodovino in zmanjšati pomen OF ter jo prikazati kot protiimperialistično fronto, s čimer naj bi dokazovali, da je OF bila le krinka komunistične partije za revolucijo, kar je potvarjanje zgodovi-

ne. Njeno mesto v zgodovini je zagotovljeno. Zaradi nje in vsega, kar nam sporoča, si je slovenski narod skupaj z narodi, s katerimi smo živeli v nekdanji državi, zagotovil prostor med tistimi, ki so v trenutkih pandemične nevarnosti – nacizma in fašizma potrdili svoj pogum, duha, solidarnost in pripravljenost žrtvovati se za pravično stvar. Pravično in napredno se v življenju narodov ne konzumira enkrat za vselej. Kar se danes dogaja okoli nas, bo narode, države in njihove politične elite razvrstilo na novo, drugače. Podoba velikih zavezništov, ki so omogočila zmago nad fašizmom, je kot stare slavne fotografije zbledela in se pod prsti slikarjev političnih apokalips, od Hirošime, gulagov, Golega otoka, Palestine, Darfurja do bojev za hegemonijo in nafto, sprevrgla v farso.

Zgodovine kljub temu še ni konec in fronte za osvoboditev niso padle, ne še. Osvoboditev je stalno, gre za proces in zaobljubo. Nihče se ne more osvoboditi sam. Ne moremo se osvoboditi strahu v izoliranem stanovanju, nihče nam ne more prepovedati zdravega, razumskega razmišljanja, kljub klientelizmu, avtoritarni slasti po oblasti in alter-

nativni resnici. Zmaguje in osvobaja se skupaj, za vse. Namesto da bi skupaj postali ob dragocenem spominu na OF in o zgodovinskem trenutku sanjali, se veselili, se rušijo spomeniki z besedami in dejanji. Kakor kdo ve, hoče in zmore. Kakor kdo razume priložnost, da si tretja generacija Slovencev in Slovencev in vseh, ki živijo to, sežejo v roke, priznajo pravičnost do ponosa, do žalosti, obžalovanja dogodkov preteklosti, ki se ne bi smeli zgoditi,« poudari Turičnik in doda: »Tudi anomalije komunizma in stalinizma, o katerih danes vemo veliko ali vse, v celovitem in pravičnem pogledu na evropsko zgodovino niso drugorazredna tema. Zgodile so se in so obžalovanja vredne. Z ničimer pa danes tukaj v Sloveniji ni mogoče opravičevati klicev po prekrščenju naše zgodovine, po sklepanju zavezništov s populističnimi režimi, ki so, denimo, iz nekoč obetavnih mladih demokracij višegrajske skupine, iz Češke in Čehoslovaške Vaclava Havla, Poljske Lecha Walense, Madžarske Giule Horna in Slovaške Viktorja Dubčka skrojili uniformo populizma, nacionalizma in grožnjo obstoju Evropske unije. Najnevarnejši virus ogroža svobodo, ki je v resnici last in pravica vseh.«

Bo izobraževanje odraslih odslej drugačno?

T. Tavčar

Izkušnje z izobraževanjem na daljavo za odrasle, ki so jih pridobili v času epidemije, odpirajo številne nove možnosti in priložnosti tudi v prihodnje.

Čas koronavirusa je imel velik vpliv na izvajanje izobraževanja. Kljub temu da je bilo javno bolj izpostavljeno šolanje mladih, so se tudi na področju izobraževanja odraslih soočali z velikimi izzivi in se morali v kratkem času prilagoditi, je povedala strokovna sodelavka UPI Zalec Biserka Neuholt Hlastec.

»Ne glede na to, ali spadate med »tradicionaliste«, ki si izobraževanja in svetovanja ne morejo predstavljati brez osebnega stika, ali med tiste, ki v izobraževanju na daljavo slutijo prihodnost, ste v tem času najverjetneje veseli, da nam je na voljo tehnologija. Ja, ima svoje slabosti, a tudi številne prednosti. V tem zahtevnem času pa se je izkazala predvsem kot močno orodje, kot most med izobraževalci, svetovalci, udeleženci, svetovanci. Za maloštevilni, a izredno angažirani kolektiv UPI-ja je bil prehod na nov način dela sprva zelo negotov, tako kot pač tudi v drugih kolektivih v Sloveniji. Vedeli pa smo, da moramo takoj zavirati rokave, se preseliti iz predavalnic v digitalno okolje in peljati naše poslanstvo – izvajanje kakovostnega izobraževanja in svetovanja – po drugi poti naprej,« je o tem povedala strokovna sodelavka UPI Zalec Biserka Neuholt Hlastec.

V okviru projekta Krepitev temeljnih in poklicnih kompetenc v Savinjski regiji 2018 2022 je bil prehod na e-izobraževanje nekaj, kar se je zgodilo skoraj kot nekakšen naravni proces, je mnenja Biserka Neuholt Hlastec. »Z vsemi tremi izobraževalnimi programi, ki smo jih izvajali, smo po 16. marcu nadaljevali na daljavo. Seveda, po tehtnem premisleku,

Biserka Neuholt Hlastec

pogovorih z učitelji o načinu izvedbe ter po tem, ko smo pri udeležencih preverili, ali razpolagajo z ustreznimi opremo in vsaj minimalnim znanjem o e-izobraževanju. Z enako vneto, a z večjo zadržanostjo in sistematičnostjo smo se lotili izvajanja izobraževanja na daljavo v srednješolskih programih in v programu osnovne šole za odrasle. Vzpostavili smo spletne učilnice v okolju Moodle, v katerih so udeležencem na voljo spletna gradiva in raznolike učne aktivnosti. V želji, da našim udeležencem ponudimo čim bolj kakovostno e-izobraževanje, našim učiteljem pa pomoč in podporo, smo tedensko izvajali webinarje za učitelje, uvedli pa smo tudi individualne konzultacije za učitelje. V Svetovalnem središču ISIO in v okviru projekta Svetovanje za zaposlene 2016 2022 smo s svetovanci komunicirali večinoma preko elektronske pošte in z uporabo različnih programov za pogovore. Ko pa smo želeli pristopiti do starejših svetovancev in do tistih, ki so slabše digitalno pismeni, smo uporabili kar stari dobri mobilni telefon.

Odzivi svetovancev so bili neverjetno pozitivni. Iskreno veseli so bili našega klica, elektronske pošte, pravzaprav naše pozornosti in skrbi zanje.

Projekt Večgeneracijski center Planet generacij UPI naslavlja različne generacije, med katerimi prevladujejo starejši, tisti z manj priložnostmi, ranljive ciljne skupine. Zato Biserka Neuholt Hlastec pravi, da bi lahko na hitro presodili, da izobraževanje na daljavo pač ni primerno za tovrstno dejavnost in za te ciljne skupine: »Po globljem skupnem premisleku pa smo našli kar nekaj rešitev. Na FB Planet generacij vsak dan od 16. marca dalje objavimo ideje za kuhanje, peko, kaligrafijo, ustvarjanje, raziskovanje, branje ... Na ta način skrbimo za vse skupine, tudi za najbolj ranljive in osamljene. Slednjim omogočamo individualne razgovore na daljavo na Inštitutu Sensus (info@institut-sensus.si), kajti verjamemo, da lahko že pogovor pomaga in zmanjša psihofizične posledice spremenjene rutine, izolacije in negotovosti. Izvajamo tudi kuharski tečaj na daljavo na FB strani Kulinarika na daljavo z Andrejem Slonjskom, oblikovali pa smo še zaprto FB skupino Šivilje na daljavo, v kateri se vodi delavnice šivanja vsako sredo dopoldne javlja v živo in skupaj z udeleženci ustvarja nove šiviljske izdelke, kreacije.«

Sodelavci UPI-ja in učitelji so si iz teh izkušenj v obdobju epidemije veliko naučili o izobraževanju in svetovanju na daljavo: »V novo izobraževalno sezono zato zremo z optimizmom, kajti izobraževanje na daljavo za odrasle udeležence odpira številne nove možnosti in priložnosti. In naše poslanstvo je, da jih omogočimo.«

Knjiga za boljše življenje in svet

T. Tavčar

Dr. Glorjana Veber je ustvarila 500 avtorskih modrih misli za »lažje soočanje s preizkušnjami« na vseh področjih našega življenja.

Čas najhujšega obdobja koronavirusa so nekateri umetniki izkoristili za ustvarjanje. Med njimi je bila tudi poljska mednarodno nagrajena pesnica, humanistka in politologinja dr. Glorjana Veber, ki je ustvarila knjigo Modróko, v kateri je zbrala 500 avtorskih modrih misli. Posveča jih slehernemu izmed nas, da bi se lažje soočali z življenjskimi preizkušnjami v osebnem, poklicnem in družbenem življenju ter na ta način za sabo pustili boljše svet.

Modrosti, imenovane akašejke, so dobile ime po akaškem polju ali kozmični zavesti. Avtorica je povedala, da ta obstoj dokazujejo tudi kvantni fiziki. Akaško polje so poznali številni misleci in znanstveniki, kot je, denimo, Nikola Tesla. Iz njega so črpali ideje, znanje in navdih.

Vebrova je več tisoč misli spisala pred dvema letoma po težkih življenjskih preizkušnjah. V globoki duhovni izkušnji je pisala štiri dni brez predaha, a je knjigo izpolnjevala do nedavnega. Na 500 straneh je rdeče-zlato oblikovana knjiga preizkus človeškega medsebojnega zaupanja, etike in morale. Odločila se je namreč, da knjigo ponudi po ceni, ki jo bodo bralci sami izbrali. Izkupiček bo porabila za novo izdajo: »To je bila težka odločitev, saj sem

Dr. Glorjana Veber

imela na voljo samo osebna finančna sredstva. Zaradi neobičajnega pristopa sem se morala posvetovati tudi z ustreznimi institucijami. Če želiš narediti nekaj iskreno dobrega za našo skupnost, ni vedno enostavno. Vendar pa verjamem v Človeka, da lahko vsakdo izmed nas prispeva po svojih najboljših močeh.« Več o knjigi in njenem družbenem projektu si lahko bralci preberejo tudi na njeni spletni strani www.glorjana.si, kjer bo kmalu zaživel tudi njen glasbeni projekt.

Svetovni dan multiple skleroze brez srečanja

K. R.

Koronavirus je preprečil srečanje ob svetovnem dnevu MS, odpadle so tudi druge predvidene aktivnosti, načrtovan izlet na Goričko 20. junija je še pod vprašajem.

Ob svetovnem dnevu multiple skleroze (MS), 30. maju, so v Združenju MS Slovenija širšo javnost opozorili na bolezen, s katero se po svetu bori približno 2,5 milijona ljudi, v Sloveniji pa po oceni približno 3.500. Tema letošnjega dne MS je povezovanje, čeprav zaradi ukrepov bolj narazen, pravi predsednica celjske podružnice Elizabeta Pongrac. Pripravili bodo spletno novinarsko konferenco in predstavili videozgodbe petih Slovencev, ki se spopadajo z to nepredvidljivo kronično boleznijo.

V Združenje multiple skleroze Slovenije je bilo konec lanskega leta včlanjenih 2.123 obolelih. »Ljudje, ki se spopadamo z MS vsak dan, v trenutnih razmerah najbolj potrebujemo podporo. Globalna kampanja poudarja povezovanje za boljše zdravstveno oskrbo in povezovanje celotne skupnosti za boljše podporo obolelim, pa tudi povezovanje obolelega za MS s samim seboj, sprejemanje bolezni in sprejetje lastne odločitve za njeno obvladovanje,« je osnovni namen letošnjega dneva predstavila Elizabeta Pongrac.

Multipla skleroza (MS) je kronična, imunsko vnetna bolezen, ki prizadene osrednji živčni sistem, ki vključuje možgane, hrbtenjačo in vidni živci. Bolezenski znaki so številni in različni, najpogostejše pa se bolnik sooča z omrtvelostjo posameznega dela telesa, motnjami ravnotežja in hoje, utrudljivostjo, težavami pri mokrenju in izločanju blata, motnjami vida, zmanjšanjem kognitivne funkcije in tudi z depresijo. Do leta 1993 niso imeli na voljo terapije, ki bi lahko učinkovito vplivala na klinični potek bolezni, danes pa že obstaja širok

izbor terapij (simptomatsko zdravljenje, zdravljenje zagonov bolezni, imunomodulatorno zdravljenje), ki uspešno obvladuje bolezen, same ozdravitve pa še niso dosegli. MS je torej še vedno neozdravljiva, potek bolezni pa je zelo nepredvidljiv ter vpliva na vse ravni življenja obolelega in tudi življenja njegovih najbližjih svojcev.

V Sloveniji se oboleli že 47 let povezujejo v Združenju MS Slovenije, ki ima za ohranjanje čim bolj pristnih stikov s člani organiziranih 16 podružnic po Sloveniji. Ena od njih je celjska podružnica, ki trenutno šteje 190 članov iz 23 občin (Celje, Štore, Vojnik, Dobrna, Šentjur pri Celju, Zreče, Slovenske Konjice, Vitanje, Radeče, Laško, Kozje, Šmarje pri Jelšah, Rogatec, Podčetrtek, Rogaška Slatina, Bistrica ob Sotli, Dobje pri Planini, Žalec, Braslovče, Polzela, Prebold, Tabor, Vransko).

Tudi člani celjske podružnice so se vsako leto v velikem številu udeleževali vseslovenske prireditve, ki jo je ob svetovnem dnevu MS organiziralo Združenje MS Slovenije. Tako so se množično zbrali na srečanju v kateri od podružnic, letos pa so prvič načrtovali srečanje v kar štirih mestih hkrati: v Ljubljani, Mariboru, Kopru in Celju. »Celjska podružnica je že pripravila program in pridobila vsa potrebna dovoljenja za izvedbo srečanja obolelih v Celju, toda koronavirus covid-19 je tudi naše regijsko srečanje onemogočil. Kljub temu pa prek poverjenikov in z uporabo možnosti, ki nam jih ponujajo mediji ter sodobna tehnologija (telefon, e-pošta, Facebook zaprta skupina ...), ohranjamo stike s svojimi člani,« je poudarila predsednica celjske podružnice.

Tudi v cerkvah z maskami

T. Tavčar

Ob sproščanju ukrepov ob epidemiji koronavirusa morajo tudi verniki in duhovniki v cerkvah spoštovati posebna varnostna pravila.

Takole so se novim pravilom prilagodili v poljski cerkvi.

Še pred odprtjem vrtcev in šol so se 4. maja znova odprle cerkve, vendar pod strožjimi varnostnimi ukrepi. Udeležba pri svetih mašah je dovoljena samo zdravim osebam, ki nimajo znakov okužbe dihal. Starejšim, kroničnim bolnikom in drugim zdravstveno ogroženim osebam je priporočeno, da sveto mašo še naprej spremljajo po televiziji, radiu ali spletu. V cerkvi mora vsak vernik nositi svojo zaščitno masko oz. temu primerno zaščito (šal, ruta ipd.).

Tudi za vernike je obvezna maska in upoštevanje varnostne razdalje.

Maske nosijo vsi sodelavci pri bogoslužju, razen duhovnika, ki jo nadene pri delitvi obhajila. Pri prihodu in odhodu iz cerkve si mora vernik razkužiti roke. Ves čas je treba ohranjati varnostno razdaljo vsaj 1,5 metra, in to pri vstopu in izstopu iz cerkve ter pri odhodu k obhajilu. Sedi se samo na označenih mestih. Skupaj se lahko posedejo le osebe, ki drugače živijo v skupnem gospodinjstvu. Pevski zbor ni dovoljen. Na koro so lahko organist in solist ali družina. Sveto obhajilo se deli samo na roko brez izjeme. Pri zaužitju se maska lahko odmakne. Prispevke se pobira ob vstopu v cer-

kev, pred ali po maši (tudi med tednom, če v nedeljo ne boste mogli priti k maši) in ne med obredom. Škofje v tem času dovoljujejo, da se dolžnost nedeljske svete maše izpolni tudi z obiskom maše enkrat v tednu na kateri koli dan.

Do preklica ne bo verouka in drugih oblik izobraževanja ter župnijskih srečanj.

Sveta spoved v spovednicah ni dovoljena. Zato bo spoved potekala po dogovoru s spovednikom. Pri tem spovedanec in spovednik nosita zaščitni maski in ohranjata razdaljo 1,5 metra.

Športniki pomagali hmeljarjem

✎ D. Naraglav

Prostovoljci delovne akcije Pivovarne Laško Union so v dveh dneh opravili 1.250 ur na šestih kmetijah in njihovih hmeljiščih. Pod vodstvom hmeljarjev so pritrjevali v zemljo vrvice, po katerih se vzpenja hmelj nekaj metrov v višino do končne rasti.

Ob pomanjkanju sezonskih delavcev iz Romunije zaradi zaprtja mej je na šestih hmeljiščih v okolici Žalca na pomoč priskočila tudi Pivovarna Laško Union z več kot 40 sodelavci pivovarne ter več kot 40 športniki in predstavniki klubov in športnih zvez, iz Rokometnega kluba Celje Pivovarne Laško, Nogometnega kluba Maribor, Košarkarskega kluba Zlatorog, Smučarske zveze Slovenije, Rokometne zveze Slovenije, Košarkarske zveze Slovenije in Olimpijskega komiteja Slovenije.

Predsednik Združenja hmeljarjev Slovenije Janez Oset

Med športniki smo na hmeljišču opazili vse skakalne brate Prevc in Timija Zajca, biatlonca Jakova Faka, nogometaša in kapetana NK Maribor Marcosa Tavaresa, deskarja Roka Marguča in druge športnike. Na začetku se jim je pridružila tudi kmetijska ministrica Aleksandra Pivec, ki nam je v zvezi s to akcijo in pomanjkanjem sezonskih delavcev med drugim povedala: »Takoj ko je bilo oteženo ali celo onemogočeno, da bi na hmeljišča začeli prihajati tuji delavci, kar je že bilo utečeno in običajno v preteklih letih, smo začeli razmišljati, na kakšen način bi vendarle pomagali kmetom, ki v tem času nujno potrebujejo sezonske delavce. Zato smo povabili ljudi, se pravi vse tiste, ki so na čakanju, študente, brezposelne, torej tiste, ki bi lahko in želijo pomagati, da se na ta naš klic odzovejo. Odziv je bil izjemen. V približno štirih do petih dneh se je prijavilo več kot 550 prostovoljcev, ki so želeli priti. Vesela sem, da so se na to odzvala tudi podjetja, kot je Pivovarna Laško Union, ki je poklicala svoje ljudi, saj tudi oni delajo z zmanjšano kapaciteto. Prav tako pa so se njihovemu povabilu odzvali številni športniki, ki z njimi tako ali

drugače sodelujejo. To so nedvomno nadvse lepe geste, s katerimi lahko Slovenci pokažemo, da smo pridni, da smo delavni in da v trenutkih, ko je treba pokazati pripravljenost, to znamo narediti in to tudi dokazujemo. Vsem res iskrena hvala.«

Prostovoljci delovne akcije Pivovarne Laško Union so v 1.250 urah oziroma v dveh dneh na šestih kmetijah in njihovih hmeljiščih pod vodstvom hmeljarjev pritrjevali v zemljo vrvice, po katerih se vzpenja hmelj nekaj metrov v višino do končne rasti. In kaj so o tem delu in akciji povedali nekateri športniki?

Marcos Tavares: »Mislim, da je to res dobra poteza. Vesel sem, da sem zraven. Slovenija je meni veliko dala, že 12 let živim tu in na ta način bom tudi jaz malo prispeval k tej situaciji pomanjkanja tujih delavcev na hmeljiščih. Poleg tega pa je bila s tem dana možnost, da grem malo od doma, pridobim malo vitamina D (smeh) in se srečam z drugimi športniki. V tem času koronavirusa treniram doma. Želim pa si, da bi lahko čim prej bil spet na zelenicah in zagrabil. Zelo že pogrešam normalne treninge in tekme. Če bo vse po sreči, bi se naj to zgodilo konec maja. Upam, da bomo uspešni v tekmovanju in da bo z novim trenerjem NK Maribor spet postal prvak ...«

Markos Tavares

Jakov Fak: »Vesel sem, da sem danes tukaj in da lahko pomagam. Če sem iskren, si nisem predstavljal, kako to delo v hmeljiščih sploh poteka. Sedaj sem bogatejši še za to izku-

Ministrica mag. Aleksandra Pivec med izjavo za medije o akciji, v kateri je sodelovala tudi sama.

šno. Hkrati pa lahko izrečem občudovanje vsem tistim, ki so cele dneve vpeti v to delo. Danes nas je tukaj kar lepo število športnikov, ki smo preko naših športnih zvez deležni pomoči Pivovarne Laško in nam je bilo v veselje, da smo se lahko pridružili tej akciji in prispevali majhen delež k zmanjšanju težav hmeljarjev zaradi pomanjkanja sezonskih delavcev. V tem obdobju karantene čas preživljam doma z družino. Držimo se ukrepov, hkrati pa treniram kolikor se da in se tako pripravljam na novo sezono ...«

Rok Marguč: »Bil sem vesel povabila Pivovarne Laško, ki je tudi moj osebni sponzor. Skupno nas v tej akciji sodeluje 15. Gre za res lepo zgodbo v tem času koronavirusa, še posebej, ker zadnja dva meseca posluham bolj kot ne samo slabe. Res je lepo videti, da obstaja ta solidarnost med ljudmi. In oni si pravzaprav zaslužijo največjo pohvalo. Mi smo danes tukaj, da na to opozorimo. Je pa prijetno spet malo poklepetati z ostalimi športniki. Vsak po svoje preživljamo čas karantene, treniramo in nestrpno čakamo, da svet premaga ta virus in da se vrnemo v normalne čase. Karanteno preživljam na vikendu, v naravi, sredi gozda, kjer imam dovolj možnosti za sproščanje in trening.«

Rok Marguč

Peter Prevc: »Z veseljem smo se vsi trije bratje odzvali povabilu Pivovarne Laško in se s strani Smučarske zveze skupaj z drugimi športniki udeležili te akcije, ki poteka na več hmeljiščih v dolini. Moram priznati, da dela v hmeljiščih nisem poznal in je to zame, kot tudi za večino športnikov, nekaj povsem novega. Vsi smo se prepričali, da delo ni lahko in zahteva veliko potrpežljivosti in vztrajnosti, česar smo sicer športniki vajeni, a to je le nekaj čisto drugega. Vsekakor pa sta ta dneva za nas zelo dobrodošla, saj smo se lahko malo oddaljili od domače karantene, spremenili okolje in se srečali z ostalimi športniki. Si pa vsi želimo čim prej normalnih razmer in vnovičen trenerski in tekmovalni ritem.«

Veliko navdušenje nad delovno akcijo pivovarjev in športnikov je pokazal tudi predsednik Združenja hmeljarjev Slovenije Janez Oset in ob tem povedal: »Vsako leto približno 800 tujih sezonskih delavcev pomaga pri pripravi hmeljišč za sezono. Letos je bilo to zaradi izre-

Peter Prevc

dnih razmer onemogočeno. V imenu vseh pridelovalcev hmelja izrekam iskreno zahvalo državi, poslovnim partnerjem in vsem prostovoljcem, ki nam priskočijo na pomoč v tej stiski. Verjamem, da bomo s skupnimi močmi rešili letošnjo sezono slovenskega zelenega zlata, da bo to še naprej razvajalo pive po vsem svetu.«

Hmeljarstvo je za Slovenijo pomembna gospodarska dejavnost. Čeprav s 1.500 hektarji pomeni zgolj blizu en odstotek svetovnih hmeljarskih površin (170 tisoč hektarjev), je Slovenija s 121 velikimi hmeljarskimi družinskimi posestvi peta največja pridelovalka hmelja na svetu. Ta dejavnost v slovenskem bruto družbenem proizvodu iz kmetijstva pomeni kar 17 odstotkov, pri čemer je od 95 do 99 odstotkov pridelanega hmelja vsako leto namenjenega izvozu. V letu 2018 so hmeljarji pridelali rekordnih 3.078 ton hmelja; največ se ga izvozi v Nemčijo, Združeno kraljestvo, ZDA in Vietnam.

Domen Prevc in Markos Tavares sta bila zelo uspešen tandem

OPTIKA
Simona

že 27 let

POKLIČITE ZA OKULISTIČNI PREGLED VIDA!
www.optika-simona.si - Nova kolekcija sončnih očal vabi!

Simona Kodrin s.p.
Rimska cesta 35 3311 Šempeter

Tel.: 03 700 06 30, Gsm: 051 326 677
E-mail: optika.simona@siol.net
www.optika-simona.si

Skladno s sklepom ZZZS zaradi omejitve širjenja koronavirusa, bomo delovali pod novim delovnim časom

Ponedeljek in četrtek 8.00-12.00,
ostale dni smo za nujne stvari dosegljivi od 9.00 do 12.00 na: **051 326 677.**

Ola vas farba

ČISTE ROKE

Kadar dvomim o tem, kaj bi pisala, večkrat ne napišem nič. Tudi tokrat se res ne morem odločiti, o čem bi razpravljala. Toliko je materiala, da sem čisto izgubljena, pa še napisati ne smem vsega, kar bi rada. Saj razumete, bi se mogoče našel kdo, seveda bolj poklican od mene in me zatožil, recimo, v Bruselj ali kamorkoli pač, če bi napisala vse, kar si mislim in kar se mi zdi prav. Pa bom vseeno pisala. Pojdimo lepo po vrsti. Maske. Ne bodi jih treba, ampak so potrebne. O nabavah in svinjarijah, ki so se dogajale okoli njih, ne bom izgubljala besed. Za to naj poskrbijo kot po navadi pristojni organi. Tudi glede ocenjevanja ustreznosti ali neustreznosti certifikatov nisem pravi naslov. Lahko pa zapišem, da mene osebno pravzaprav sploh ne motijo. Z veseljem si jo potegnem čez nos in usta, saj lepo skrivi tiste nepotrebne gube in gubice, ki se z leti naberejo. In prepričana sem, da je ta modni dodatek še bolj razveselil znane Slovenke, seveda tudi znani Slovenci niso izjema, ki v času karantene niso mogli do svojih lepotnih kirurgov. Še bolj pa so maske primerne za politične kameleone, da se ne vidijo njihovi pravi izrazi in obrazi, ko nam snobistično razlagajo, kako stojijo za svojimi stališči, kako ravnavajo prav, kako dosledno izpolnjujejo obljube, s katerimi so prišli na položaje, ki so si jih tako želeli. No, res je, da so ti položaji sedaj nekoliko drugačni, ampak še vedno so položaji. In samo to je pomembno. Poleg mask pa je v današnjem času pomembno tudi, da si razkužujemo in umivamo roke. To, umiti si roke, pa lahko ima tudi dvojni pomen, če me razumete.

V času karantene, ko je bila večina ljudi doma, se je vsaj nekoliko očistil tudi zrak. Izpušni plini niso onesnaževali okolja, saj so bili jekleni konjički v mirovanju. In čist zrak je še kako pomemben za življenje in obstoj človeštva. Zato se čudim reakciji in odnosu nekaterih na vrhu, da z zgražanjem in celo grožnjami obsojajo sodržavljanke in sodržavljane, ki so se v tem težkem in negotovem času odločili kolesariti. Namesto da bi bili veseli, da se je toliko ljudi odločilo kolesariti in s tem čuvati in ohranjati okolje, se zgražajo, in to ravno tisti, ki bi morali biti ponosni, da ljudje, državljani, postajamo osveščeni in da nam ni vseeno, kakšen zrak dihamo. Se pa ob videnem sprašujem, ali se dotični bojijo čistega zraka, ali se mogoče bojijo takšnega čistega okolja.

Ljudje smo trpežna bitja. Premagali bomo tudi ta nebodigatreba virus in še kakšnega. V upanju, da smo se iz vsega kaj naučili, da smo mogoče prišli do spoznanja, kaj so vrednote življenja, preživetja in sobivanja, vas lepo pozdravljam.

Ola Mar

Razvojna agencija Savinja

Gospodarsko interesno združenje

AKTUALNE INFORMACIJE – JUNIJ 2020

JAVNI RAZPISI V TEKU

Slovenski podjetniški sklad

Vavčerji za večjo konkurenčnost mikro, malih in srednje velikih podjetij

Slovenski podjetniški sklad trenutno objavlja 14 vavčerskih pozivov za naslednja vsebinska področja:

vavčer za zaščito intelektualne lastnine, vavčer za certifikate kakovosti, vavčer za dvig digitalnih kompetenc, vavčer za pripravo digitalne strategije, vavčer za digitalni marketing, vavčer za udeležbo na mednarodnih forumih, vavčer za tržne raziskave tujih trgov, vavčer za udeležbo v gospodarskih delegacijah, vavčer za skupinske predstavitve slovenskega gospodarstva na sejnih v tujini, vavčer za kibernetsko varnost, vavčer za preoblikovanje družb, vavčer za uvajanje poslovne odličnosti po modelu EFQM v mala in srednje velika podjetja, vavčer za prenos lastništva, vavčer za prototipiranje.

Na voljo sta brezplačna pomoč in svetovanje pri pridobitvi vavčerjev preko SPOT-svetovalcev. Pridobiti je mogoče do 60 % sofinanciranja upravičenih stroškov za posamezni odobreni vavčer, letno lahko posamezno podjetje uporabi 3 vavčerje. Kandidirajo lahko mikro, mala in srednje velika podjetja s sedežem v RS, ki imajo na dan oddaje vloge vsaj enega zaposlenega ali samozaposlenega. Informacije: Slovenski podjetniški sklad in točke SPOT.

Regionalna gospodarska zbornica Celje RGZC

Razpis za podelitev priznanj inovacijam v celjski regiji za leto 2020

Prijavijo se lahko gospodarske družbe, podjetja, samostojni podjetniki posamezniki, samostojni inovatorji ali druge organizacijske oblike z območja Regionalne gospodarske zbornice Celje, ki pokriva tudi Spodnjo Savinjsko dolino. Prijavi se lahko inovacija, ki je bila prvič vpeljana na trg oz. prvič uporabljena v proizvodnem/poslovnem procesu v obdobju od 1. 1. 2018 do 31. 3. 2020. Inovacija je lahko produktivna, procesna, trženjska, organizacijska ali družbena.

Rok: 12. 6. 2020. Več info: Jožefa Berghaus, 03/4267-400, info@rgzc.si ali www.gzs.si/Dogodki.

Razvojna agencija Savinja

Obveščamo vas, da zaradi aktualnih razmer s koronavirusom ravnamo odgovorno do strank in zaposlenih. Zato imamo še vedno začasno zaprt fizični dostop do agencije. Prosimo, da z nami komunicirate preko elektronskih naslovov in telefonskih števil, objavljenih na naši spletni strani WWW.RA-SAVINJA.SI.

atrij
Savinove
hiše

4. junij,
ob 19.00

Tadej Toš:
V živo
stand-up

VSTOPNICE:
www.zkst-zalec.si,
03 710 04 34
(TIC Žalec)

V primeru slabega vremena bo predstava v Dому II. slovenskega tabora

TIC
Ž A L E C

Šlandrov trg 25 / 03 710 04 34 / tic@zkst-zalec.si

Junija vabljeni: 9.00–17.00, ponedeljek–petek / 9.00–12.00, sobota

Obiščite
EKOMUZEJ
HMELJARSTVA
IN PIVOVARSTVA
SLOVENIJE!

Spoznajte tradicijo
hmeljarstva in
nazdravite z vrčkom
savinjskega piva!

V juniju vas pričakujemo
med 9. in 17. uro
od torka do sobote.

DOŽIVETJE
ZELENEGA
ZLATA
360° FILM

ZKST
ZALEC

www.turizem-zalec.si

Rezervacije
oglasov za majsko
številko časopisa
sprejemamo
do 15. 6. 2020
na utrip@zkst-zalec.si
ali 031 623 117.

HVALA vsem
oglaševalcem.

OBVESTILO

Zaradi nejasne situacije glede izvedbe prireditev in nenehnih sprememb priporočil, mesečni koledar dogodkov ne bo objavljen.

Morebitne dogodke in spremembe spremljajte na spletnih straneh in objavah občin Žalec, Prebold, Braslovče in Tabor ter društev in organizacij v občinah.

Samo en
KLICK do nas

f **litrip**
SAVINJSKE DOLINE

www.facebook.com/
utripsavinjskedoline

www.turizem-zalec.si

RIBNIK
VRBJE

PONIRKOVA
POSTOJANKA

Žalec
V OBČINI ZELENKA

Dobimo se pri
fontani!

www.beerfountain.eu

Minister za zdravje opozarja: prekomerno pitje alkohola škoduje zdravju.

Doma ustvarjena likovna dela na ogled virtualno

Bina Plaznik vir YouTube

Namesto fizične razstave likovnih del učenk in učencev Spodnje Savinjske doline so letos pripravili virtualno razstavo, ki si jo lahko ogledate na Youtube kanalu.

Portreta učenk OŠ Šempeter, ki sta del video kolaža doma ustvarjenih likovnih del

Učenci OŠ Braslovče sta za video razstavo »ustvarila« maketi.

Obstaja že dolgoletna tradicija, da se pred koncem šolskega leta v Savinovem likovnem salonu predstavijo učenci osnovnih šol Spodnje Savinjske doline z likovnimi deli na določeno temo. Letos ogled razstave poteka na malce drugačen način in tudi tema za ustvarjanje ni bila določena.

Zaradi epidemije koronavirusa več kot sto likovnih del učenk in učencev, ki so jih ustvarili doma, predstavljajo virtualno. Uroš Govek, strokovni sodelavec za kulturo na ZKŠT Žalec, je povedal, da je ta razstava že od nekdaj lepo obiskana. Izbor pripravijo najprej likovnice na posamezni šoli, dodaten izbor pred postavitvijo razstave opravijo še v likovnem salonu: »Letos zaradi znanih razlogov te razstave ni bilo mogoče izvesti na običajen način. Šli smo v korak s šolniki, ki so izvajali učne procese na daljavo. Tako smo tudi mi pripravili razstavo na daljavo in jo predstavili na družbenih omrežjih. Likovnice so nam poslale fotografije doma ustvarjenih likovnih del. Prejeli smo jih po deset ali več z vsake šole. Potem je naša sodelavka Majda Potočnik sestavila filmček, ki si ga je moč ogledati na naši spletni strani ZKŠT Žalec, na YouTubeu ter na naši Facebook strani.« Vabljeni k ogledu.

Za zdaj posoja knjig po naročilu

  T. T.

Po 31. maju bodo začeli ponovno obračunavati zamudnine.

S prevzema gradiva v Medobčinski splošni knjižnici Žalec

Knjižnice po Sloveniji so ponovno odprle svoja vrata. Medobčinska splošna knjižnica Žalec je za zdaj odprla šest enot, in sicer v Braslovčah, na Polzeli, Preboldu, Taboru, Vranskem in v Žalcu. Pet manjših enot, tako imenovanih krajevnih knjižnic, bo še nekaj časa zaprtih.

Potem ko so v MSK prvi dni odprti le izposojali knjige, ni pa bilo možno gradiva vračati, je od 11. maja mogoče tudi to. Prevzem in oddaja knjižnega gradiva pa sta prilagojena ukrepom

NIJZ. Poleg nošenja maske, varnostne razdalje najmanj 1,5 metra, razkuževanja rok, higijene kašlja, so v knjižnici prilagodili tudi nekaj drugih stvari. Bralci gradivo predhodno naročijo ali rezervirajo po elektronski pošti ali preko Cobissa, potem pa pridejo do knjižnice, kjer ga dvignejo in vrnejo pri izposojnem pultu pred vstopom v knjižnico. Oddano gradivo mora biti še 7 dni v obvezni karanteni, šele potem se bo vrnilo na police in ga bo mogoče ponovno izposoditi. Potem ko bo do konca maja še v veljavi moratorij na zamudnine, se bodo te z 31. majem začele ponovno zaračunavati. Glede na epidemiološko stanje v knjižnici v prihodnje načrtujejo drugo fazo novega zagona, ko bo že dovoljen vstop v knjižnice, a bo zelo omejen – največ en obiskovalec na 20 m². V tretji fazi pa je predvidena uporaba čitalnic, računalnikov in organizacija prireditve.

K pouku tudi učenci glasbene šole

 L. K.

Na osnovi sklepa vlade so se 18. maja v šolo vrnili tudi vsi učenci Glasbene šole Risto Savin Žalec, in to velja za vse programe glasbenega izobraževanja in za vse predmete. Ker je večina pouka organizirana individualno, je bila priprava ponovnega vstopa v šolo nekoliko lažja. V veljavi pa so varnostna priporočila NIJZ, podrobna navodila so objavljena na spletni strani GŠ.

Razširjeni strokovni kolegij za pediatrijo je pripravil tudi seznam zdravstvenih omejitev za otroke v času sproščanja ukrepov glede epidemije SARS – 2 – CoV, ki se jih morajo držati tudi v GŠ Žalec.

Velja, da individualni in skupinski pouk za učence, ki nimajo zdravstvenih omejitev, poteka le v prostorih šole. V primeru, da se otrok kljub temu pouka v šoli ne udeležuje, se odsotnost šteje kot redna odsotnost od pouka in šola takemu učencu ni dolžna zagotavljati kakršnekoli prilagoditve izvedbe pouka.

Glasbena šola bo po planu med 5. in 12. junijem opravila tudi sprejemne izpite za vpis učencev v naslednje šolsko leto.

PRVE OBJAVE

Kevin Cijan, OŠ Griže

Odprli so vrata, bo »izstopila« kultura?

Bina Plaznik

Ob mednarodnem dnevu muzejev so spet odprli vrata Savinove hiše, a odziv obiskovalcev je bil zelo slab.

18. maja muzeji in galerije že od leta 1977 praznujejo mednarodni muzejski dan. S tem želijo doseči večjo prepoznavnost. Vsako leto se jim pridruži več muzejev, tudi slovenskih. In ravno na ta dan se je po obdobju epidemije vlada odločila, da se lahko tudi kulturne ustanove odprejo, in sicer najprej knjižnice in muzeji. O tem, kakšne bodo posledice epidemije za slovensko kulturo, smo povprašali Uroša Goveka iz ZKŠT Žalec in mag. Alenka Domjan, ki sta pospremila dan odprtih vrat v Savinovem likovnem salonu.

Ogled razstave likovnih ustvarjal-

Žal maloštevilni obiskovalci so z zanimanjem prisluhnili in si ogledali zbirke in razstavo v Savinovi hiši.

Salon Jelice Žuža v prvem nadstropju

Uroš Govek

cev Janeza Lenassija in Tanje Špenko z naslovom Dotik z naravo je v Savinovem likovnem salonu vodila kustosinja mag. Alenka Domjan. Po zbirkah v prvem nadstropju, kjer se nahajajo Savinova spominska soba, Galerija Savinjskih likovnih umetnikov ter sobi Eduarda Salesina in Jelice Žuža, pa je obiskovalce popeljal Uroš Govek. Udeležencev je bilo na žalost zelo malo.

»Opažamo, da je epidemija na kulturo pozabila. Če se naslonim samo na ukrepe, ki jih država sprejema, opažam, da je kultura, da so umetniki, (samozaposleni, vsi iz umetniške sfere) ostali na obrobju, da je ostalo spregledano, kaj umetnost in kultura dajeta skupnosti, družbi in narodu.«

Uroša Goveka, strokovnega sodelavca za kulturo na ZKŠT Žalec, smo vprašali o posledicah epidemije koronavirusa na področju kulturnih prireditvev. Povedal je, da je epidemija odnesla vse obiskovalce, posledično tudi prihodek, ki so ga načrtovali, prinesla pa je veliko negotovost v prihodnost. Upajo, da se bodo obiskovalci prireditvev sčasoma privadili na programe, ki jih snuje ZKŠT, in jih ponovno pričeli obiskovati. To je njihova velika želja, saj od tega živijo.

Čez poletje načrtujejo v Savinovem likovnem salonu dve razstavi. Prva bo v mesecu juniju, in sicer razstava članov Univerze za tretje življenjsko obdobje Žalec. V juliju načrtujejo pregledno razstavo Janka Melanška, člana in dolgoletnega predsednika likovne sekcije KUD Žalec. To bosta dva domača dogodka in upajo, da bo obisk dober. Želijo si namreč privabiti čim

več ljudi, predvsem domačinov, da se ponovno navadijo na kulturni utrip in izgubijo strah pred virusom.

»Javne institucije so zaprle svoja vrata, vendar državni, občinski uslužbenci vseeno dobivajo plačilo. Medtem se umetniki pojavljajo na balkonih, v 'auslogih' igrajo virtualne koncerte, snemajo svoja umetniška dela in tvorijo razstave preko video konferenc, skratka, ustvarjajo, delajo, vendar so pozabljeni.«

Kar se tiče dogajanja v Domu II. slovenskega tabora, je povedal: »V dvorani so nam na žalost odpadle vse prireditve od marca naprej. Bili smo polno zasedeni, predvsem s prireditvami osnovnih, glasbenih šol, s prireditvami za izven ... Odpadle so tudi predstave za gledališki abonma. Abonentom smo dolžni še dve predstavi. Nismo izvedli zadnjega koncerta v okviru abonmaja narodnozabavne glasbe ter zadnjega koncerta v okviru citrarskega abonmaja. Srčno upamo, da bomo to v jesenskem času lahko nadoknadili.«

Alenka Domjan je kritično komentirala vpliv epidemije na umetnost z naslednjimi besedami: »Opažamo, da je epidemija na kulturo pozabila. Če se naslonim samo na ukrepe, ki jih država sprejema, opažam, da je kultura, da so umetniki, (samozaposleni, vsi iz umetniške sfere) ostali na obrobju, da je ostalo spregledano, kaj umetnost in kultura dajeta skupnosti, družbi in narodu. Tudi to so spregledali, da je to prvobitno, da je to tista bit, ki dejansko drži pokonci duh naroda. Vrata kulturnih ustanov so bila dolgo zaprta. Zato bo potrebno bistveno več energije za ponovno vzpostavitev dialoga z občinstvom, z javnostjo in celo z voljo umetniške produkcije ter za ponovno vzpostavitev zaupanja. Govorim o zaupanju umetnikov kot producentov umetnine do javnih institucij in do družbe. Javne institucije so namreč zaprle svoja vrata, vendar državni, občinski uslužbenci vseeno dobivajo plačilo. Medtem se umetniki pojavljajo na

balkonih, v 'auslogih' igrajo virtualne koncerte, snemajo svoja umetniška dela in tvorijo razstave preko video konferenc, skratka, ustvarjajo, delajo, vendar so pozabljeni. Vprašanje je tudi, kako se bo prestrukturirala umetniška produkcija. Bo nova tehnologija prevladala, bo postala neka podstat, bodo uspeli umetniki še vedno zadržati ta dotik, socialnost umetnine do obiskovalca? Danes lahko tukaj, na tej razstavi v Savinovem salonu občudujemo umetnino fizično. To je nekaj čisto drugega kot opazovanje umetnine preko videa ali interneta. Vseeno pa sem optimistično naravnana, saj umetnik brez ustvarjanja ni umetnik. In ta zavest umetnika je vedno ustvarjalnost. Tu ne bo odnehal.«

Vodenje po razstavi z mag. Alenko Domjan

Glasbena šola
"Risto Savin" Žalec

Vpis učencev v šolsko leto 2020/2021

Pridruži se nam!

**Sprejemni preizkusi za vpis
v program Glasba (instrumenti) in
program Ples (balet), bodo potekali v
dvorani glasbene šole od 16. do 18. ure po
naslednjem razporedu:**

1. Tolkala – petek, 5. junij 2020
2. Pihala in trobila – ponedeljek, 8. junij 2020
3. Godala – torek, 9. junij 2020
4. Kitara – sredo, 10. junij 2020
5. Klavir, čembalo, harmonika, ples – četrtek, 11. junij 2020
6. Petje in citre – petek, 12. junij 2020

Brez sprejemnega preizkusa bomo vpisovali učence v programe: Predšolska glasbena vzgoja, Glasbena pripravnica, Plesni vrtec in Plesna pripravnica.

JANEZ LENASSI in TANJA ŠPENKO: Dotik z naravo
Savinov likovni salon, Žalec

► NA OGLED ŠE DO 13. JUNIJA 2020, PRIJAZNO VABLJENI!

Vstop prost • Veselimo se vašega obiska, ki bo s skupnim spoštovanjem navodil in upoštevanjem ukrepov varen za obiskovalce in zaposlene.

Namesto smučišča gorski kolesarski poligon

✍️ D. Naraglav

Na Kotičniku poleg največjega slovenskega naravnega plezišča nastaja kolesarski park.

V Libojah, na prostoru nekdanjega smučišča pod Kotečnikom, ki je bil poznan tudi po nočni smuki, sedaj nastaja kolesarski poligon (bike park), ki bo namenjen vsem ljubiteljem gorskega kolesarstva. V prvi vrsti je namenjen članom športnega društva Vertikala, ki so se tudi lotili tega projekta in so v to vpeti že od lanskega leta. Vikende in kdaj tudi čez teden so angažirani pri nastajanju kolesarskega poligona in drugih potrebnih delih. Tako je bilo tudi v soboto, 16. maja, ko smo jih obiskali in pripravili ta zapis.

Ob našem prihodu je brnel delovni stroj – manjši bager, ki je z gramozom utrjeval ploščad, kjer stoji posebna brunarica »chill out« baraka, iz katere je skozi veliko okno moč videti celotno progo, ki že dobiva končno podobo in jo bodo kmalu lahko preizkusili. Uradno pa naj bi jo odprli v prvi polovici septembra, v sklopu kolesarsko-tekaško-plezalnega festivala. Zamisel o tem, da bi obudili nekdanje smučišče s kolesarskim poligonom se je v glavah treh gorskih kolesarskih navdušencev porodila že spomladi lanskega leta.

Izris prihodnjega kolesarskega parka

Pogled na barako kolesarskega parka, poleg katere stoji še betonski objekt iz časov, ko je bil tukaj libojški rudnik

David Kokolj

Na dober odziv pa so naleteli tudi pri lokalni skupnosti in pri raznih lokalnih podjetnikih. »Občina Žalec je postala zakupnica zemljišča, ki je v lasti Sklada kmetijskih zemljišč, sofinancirala pa nam je tudi izgradnjo »chill out« barake. Po pridobitvi dovoljenja smo se lotili dela in naredili kolesarsko stezo. Z materialno in strojno podporo Gradbeništva Požun smo z deli začeli v januarju. Pandemija in ukrepi so nas malo upočasnili. Končno podoba pa steza pridobiva s pomočjo odličnega bagrista iz podjetja Remont in vseh nas prostovoljcev iz društva in tudi drugih, ki nam pri tem pomagajo,« je povedal Grega Kotar in dodal, da so v času našega obiska razdeljeni na dve skupini. Ena dela pri ureje-

Grega Kotar

Prvo idejno zasnovo kolesarskega parka so pripravili Grega Kotar, Blaž Žunko in Matej Kainz. Slednji je tudi pripravil grafični izris in z njim navdušil ostale člane športnega društva Vertikala. **Grega Kotar**, ki smo ga za nekaj minut zmotili pri delu, je povedal, da se je zamisel začela hitro uresničevati.

Druga skupina je urejevala progo, kjer je po strojnem še veliko ročnega dela

vanju proge, nasipava in ureja ploščad ob baraki ter postavlja pralnico koles. Pri tem je z motorno žago nepogrešljivi **David Kokolj**, ki je imel prav tisti dan tudi rojstni dan. Poskrbel je za suha grla svojih kolesarskih prijateljev. Povedal je, da se z gorskim kolesarjenjem ukvarja že kakšnih sedem let. Z navdušenjem je sprejel idejo o kolesarskem parku in se intenzivno vključil v njegovo uresničitev. »Vsi smo

veliki entuziasti, ljubitelji tega športa in zato z velikim veseljem udeležanje v ta projekt, ki je še bistveno širši od same kolesarske proge, saj želimo postopoma zgraditi pravi kolesarski park, ki bo zgrajen po vseh predpisih, z mrežo linij »flow in pro« ter s parkom za kolesarske veščine, krogom za olimpijski kros, krogom za električna kolesa in še s čim. Proga je sedaj dolga slab kilometer, računamo pa, da bomo z raznimi dodatnimi izpeljavami, prostora je dovolj, to še bistveno podaljšali in jo naredili še bolj atraktivno in zanimivo,« je z nasmehom pripomnil David in nadaljeval z delom.

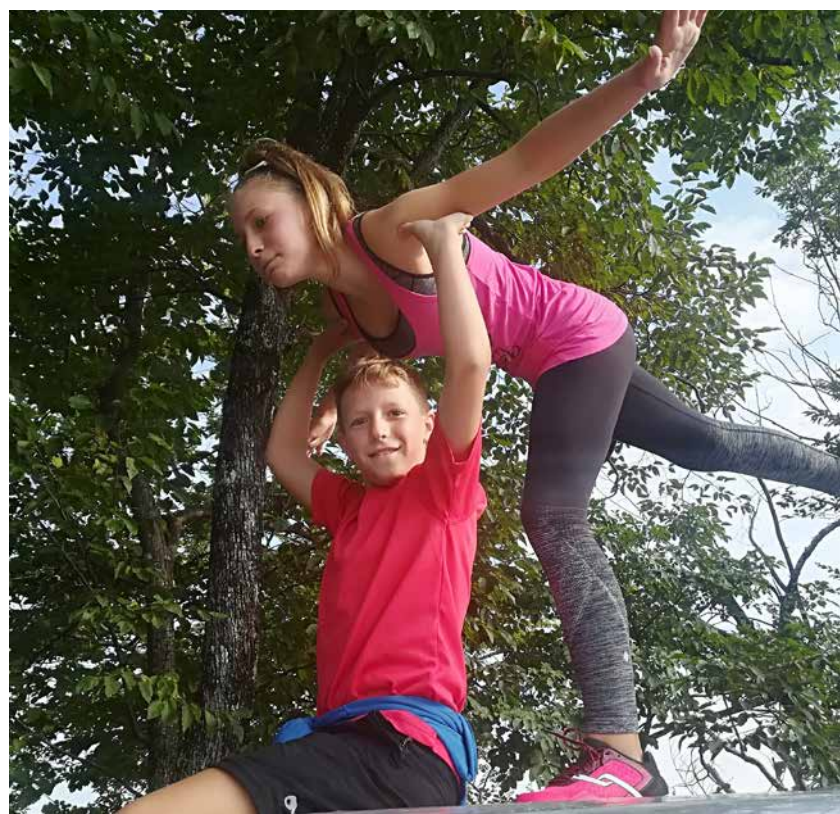
vredno izkoristiti ta prostor, ki bo po dolgih letih spet oživel in dobil novo namembnost.«

Blaž Žunko

Najekstremnejši tek tudi letos

✍️ T. T. 📷 arhiv društva

Brat in sestra Krebs, najmlajša udeleženca z najbolj izvirno fotografijo z vrha Kamnika. Izjemni posnetki se namreč tudi nagradijo, saj je namen organizatorjev, da privabijo čim več ljudi v naravo in da se gibajo.

V organizaciji Planinskega društva K2 iz Podloga pri Šempetru tudi letos od 3. januarja poteka najekstremnejši tek v Savinjski dolini K2 TRAIL. Dolg je 23 kilometrov in ima 2189 višinskih metrov.

Tek poteka v južnem delu Občine Žalec, po najvišjih vrhovih v okolici s strmimi vzponi in spusti. Traso so sestavili gorski tekači, inštruktorji alpinizma in gorski reševalci. Posebnost teka je, da je lahko dostopen in primeren za vse letne čase. Lani se ga je udeležilo šestdeset ljudi. Najhitrejša sta bila zakonca Martina in Edvard Zagrušovcev s časom 4:43:36, najmlajša udeleženca pa sta bila Blažka (12 let) in Aljaž Krebs (11 let), ki sta prehodila celotno traso K2 TRAIL.

Pri društvu opozarjajo, da teka ne smete podcenjevati in se raje počasneje, a z nekoliko rezerve lotite trase. Priporočljivo je, da se na tek odpravite eno uro prej. Obvezna oprema so baterija, kapa, primerna obutev in zadostna količina vode. Za vse, ki se lotite trase s preveliko vne- mo in na poti omagate, lahko poiščete po celotni trasi izhodiščne točke za vrnitev.

Jernej Hirschberger

Kako pa na ta projekt in delo gleda **Jernej Hirschberger**, ki je ravno zaključeval urejevanje nasipa ob baraki? »Za nami je že veliko delovnih akcij, veliko opravljenega dela, kar se tudi vidi. Ker to delamo z veseljem, nam ni težko. Predvsem pa se zavedamo, v kaj smo se spustili in da moramo to tudi izpeljati. V društvu in tudi sicer smo ljudje, ki nas druži ljubezen do gorskega kolesarjenja. Poleg tega smo tudi sokrajani, ki se poznamo, družimo, sodelujemo med sabo že vrsto let. Tako smo z veseljem stopili skupaj tudi pri tem projektu. Kolesarstvo je vedno bolj popularno in zato je

Na sredini proge je bila za časa naše- ga obiska na delu druga skupina, ki dokončuje finese, ki so jih pred tem naredili strojno. Vodja del na tem delu proge je **Blaž Žunko**, ki je poleg Davida Kokolja tudi koordinator in vodja del. »Vesel sem, da nam je uspelo že toliko narediti in da bomo progo lahko začeli kmalu uporabljati. Strojna dela so končana, sedaj pa je treba vse urediti še ročno, kar danes tudi že počnemo. Od ideje do začetka del ni minilo veliko mesecev. Da nam gre tako dobro, gre zahvala lokalnim sponzorjem, lokalni skupnosti in vsem drugim, ki nam pomagajo. Je pa ta proga takšna, da se bodo po njej lahko vozili prav vsi, od otrok do najstarejših, ki jih to veseli, kar je bil tudi naš namen,« je poudaril Žunko in dodal, da je dela še kar precej, naj pa bi bila proga in ostalo dokončano do julija ali celo prej.

S tem kolesarskim parkom, poleg katerega je tudi teniško igrišče, bo hrib Kotečnik (722 metrov nadmorske višine), ki je tudi največje slovensko naravno plezališče s 334 smermi vseh težavnostnih stopenj, postal še bolj poznan in pomemben tako v Sloveniji kot izven njenih meja.

Želja čim prej normalno trenirati in tekmovati

✍️ D. Naraglav

Nekdanji vrhunski judoist, sedaj trener Rok Drakšič je v času karantene treninge vodil kar preko interneta.

Rok Drakšič, je svojevrsten fenomen v svetu juda. Osvojil je skoraj vse, kar se osvojiti da, vendar hkrati ohranil integriteto, srčnost. To uspe le najbolj discipliniranim. Pravi, da je za to njegovo vrlino zaslužen predvsem njegov trener Marjan Fabjan. Poudarjal je namreč, da so disciplina in ostale ključne življenjske vrednote osnova za delovanje in napredovanje. Danes je Roki tudi sam trener v ljubljanskem klubu Bežigrad, kjer je zadolžen za veliko mladih nadarjenih judoistov. Drži se vrednot, ki mu jih je vcepil legendarni celjski trener. Z Rokom sva se pred kratkim srečala v Prebolu in povedal je, kako je minula dva meseca preživljal karanteno in omejitve gibanja.

»Tako kot verjetno vsi športniki sem to obdobje preživel doma. Ker sem sedaj trener, sem vodil treninge preko interneta. Se je pa bilo zelo težko privaditi na dom in biti tako dolgo oddaljen od pravih treningov v telovadnicah in izven njih.«

Epidemija je tudi priložnost za razmislek, za obujanje spominov, na to, da morda sedaj še bolj spoznavamo, da ni vse samo po sebi umevno. Česa se spominjate, kakšen je bil vaš začetek, odnos s Fabjanom in ostalimi tekmovalci (z Urško, s Petro, Lucijo ...), Kaj vam je prinesel?

»Vse se je začelo na OŠ Grize, kjer sem pri sedmih letih začel trenirati pri Marjanu Fabjanu. V veliki meri se lahko zahvalim tudi ravnatelju Franciju Žagarju, da je imel posluš za takrat skoraj nepoznano borilno veščino. Ko gledam nazaj, kar težko dojamem, kaj vse smo dosegli v »kratkem času«. Bili smo odlična eki-

pa z vrhunskimi rezultati. Je pa v življenju pač tako, da potem vsak gre svojo pot. Slogan evropske judo zveze je »Judo-more than sport«, kar v prevodu pomeni, da je judo več kot le šport. To pa zaradi tega, ker te ne nauči samo garanja, ampak tudi vrednot, ki so zelo pomembne v vsakdanjem življenju. Mi rečemo osem velikih vrednot. To so spoštovanje, pogum, skromnost, prijateljstvo, čast, iskrenost, samokontrola in vljudnost. Vse te vrednote nam je poskušal »vcepiti« Marjan Fabjan. Sedaj poskušam sam prav to naučiti svoje tekmovalce.«

»Filozofija juda je, da te ne nauči samo garanja, ampak tudi vrednot, ki so zelo pomembne v vsakdanjem življenju. Mi jim rečemo osem velikih vrednot. To so spoštovanje, pogum, skromnost, prijateljstvo, čast, iskrenost, samokontrola in vljudnost. Vse te vrednote nam je poskušal »vcepiti« Marjan Fabjan. Sedaj poskušam sam prav to naučiti svoje tekmovalce.

Za vami je uspešna športna kariera, ste nekdanji prvi judoist sveta, ki je nastopil na treh olimpijskih igrah, bili ste evropski prvak, petkrat bronasti na evropskem prvenstvu ter nosilec več kot petnajstih medalj za veliko nagrado in svetovni pokal. Kako gledate na prehojeno pot?

»Sanje vsakega športnika so osvojitev olimpijske medalje, kar mi na žalost ni uspelo. V Londonu 2012 sem bil najbolje pripravljen, ampak ... Izgubil sem po očitni sodniški napaki, kar me je prizadelo. Pripeljalo me je celo tako daleč, da sem že takrat razmišljal o koncu kariere. Na srečo nisem obupal nad sabo, ampak sem se še bolj zagnano lotil treningov in tekmovanj. To se je nedvomno obrestovalo, saj sem največje uspehe dosegal prav v obdobju po olimpijskih igrah v Londonu. Mi je pa zelo žal, da mi ni uspelo osvojiti olimpijske medalje, saj sem bil res dobro pripravljen.«

Od aktivnega tekmovanja ste se poslovili, ne pa od juda, saj nadaljujete v trenerskih vodah. Kako je torej s tem?

»Po končanih olimpijskih igrah v Rio de Janeiru 2016 sem počasi začel razmišljati o koncu svoje tekmovalne kariere. Ko sem si leta 2017 poškodval koleno, sem nekako že vedel, da prihaja čas, ko bom moral nehati s tekmovanji. Prav v tem obdobju sem dobil ponudbo iz Ljubljane za vodenje Judo kluba Bežigrad. Čeprav se je bilo težko posloviti od svojega domačega kluba, sotekmovalcev in trenerja, sem vedel, da potrebujem neko spremembo. Tako sem v tem ljubljanskem klubu, ki posega po najvišjih mestih na mladinskih in kadetskih svetovnih in evropskih prvenstvih, sedaj zadolžen za razvoj mladih judoistov, od katerih nekateri že trkajo na vrata članskih ekip.«

Želje, načrti ... Kako bo to v prihodnje, saj bomo očitno še nekaj časa pod vplivom koronavirusa? Kako bo s tekmovanji in olimpijskimi igrami, ki so zaradi tega virusa prestavljene na naslednje leto?

Rok Drakšič

»Želja vseh športnikov in trenerjev je, da se stvari čim prej normalizirajo ter da lahko začnemo trenirati in tekmovati. Res je težko za same športnike, da garajo vsak dan, a v bistvu ne vedo, kdaj se bodo lahko dokazali na tekmovanju. Po najboljšem scenariju naj bi se mednarodne tekme v judu

začele v septembru. Vsaj upam, da bo tako. Treba bo narediti nove načrte in se čim bolj pripraviti na naslednje leto. Kot večni optimist pa tudi upam, da bo ta kriza čim manj prizadela slovenski šport in da bomo tako še naprej lahko dosegali vrhunske rezultate.«

Okrepitev pri odbojkaricah

✍️ L. K., T. T.

V ŽOK SIP Šempeter so za novo sezono priskrbeli dve odmevni okrepitevi ekipe. Iz ZDA se vrača Nika Markovič, ki je z mladinsko reprezentanco leta 2015 osvojila srebrno kolajno, iz Calcit Volleyja pa se bo k tretjevršni ekipi minulega državnega prvenstva preselila Nina Kotnik.

»V klubu nismo sedeli križem rok, saj se zavedamo, da bo hitro prišla nova sezona. Tretje mesto v žal nedokončani sezoni pa nam daje obvezo, da bomo še naprej konkurenčni. Ekipo želimo nekoliko osvežiti in dopolniti. Zato smo se dogovorili z Niko Markovič, ki je končala študij na univerzi v Pittsburghu. Odločila se je, da bo eno sezono ostala v Sloveniji, nato pa bo morda nadaljevala svojo pot v tujini. Z njo smo dobili odlično korektorico, prav tako pa

Zaključena tudi prvenstva za mlade

Predsedstvo Odbojarske zveze Slovenije je po prekinitvi članske sezone sredi maja potrdilo tudi zaključek državnega prvenstva pri kadetih, kadetinjah, starejših dečkih in deklicah ter mali odbojki za sezono 2019/2020. Končnega vrstnega reda tekmovanj ni, državnih prvakov OZS ni razglasila.

Odbojkarji pričeli z vadbo

Odbojkarji in Odbojkarice SIP Šempetra se počasi vračajo na teninge. Takoj ko je bilo sredi maja dovoljeno, so vadbo izvajali za vse registrirane športnike na zunanjem športnem igrišču v Šempetru. S 25. majem pa začnejo z vadbo tudi najmlajši. Glede na to, da so tekmovanja tudi v mlajših selekcijah končana, se bodo v obeh klubih posvetili pripravi na novo odbojarsko sezono.

smo iskali novo moč na mestu sprejemalke. To smo našli v Nini Kotnik, ki je zadnji dve sezoni igrala za Calcit Volley. Mislim, da smo z njima dobili dve odlični igralki,« je povedal Seba-

stijan Cilenšek, ki si želi, da bi večina igralk iz minule sezone ostala. Za zdaj je znano le, da bo Šempetranke zapustila Petra Vrhovnik, ki bo končala svojo bogato igralsko kariero.

Soglasno o prekinitvi z Voglarjem

✍️ T. T.

V Rokometnem klubu Zelene Doline Žalec so se sredi maja razšli s trenerjem članske ekipe Bojanom Voglarjem. Kot so sporočili iz žalskega kluba, so se o prenehanju sodelovanja soglasno odločili v osemčlanskem upravnem odboru kluba.

Epidemija koronavirusa je že 11. marca prinesla prekinitve rokometne sezone in konec marca tudi dokončno odločitev RZS o zaključku, s čimer je članska ekipa RK Zelene Doline Žalec po lanskem drugem dosegla tretje mesto v 1. A državni rokometni ligi za ženske. Epidemija je ustavila tudi podporo nekaterih sponzorjev. Zato v žalskem klubu pripravljajo

racionalni scenarij organizacije dela in poslovanja v spremenjenih razmerah tudi za naslednjo sezono, še posebej ker so ekipnemu športu ukrepi postavili več omejitev kot individualnim športom.

Kot so še sporočili iz kluba, RK Zelene Doline Žalec ni klub profesionalnih igralk in trenerjev, zato je pomembno, da tudi v manj ugodnih časih ohranijo zdravo jedro in sledijo cilju kluba. »Vizija žalskega rokometnega kluba ostaja razvoj domačih rokometaric iz lokalnega okolja, ki bodo skozi čas zasedale ključna igralna mesta v članski kategoriji. Posebej v teh negotovih in za šport težkih časih je cilj kluba zagotoviti kakovostni trenažni proces, ki bo omogočal napredovanje in razvoj rokometaric od najmlajših kategorij naprej. Vrhunski rezultati ne bodo ključni cilj kluba. V upravnem odboru želimo ohraniti »zdrav« klub s svojim osnovnim poslanstvom na dolgi rok. To je bilo članom UO tudi ključno vodilo pri odločitvah, povezanih z racionalizacijo poslovanja kluba.«

Delo in aktivnosti s člansko ekipo bodo do dogovora z novim trenerjem prevzeli ostali trenerji v klubu, ta pa bo delo s člansko ekipo predvidoma prevzel z začetkom priprav na novo sezono 2020/21.

UTRIPOV HOROSKOP

OVEN

Pričetek junija se bo odvijal precej stresno. Še zlasti okoli 5. v mesecu, ko bo ob polni luni tudi delni lunin mrk v sorodnem znamenju, bodite zelo previdni. Vaš vladar Mars bo večji del meseca potoval po vodnem znaku, zato se boste srečevali z negotovimi razmerami. 28. junija vstopi Mars v vaše znamenje, zato boste prekipevali od energičnosti in ambicioznosti. Ti dnevi bodo zelo prijetni tudi v čustvenem in ljubezenskem pome-

BIK

Vaša vladarica Venera bo še vse do 25. v mesecu potovala retrogradno, kar bo nekoliko upočasnjevalo vaše aktivnosti in delovanje. Vsekakor se svetuje povečana previdnost pri finan- cih. Ne tvegajte po nepotrebnem, ne opravljajte večjih nakupov, pazite na svoj denar. Tudi v čustvenih zadevah bodite previdnejši, zlasti v času obeh mrkov, ki bosta 5. in 21. junija ob polni luni in mlaju. Zadnja tretjina junija bo postregla z zanimivimi razpleti ter dogodki.

DVOJČKA

Z vsem pomembnejšim delom pohitite in ga opravite v prvi polovici meseca. 18. junija se vaš vladar obrne retrogradno. Zato lahko pričakujete nekaj upočasnevanja pri dogajanju, tudi pri dogovarjanju in komunikaciji. Prav zaradi tega je ta čas idealen za krajše počitnice, če si jih le lahko vzamete. Venera, ki potuje ves junij po vašem znaku, se 25. junija obrne direktno, kar je odlična novica za vse zaljubljene in tiste, ki še boste.

RAK

Mrk vaše vladarice lune nastopi 5. junija, zato se v tem času svetuje povečana previdnost na vseh področjih. Čas novosti prihaja po mlaju, ki se bo zgodil 21. junija sočasno s sončevim mrkom. Merkur ves mesec potuje prav po vašem znaku, kar vam zagotavlja odlično pozicijo za zahtevnejše delo ter komunikacijo. 20. junija vstopi v vaš znak sonce in pričinja se vaša era v tem letu. Z energijo boste ves junij odlično priskrbljeni, zato boste tudi uspešni.

LEV

Precej dinamičen mesec je pred vami. Lahko pričakujete razplete določenih dogodkov, še zlasti v prvih dneh junija. Čas sprememb, pa tudi novosti lahko pričakujete v zadnji tretjini meseca po sončevem mrku, ki bo nastopil ob mlaju 21. junija. Z vstopom Marsa v sorodno ognjeno znamenje boste pridobili ogromno energije. Čaka vas bistveno več prijaznih okoliščin na čustvenem področju.

DEVICA

Junij bo zelo deloven mesec, v katerem boste veliko stvari postavili na svoje mesto. Še posebej uspešni boste v času direktnega gibanja vašega vladarja Merkurja v prvi polovici meseca. Kasneje bo zaradi retrogradnega Merkurja prihajalo do zastojev, čas se bo zavrtel nazaj in morebiti se boste ukvarjali z zadevami iz preteklosti. Tudi vam se svetuje v času obeh mrkov, ob polni luni in mlaju, povečana previdnost v delovanju.

TEHTNICA

Vaša vladarica Venera bo v prvih treh tednih junija potovala retrogradno po znaku dvojčkov. Zato lahko pričakujete določene zastoj. Sprejem odločitev pod tem vplivom se odsvetuje, zagotovo bo obdobje v zadnjih dneh meseca v tem smislu bistveno bolj primerno. Že pričetek junija se bo odvijal v aktivnem in dinamičnem vzdušju, pestro bo tudi vaše družabno življenje. Poudarjeno pa bo delovno področje, kjer velja povečana previdnost.

ŠKORPIJON

Zanimiv mesec je pred vami, v katerem se boste uspešno spopadali z izzivi, še zlasti na delovnem področju. Mars, ki ves junij potuje po sorodnem znaku rib, vam prinaša veliko energije. Izjemne bodo tudi vaše intuitivne sposobnosti. Zato bo odlično, če vas bodo vodili občutki. Pravilno se boste odločali. V prvih dneh meseca se svetuje povečana previdnost zaradi retrogradne Venera. Pazljivo pri denarju, tudi s čustvi ne razmetavajte.

STRELEC

Polna luna bo 5. junija prav v vašem znaku, sočasno z delnim luninim mrkom. Svetuje se povečana pozornost, saj boste preobčutljivi in notranje izredno nemirni. Večkrat se boste distancirali od ljudi in okolice. Prijala vam bo samota, kar ni ravno tipično za vas. Po 21. juniju, ko nastopi mlaj in sončev mrk, se bo situacija spremenila in iz dneva v dan boste postajali bolj družabni. Z vstopom Marsa v znak ovna v zadnjih dneh junija se boste oborožili z borbeno energijo.

KOZOROG

Junija se boste morali za vse nekoliko bolj potruditi, pogosto vam bo primanjkovalo energije. Čas okoli obeh mrkov, lunin 5. junij ob polni luni in sončev 21. junij ob mlaju, se vam svetuje povečana pozornost. Še zlasti bodite pozorni na medosebne odnose, zasebno in na delovnem področju. Retrogradna Venera vam prinaša več vprašanj kot odgovorov. Kljub temu boste lahko razčistili tisto, kar vam že dolgo leži na duši.

VODNAR

Več planetov potuje po sorodnem znaku dvojčka, kar je voda na vaš mlin. Vitalna energija bo v prvih treh tednih odlična, prav tako tudi vaše počutje. Zato vam prav nič ne bo težko, odlično se boste znašli v različnih vlogah. Na čustvenem področju se lahko obudi stara ljubezen ali se na nek način vrne oseba iz preteklosti. Vaše družabno življenje bo zelo intenzivno v prvem delu meseca.

RIBI

22. junija se vaš vladar postavi v retrogradno smer in prinaša potrebo po temeljitem premisleku, kako delovati vnaprej. Z Merkurjem, ki bo potoval po sorodnem znaku, boste usklajeni in še zlasti v drugi polovici meseca vam bo prinašal odgovore, če si boste le postavljali vprašanja. Mars vam prinaša ogromno energije, saj potuje po vašem znaku. Previdno v času mrkov, še zlasti ob polni luni 5. junija.

Niki Franjo Keder, s. p., Migojnice 3, Griže, 090 44 33 in 090 64 35.
Horoskop je pripravila astrologinja Dolores, (090 64 30 in 041 519 265 ter Facebook dolores astro).

PISMA BRALCEV

Zahvala občanom

Spoštovane občanke in občani, dragi prijatelji!

Še ne dolgo nazaj si prav gotovo nihče izmed nas niti v sanjah ni mislil, pred kakšnim izzivom se bomo znašli, pred kakšnim izzivom se bo znašel ves svet, vsa naša civilizacija. Za ceno naše varnosti in zdravja, zdravja naših otrok, partnerjev, staršev, starih staršev, prijateljev, sosedov, sodelavcev, smo z različnimi ukrepi močno posegli v našo kulturo in svobodo, v našo eksistenco ter medosebne odnose. Virus in njegove posledice žal uničujejo vplivajo na mnoge družine in posameznike. Kljub vsemu, smo tu, kjer smo. Virus je v vsakem od nas pustil določen odtis. V nekaterih večji, v drugih manjši. Nekateri ga bodo lahko izbrisali, večina ga ne bo nikoli. Že danes vemo, da bo virus tako ali drugače ostal med nami tudi v prihodnje. Trenutno je prisoten ta virus, jutri bo drugi. Spoznali smo, da se je težko oz. skoraj nemogoče boriti proti naravi. Samo s pozitivnim pristopom, enotni, odgovorni in solidarni drug do drugega, vem, da bomo našli primeren način, kako živeti v takem življenjskem okolju, kako prilagoditi naša življenja in posameznike. To je naloga vseh nas, tako stroke kot politike, vzgoje in izobraževanja, pa tudi vsakega posameznika. Prej ko bomo to ozavestili in sprejeli, lažje bo za vse nas.

Spoštovani, ne glede na vse, kar nas še čaka, vam v tem trenutku želim povedati, kako zelo sem ponosen na vsakega izmed vas! Ponosen sem, da sem župan odgovornim, solidarnim in enotnim, skratka, čudovitim občan- kam in občanom. Iskrena hvala vsem in vsakemu posebej za odgovorna in solidarna dejanja. Ko je bilo najbolj pomembno, smo stopili skupaj, ravnali odgovorno in si v težkih trenutkih med sabo pomagali. Hvala vsem, ki ste donirali osebno zaščitno opremo, denarna sredstva. Hvala vsem prostovoljcem, ki delujete v okviru nalog civilne zaščite, raznašate hrano in tople obroke ter razkužujete javne prostore. Kar dvaintrideset prostovoljk je za občan- ke in občane Občine Braslovče v slabih 14 dneh sešilo okrog 6.000 zaščitnih mask, ki so jih člani vseh sedmih pro- stovoljnih gasilskih društev v občini raznosili po vseh gospodinjstvih v občini. Vsa čast in moj velik poklon! Čez noč smo se morali starši, učitelji in otroci prilagoditi drugačnemu načinu izobraževanja. Hvala vsem in vsakemu posebej za prilagodljivost, strokovnost, veliko angažiranost in predvsem veliko mero razumevanja. Posebno zah- valo bi namenil tudi ožjim članom štaba Civilne zaščite Občine Braslovče pod vodstvom poveljnika Roka Ušena. Ne glede na to, ali je bila noč ali dan, nedelja ali praznik, so svoje delo opravljali vzorno, strokovno in požrtvoval- no ter vedno v korist in varnost vseh občan- kov in občanov. Tudi zaradi pravih in hitrih odločitev namreč še vedno sodimo v ožji krog občin, kjer uradno še nimamo potrjenega virusa COVID-19. Močno si želim in verjamem, da bo tako ostalo tudi v prihodnje.

Spoštovani, življenje ni narejeno iz želja, temveč iz dejanj vsakogar izmed nas. Vsem želim vse dobro! Ostanite zdravi in odgovorni ter, kar je najbolj pomembno, ČLOVEK ČLOVEKU. Skupaj smo in bomo zmogli!

Tomaz Žohar, župan Občine Braslovče

Čuden poseg na Tomšičevi

Žalec je lepo mesto. Da je tako, je treba pohvaliti prizadevanja vseh, ki se trudijo z urejanjem okolice, čišče- njem ulic in sprehajalnih poti, z zasaditvami zelenic in na splošno skrbijo za prijetno in prijazno podobo kraja. Verjamem, da je v ta namen vloženi precej sredstev in se s tako politiko odgovornih na občini v celoti strinjam.

Žal pa se dogajajo tudi nerazumni posegi, ki v trenutku skazijo vse lepe načrte. Ob Tomšičevi ulici pri gasilskem domu stoji komunikacijski objekt. Zelenico v ogradi so zelo redko pokosili in zaradi tega se je na enem delu moč- no razrasel plevel in neke močne, trdovratne, stebelaste divje rastline. Zrasle so krepko preko metra, do dva metra v višino. Potem pa se je lastnik letos, da se zadeva ne bi ponovila, odločil, da bo problem rešil na svoj način. Zele- nico je v začetku meseca pokosil in nato prekril s črno folijo, na katero je položil težke betonske bloke, ki naj bi zavrli vso rast.

Ali mu je uspelo, je ta trenutek težko trditi. Je to rešitev, ki ostaja, se sprašujemo.

Kdo je to, zakaj je to naredil, bo tako ostalo ali je tak poseg priglasil, so vprašanja, ki se nam porajajo.

Janez Prosenc, Tomšičeva ulica 1, Žalec (naslov v uredništvu)

Medgeneracijsko druženje

 Strokovne delavke vrtca Ponikva arhiv vrtca

V okviru projekta Mladi razisko- valec Občine Žalec smo se v vrtcu Ponikva odločili, da v svoj vsakdan vpletemo stare starše, ki so prava zakladnica hudomušnih in zabav- nih idej.

Stari starši so pomemben del vsa- ke družine. Brez njih si naši otroci ne predstavljajo otroštva. Čas, ki ga pre- živijo z njimi, je dragocenejši kot vsa-

ka igrača, sladkarija in darilo. Ker se zavedamo, da so prav oni zakladnica zanimivih in dragocenih spominov in idej, smo jih povabili, da se udeležijo srečanja z nami. V petek, 21. februa- rja, smo se skupaj odpravili na kraj- ši sprehod do gasilskega doma, kjer smo povabljene razveselili s krajšim nastopom, v katerega so se aktivno vključili. Skozi zabavo in smeh so z vnuki premagovali različne gibalne

postaje, se pri tem zabavali in dodob- ra razmigali. Ogledali so si razstavo igrač, ki so jih doma predhodno izde- lali otroci s pomočjo starih staršev. Ob koncu so nas stari starši in otro- ci nasmejali z različnimi šalami, ki so na naše obraze zvabile solze smeha. Po skupnem fotografiranju so otroci z dedki in babicami odšli sončnemu dnevu naproti.

Podpis k sliki

Tudi dan zdravja in ekodan na daljavo

Učenci I. OŠ Žalec arhiv učencev

Jure Rebevšek iz 6. c se je preizkusil v izdelavi ekološkega pokrivala in pripravil pogri-njek za smuti.

Učenec Anže Rozman iz 8. c se je najprej ogled v vajami pred računalnikom, nato pa se je preizkusil tudi v košnji trave.

Kljub zaprtju šole in izobraževanju učencev na daljavo smo na I. OŠ Žalec pripravili dan zdravja in ekodan, ki smo ga učenci izvajali doma. Ob dejavnostih iz čuječnosti in izdelovanju ekoloških izdelkov smo si učenci pripravljali tudi zdrave obroke in poustvarjali.

Zoja Kramer, 8. B: »Dan se je začel tako kot vsak drugi z zajtrkom. A tokrat je bil začetek malo bolj zdrav kot navadno. Nato je sledil »pouk«. Kako je to smešno, pred dvema mesecema so nas starši preganjali od računalnika, danes pa nas prosijo, da »buljimo« vanj.«

Iva Topolovec, 8. B: »Letošnji dan zdravja je bil vse prej kot običajen. Učenci nismo odšli v šolo, kot bi verjetno storili, če nam ta presneta korona ne bi prekrizala poti. Vendar pa drugačen dan zdravja vseeno ne pomeni slabega dneva. Odprla sem prenosnik in poiskala program za dan zdravja na naši šolski spletni strani. Pri priči sem začela z vajami za čuječnost, ki so

se mi zdele zanimive in obenem zelo pomirjujoče, saj sem nekako začutila nekaj, česar drugače ne bi. Težko je zapisati te občutke z besedami. Če želiš vedeti, kakšni so, jih moraš tudi sam občutiti. Postaneš pozoren na reči, ki se ti zdijo samoumevne, pa niso. Lahko smo srečni, da živimo v svetu, kjer smo svobodni in enakopravni, kjer lahko dihamo svež zrak, spijemo kozarec pitne vode ter odidemo brez skrbi na sprehod.«

Ines Salecl, 8. B: »Dan zdravja se mi je vedno zdel kot še en navaden dan, vendar s polno zdravimi stvarmi, ki jih sicer ni v mojem ritualu. A letos sem imela priložnost prav zares izkusiti "zdravje". Spoznala sem toliko stvari, zaradi katerih zaznavam svoje telo, misli, čustva. In koliko stvari imamo, za katere smo lahko hvaležni, a vedno raje pomislimo na vse, česar nimamo. Seveda pa ni dneva zdravja brez miganja, zato sem se odločila poskusiti jogo, ki pa mi je postala zelo všeč. Vedno je dobro preizkusiti

Zala Jurak iz 6. b se je lotila priprave jagodnega zmešančka, ki je videti odlično.

Miha Rozman iz 6. d je zdravje krepil z vrtnimi opravili, treningom za moč pred računalnikom in si je izdelal ekološko pokrivalo.

nekaj novega, saj šele tako ugotoviš, kaj ti je zares všeč.«

Lea Dolar, 8. B: »Ker že vsi vemo, da zaradi trenutne situacije ne moremo ravno potovati po svetu, se moramo sprijazniti in si olepšati dan s tem, kar nas razvedri na preprost način. Mene razveseli dolg sprehod v naravo, zato si ga čim večkrat privoščim. Seveda pa zdrav način življenja niso le sprehodi, smutiji in gibanje. Pomembno je, da smo umsko sproščeni, uživamo v trenutku, se zavedamo svoje okolice, globoko zadihamo in se veliko smejemo, saj tudi to krepi naš imunski sistem – naše telo in duha. Pozornost pa namenimo predvsem družini, saj smo skupaj celota.«

Luka Adrinek, 6. B: »V petek sem dan zdravja obeležil z delovno sprostitevjo, saj sem prvič pred blokom kosil travo. Sosed mi je pokazal, kako moram delati s kosilnico, kasneje pa sem kosil še sam. Priznam, da je bila kosilnica težka in je bilo delo kar naporno. A ponosno sem jo potiskal po travi in si predstavljaj, kako s potenjem za kosilnico skrbim za svoje zdravje. Kljub temu da sem bil utrujen, sem popoldne s sosedmi na pokošeni travi igral nogomet. Starejšim gospem iz bloka to ni bilo najbolj všeč, ker smo bili glasni. Bile so kar malo sitne, mi pa se tudi nisimo dali in vsak zase smo poskrbeli za vik in krik na dvorišču. Ker odrasli vedno zmagajo, smo s sklonjenimi glavami odšli domov.

Tako težko je razumeti vse to in biti zaprt v stanovanju. Vsi smo zdravi, zunaj sije sonce in seveda nas vleče ven. Saj hodimo v hribe in na sprehode, vendar pogrešam brca-nje žoge. Prepovedno je biti na igrišču, a sedaj očitno tudi pred blokom. Vse to me že pošteno jezi.«

Ekodan in ekopesmice

Danes imamo ekodan, da slabo energijo preženemo stran. Za lepo okolje skrbimo in se čiščenja veselimo. Skrbimo za naše telo, zato odidemo na kolo. Masaža nam v tem času pride prav, saj šola na daljavo nam dela malo težav. Ker po dolgem dnevu lačni smo, si pripravimo nekaj za zdravo telo. Utrujeni v posteljo ležemo in sanjamo, da se kmalu spet vidimo.

Brina Kladnik, 6. b

Kako boš ostal zdrav? Ne bom ti lagal. Zjutraj je treba zgodaj vstati in kaj zdravega v sebe dati. Za svoje mlado telo pa bi dobro bilo, da ga fizično zmučiš in se na jogo vključiš. Če si hočeš živce spočiti, je treba globoko dihati in se na kitari izživljati. Tega nikar ne počni sam! Prijatelja dodaj na ekran, da bosta skupaj pela in se fajn imela. Pa ne ves čas nekaj početi, treba je tudi počitek imeti. Drži se teh stvari, da te pri dvajsetih kap ne doleti.

Žiga Novak, 8. a

Knjiga je kot hrana, a za mišice dobra je banana. S hrano telo krepiš, brez informacij iz knjig pa znoriš.

Ker za dušo je potrebna pesniška beseda, prijazna in nežna, včasih tudi nadležna.

Za izklesano telo pojdi na kolo. Naj te strah ne ovira in naj te delo na kavč ne parkira.

Če prebral si pesem do konca ti, želim ti lep preostanek dni, naj zdravi bodo ti, nikoli žalostni.

Enej Faletič, 8. c

Sreča je zelo dober občutek, ko z nekom preživiš lep trenutek. Sreča zna biti tudi moteča, če pa nas kdo prizadene, je tudi v srcu bodeča.

Sreča je, ko ugotoviš, da te ima nekdo rad, in sreča je tudi, ko najdeš zaklad. Sreča je pravo darilo in nič drugega te ne bo razveselilo.

Sreča pomeni, da si srečen, včasih pa si lahko tudi tečen. Sreča zna biti ljubeča, če pa te kdo pusti samega, je pa zelo boleča.

Jaka Jenšterle, 7. C
vsi I. OŠ Žalec

PRVE OBJAVE

Obstaja tisoče stvari

Ali misliš, da si sam, in si zaradi tega obupan? Povem ti, nisi osamljen, čeprav si zaradi samote omamljen. Obstaja tisoče stvari, karkoli ti lahko dan popestri. Če knjige bereš rad, pojdi zanimive knjige brat. Če pesnik si mlad, boš pesmi pisal rad. Če prijatelj pogrešaš, jim »esemes« napišeš ali jih pokličeš. Vidiš, tudi če si sam, obstaja tisoče stvari, karkoli lahko dan popestri. In tudi če si od samote omamljen, nikoli nisi osamljen.

Domen Zupančič, 6. a
OŠ Griže

Sam, a ne osamljen

Sam, a ne osamljen v teh težkih sem dneh, ki polni so čustev ljudi, ki so v skrbeh.

Na tem svetu mnogo nas je. Ali smo osamljeni vsi, ko tišina po ulicah govori?

Mogoče smo res osamljeni, a ne s slabo voljo omamljeni. Pretrpeti je treba nekatere stvari, ki jih potem nikoli več ni (covid-19).

Luka Ostervuh, 6. a
OŠ Griže

Ljubezen

Ko si zaljubljen, si malo čez les, pa saj ne more biti res, da takrat si trčen do nebes.

Rdeč si kot kuhan rak, kadar si zaljubljen kot kakšen bedak.

Četudi močan kot medved si, to nič ne spremeni, ko srce ti v hlačah trepeta, kadar zagledaš ljubega.

Lars Güldenber, 7. a,
OŠ Griže

PRVE OBJAVE

Spoštovana gospa učiteljica!

Razveselil sem se Vaše nove naloge, saj zelo rad pišem in filozofiram. Seveda veliko raje pišem o sebi kot o drugih. Rad bi Vam povedal, da pridno delam domače naloge, ker vem, da mi znanje ne bo škodilo. Vesel sem, da nam dajete jasna navodila, da vemo, kaj moramo narediti. V teh težkih dnevih mi za zdaj nič ne manjka. Hrane imamo dovolj, tudi toaletni papir je na zalogi. Imam ljubezen in zdravje, kar

se je v teh časih izkazalo za veliki vrednoti. Moji dnevi v karanteni se začnejo z delom za šolo in s sprehodom s svojim najboljšim prijateljem kužkom Tysonom in končajo z gledanjem komičnih TV oddaj. Upam, da gre tudi Vam tako dobro, kot gre meni. Zato bom zelo vesel Vašega odziva.

Želim Vam, da bi ostali enaki, kot ste, in da Vas ta karantena ne bi spremenila. Lep pozdrav in ostanite zdravi.

Vaš zvesti učenec Anej Vodončnik, 7. a
OŠ Griže

Na dan upora mu je bilo podarjeno življenje

Darko Naraglav

Franc Poznič ima že petindvajset let drugo srce. Velja za Slovence, ki s presajenim organom živi najdlje.

Zdravniki dnevno doživljajo veličastne zmage, a tudi poraze. Posebno zmago so slavili tudi pred 25 leti, natančneje 27. aprila, na dan upora proti okupatorju, ko so presadili srce takrat 43-letnemu Savinčanu in frizerju Francu Pozniču z Vranskega. Bil je peti Slovenec, državljani mlade države Slovenije, in prvi Štajerec, ki so mu opravili to zahtevno operacijo v naši domovini. Danes pa je po stažu najstarejši Slovenec s presajenim srcem.

S Francem Pozničem sem se imel priložnost že nekajkrat pogovarjati. Prvič sem ga obiskal pol leta po operaciji, nato čez leto dni, nekajkrat sva se vmes še srečala in spregovorila kaj o njegovem počutju in delu. Pred desetimi leti pa je bil tudi organizator prvega srečanja članov sekcije društva Transplant, ki so jim zamenjali srce ali pljuča. Letošnje leto je zanj jubilejno in obiskal sem ga v Parizljah, v Občini Braslovče, kamor sta se z ženo Ivo preselila pred desetimi leti in kjer uživata v miru, naravi in nasploh v prijetnem okolju ob Savinji. Seveda sva se v skladu s korona predpisi pogovarjala na varni razdalji.

V času karantene ostaja doma

Kako se počuti po petindvajsetih letih od presaditve srca? »Skorajda ne morem verjeti, da je za mano že petindvajset let življenja z novim srcem. To je že toliko časa, da se tega spominjam bolj poredko, sploh v primerjavi s prvimi leti, ko sem o tem razmišljal vsak dan. V času koronavirusa, ko sem videl, s kakšnimi napori se borijo zdravniki in medicinsko osebje za življenje obolenih, pa se s hvaležnostjo spominjam vseh tistih, ki so mi dali novo življenje. To znam ceniti in se čuvam, kolikor se da. Lahko rečem, da sem zdrav. Zaradi starosti se več ne ukvarjam toliko s športom, a sem še vedno v dobri kondiciji. Od začetka epidemije oziroma že štirinajst dni pred uradnimi ukrepi omejevanja gibanja sva se z ženo samoizolirala in ostala doma, saj sem se zavedal, da se s tem ne gre igrati. V trgovino so hodili najini otroci, vnuki, dolgčas pa nama tudi ni bilo, saj je dela okrog hiše in na vrtu vedno dovolj. Z zanimanjem sva tudi brala, gledala televizijo in uživala v miru, ki ga tukaj res ne manjka,« z nasmehom pove in dodaja, da zadnjih petindvajset let res živi povsem drugače, polno življenje. Iz onemoglega človeka, že kar starčka, ki je bil že v zgodnjih štiridesetih na robu življenjskih moči, je po operaciji postal nov človek, poln življenja, z veliko energije, radosti in veselim pogledom na svet okrog sebe. Novo srce ga je spremenilo v vseh pogledih, postal pa je tudi velik borec za pomoč in oporo ljudem, ki čakajo na takšne ali podobne operacije. Prav tako je tudi zagovornik in promotor širjenja mreže darovalcev organov, ljudi, ki so ob izgubi svojega življenja pripravljeni dati na razpolago svoje še zdrave organe in s

tem omogočiti življenje drugemu človeku. Gre za človečnost diamantnega sijaja, ki pa zaradi takšnih ali drugačnih razlogov še ni tako urejena, kot bi si želeli in kakršne so potrebe, glede na število tistih, ki čakajo na transplantacijo in novo življenje.

Tri različna obdobja kakovosti življenja

Bila so leta, ko svojega poklica ni mogel opravljati, bil je nemočen, izčrpan ... Zato je bil po operaciji in rehabilitaciji še s toliko večjim veseljem za frizerskim stolom in zaljšal frizure, pričeske svojih znank, prijateljev in drugih strank. Francu je frizerski salon pomenil drugi dom. Šel je po očetovih stopinjah in ni mu žal. Če bi še enkrat izbral svoj poklic, bi izbral prav to delo. Sicer pa sam pravi, da svoje življenje deli na tri dele, na tri obdobja. »Prvi del je trajal do štiridesetega leta, ko sem živel, kot je življenje hotelo. Potem sem živel dve leti tako, kot nisem hotel ne jaz ne kdo drug. Bilo je zelo hudo. Takrat so mi stali ob strani zdravniki in moja družina. Brez njih bi ti leti težko preživel. Bil sem na koncu svojih moči in marsikdo je mislil, da mi ni več pomoči. Operacija z zamenjavo srca je odgnala nepriljubljeno »okostenelo osebo s koso« in mi vrnila življenjskih moči. Sedaj že petindvajset let traja moje tretje obdobje, ki ga živim drugače, tako kot sam hočem. Seveda po pameti, saj sem se in se še zavedam, da je srce vendar dar, ki ga ne smeš zanemariti tudi zaradi spoštovanja in hvaležnosti do neznane darovalca. Vredno je negovanja in ljubezni, saj mi je dalo novo življenje, nove možnosti in radosti.«

Franc Poznič živi s tujim srcem v prsih že petindvajset let.

bljala v nekakšni megli. Težko je bilo, z mano pa je trpela vsa moja družina, žena Iva in sinova Klemen in Matic. Žena je morala podpreti še četrty vogal pri hiši, otroka pa sta ji pri tem zelo pomagala in bila tako precej prikrajšana za brezskrbno otroštvo. Sedaj sem srečen in vesel, da sta znala iz tega potegniti tudi veliko dobrega. Odraščala sta veliko hitreje, kot bi sicer. Danes je tako starejši sin Klemen zdravnik, mlajši Matic pa diplomirani inženir strojništva,« z vidnim zadovoljstvom pove Franc, ki je po desetih letih zdravljenja in še kar znosnega življenja prebolel še dve virusni pljučnici zapored. Ti sta mu najverjetneje pustili usodne posledice na že tako obolelem srcu. S tem pa se je še le prav začela bitka za življenje.

Sedaj že petindvajset let traja moje tretje obdobje, ki ga živim drugače, tako kot sam hočem. Seveda po pameti, saj sem se in se še zavedam, da je srce vendar dar, ki ga ne smeš zanemariti tudi zaradi spoštovanja in hvaležnosti do neznane darovalca. Vredno je negovanja in ljubezni, saj mi je dalo novo življenje, nove možnosti in radosti.«

Umreti ali živeti z novim srcem

»Na kliniki v Trnovem sem postal skoraj doma. Moja zdravnica dr. Irena Keber, ki me je zdravila že prej, je storila vse za moje srce, ki pa je kljub intenzivnemu zdravljenju še naprej počasi, a vztrajno pešalo, z njim pa tudi moje moči. Dr. Kebrova, ki sem ji takrat edini zaupal, mi je spontano, vendar realno predstavila zdravstveno stanje in možnosti za življenje. V enem od pogovorov mi je omenila tudi možnost presaditve srca, česar pa pri nas v Sloveniji takrat še niso izvajali. Edina možnost so bile tuje klinike. Vendar mi je omenila, da imamo tudi pri nas strokovnjake, ki se pripravljajo na tovrstne posege. Skupaj sva se odločila in predstavila me je zdravniku dr. Darku Zormanu, ki se je ukvarjal s pripravo bolnikov – kandidatov za transplantacijo srca. Pri njem sem bil prvič naročen 15. maja leta 1992. Po preiskavah je ugotovil, da sem primeren za takšen poseg. Pred mano je bilo poletje in čas za premislek in odločitev. Resnici na ljubo me je bilo strah, pa tudi počutje je bilo še kar znosno. Za operacijo takrat se nisem odločil. Temu je botrovalo tudi dejstvo, da tega v Ljubljani še niso počeli. Sem se pa zavedal, da dolgo več ne bo šlo tako in bo slej ko prej treba narediti tudi ta korak, če bo možnost, saj bom drugače dokončno omagal,« z rosnimi očmi pove Franc, saj spomin na tis-

ti čas ni prijeten. Bolezen je pri Francu napredovala nezadržno. Zaradi popuščanja srca mu je začela zastajati tekočina v telesu, težko je dihal, vse več noči je prebedel sede, podnevi pa je izmučeno gledal, kako življenje teče mimo njega. »Končno sem zbral toliko poguma in moči. Na začetku oktobra leta 1994 sem se dokončno odločil za transplantacijo. S pomočjo zdravnikov, svoje družine, vere in prepričanja v dober konec sem dočkal dan upora proti smrti, ki se je končal z zmago in novim srcem,« še doda moj sogovornik.

Sedem mesecev čakanja se je obrestovalo

Od odločitve za operacijo do izvedbe je bilo treba čakati sedem mesecev. Treba je bilo namreč dobiti srce darovalca, ki bi ustrezalo laboratorijskim analizam, s katerimi so že pred tremi leti, ko so mu opravili bioskopijo tipizacijo, ugotovili, kakšno mora biti darovano srce. »Morda bi bil celo prvi, ki bi mi ga presadili v Sloveniji, če bi zame našli primernege. Upal sem, da bom enkrat, če ne bo prepozno, tudi sam doživel dan X, katerega izid bo sicer negotov, a druge izbire ni bilo več. Bil sem na poti, ko je bilo treba iti levo ali desno. Živeti še nekaj časa in čakati na »odrešitev«. Izbral sem življenje. Ni bilo lahko. Takrat si je težko zamišljati življenje potem, vsekakor pa so mi vlili pogum že pred mano operirani »srečneži«, ki so uspešno prestali takšno operacijo in zaživel novo življenje,« pravi Franc in dodaja, da jim je takrat kar malo zavidal, da je presaditev že za njimi. Hkrati pa je bil tudi žalosten, ker ni bil med njimi tudi sam. Bilo je pred petindvajsetimi leti. Ura je bila okrog poldneva. Pozničevi so ravno pokosili, ko je na vrata vikenda potrkal znanec in povedal, da zdravnik v Ljubljani želi, da pride Franci takoj v bolnišnico v Ljubljano. Že nekaj dni prej je Franci rekel ženi, da se lahko zgodi, da ga pokličejo na operacijo prav med prazniki, ko se zgodi običajno tudi največ nesreč. »Ob prejetem sporočilu sem doživel nekakšen stres. Prežl me je občutek

strahu in misel, da gre sedaj zares. Mislim pa, da sem odreagirati bistveno drugače, kot sem si domišljal pred tem. Bilo je neko odrešenje in hkrati upanje v novo življenje,« pravi Franci in nadaljuje: »Čez štiri ure sem že bil v bolnišnici. Z mano so bili žena in sinova. Spremljali so me skoraj do operacijske sobe. Hitro sem se poslovil in s tem prihranil sebi in družini mučne trenutke. Moje besede so bile: »Na svidenje jutri.« Skratka, brez poslavljanja in solz.«

»Bil sem na poti, ko je bilo treba iti levo ali desno. Živeti še nekaj časa in čakati na »odrešitev«. Izbral sem življenje.«

Z novim srcem novo življenje

Še približno pol ure je moralo preteči, da so ga pripravili za operacijo. Začela se je okrog 19. ure in zaključila ob 23. uri. To pa je bil po pripovedovanju zdravniškega osebja tudi neke vrste časovni rekord za tovrstno operacijo. »Zbudil sem se ob pol štirih zjutraj v sobi za intenzivno nego. Slišal sem, čeprav oči še nisem odprl, da me nekdo budi. Moja prva misel je bila: ŽIV SEM! Navdala me je takšna sreča kot morda še nikoli prej. Z mislimi sem bil pri svojih domačih in še isti dan popoldan so to radost, čeprav je bilo med nami steklo, doživljal z mano ...« Po operaciji je dobro okrevljal. V bolnici je bil štiri tedne, dva meseca po operaciji pa se je že sam odpravil z avtom v Šmarješke Toplice, kjer je štiri tedne in pod budnim očesom zdravnika ter terapevta krepil svoje zdravje. Ob novem letu sta po nekaj letih z ženo znova zaplesala in nazdravila novemu življenju. Od operacije dalje živi res novo življenje, ki mu ga je dal neznan darovalec, saj zdravniška etika razkritja imena darovalca ne dopušča. Je pa Poznič neko prepričan, da je ta človek imel srce športnika, saj se je po operaciji tudi on sam zelo posvetil raznim športom. V športno srce darovalca še kako verjame. Njegov tek, igranje namiznega tenisa, smučanje, skoki v daljino in še kaj so ga znova popeljali v mlada leta pred boleznijo. O njegovi aktivnosti govorijo tudi medalje, ki jih je osvojil na mednarodnih tekmovanjih transplantirancev v Dublinu, Neaplju in drugod. Njegova specialnost je bila zlasti tek na 100 metrov. Vsekakor pa te aktivnosti ne pričajo o človeku, ki mu je lastno srce pred operacijo napovedovalo smrtno obsodbo. Da je sedaj takšen, gre v prvi vrsti zahvala darovalcu in zdravnikom, še posebej ekipi, ki ga je operirala na čelu z dr. Tonetom Gabrijelčičem, in vsem tistim, ki so predhodno in tudi po tem skrbeli za njega, ne pozabi povedati Franc Poznič, ki je že vrsto let velik promotor osveščanja ljudi, da postanejo darovalci.

**V TEJ HIŠI...
JE POLNO LJUBEZNI
JE VELIKO TOPLIH OBJEMOV
JE ISKRENOST
JE DOVOLJENO DELATI NAPAKE
JE KDAJ GLASNO
JE ČOKOLADA OBVEZNA
JE DRUŽINA NA PRVEM MESTU
JE VELIKO KUHANJA
JE OPROSTI POMEMBNA BESEDA
JE VČASIH TUDI JOK
JE BITI NOR ZAŽELJENO
JE DRUGA PRILOŽNOST OBVEZNA
JE POLJUB ZDRAVILO ZA VSE**

Zanimiv zapis, napisan na steno njihove dnevne sobe.

Prvi znaki bolezni že pri rosnih petindvajsetih letih

Franc Poznič je prvič občutil težave s srcem že v najboljših letih, kmalu potem, ko si je ustvaril dom in družino. Začelo se je z neenakomernim bitjem srca in zmanjšano telesno zmogljivostjo. Vsemu temu na začetku ni posvečal prevelike pozornosti, čeravno je bila kakovost življenja zaradi slabše fizične zmogljivosti malo okrnjena. »Težave so se stopnjevale in obiski bolnišnic so postajali pogostejši. V meni so se začeli prebujati neprijetni občutki, strah, negotovost ... To je začelo najedati tudi mojo psihično stabilnost. Vsi moji življenjski cilji in načrti so se začeli rušiti. Moja prihodnost je postajala vse bolj negotova in se nejasno izgu-

V Sloveniji je največ presaditev srca na tisoč prebivalcev na svetu. V UKC Ljubljana letno presadijo med 110 do 120 organov. Lani je bilo operacij nekoliko manj. So pa presadili 38 ledvic, 22 src, 24 jeter, 11 pljuč (eno na Dunaju) in eno trebušno slinavko. Na čakalnem seznamu za transplantacijo pa je po podatkih s konca lanskega leta 227 bolnikov.

OPTIKA irman
ZALECI VELENJE | LJUBLJANA

NOVO:
Naroči sončna očala
v spletni optiki
www.optikairman.si

SOLANO
high-end performance

Kaj smo v času epidemije najbolj pogrešali?

✍️ Bina Plaznik, Darko Naraglav

V dneh, ko se ukrepi epidemije počasi sproščajo, ugotavljamo, da smo se jim pravzaprav kar dobro prilagodili. A ko bo vse skupaj mimo, jih najbrž ne bomo želeli nazaj.

Naključno izbrane prebivalce Spodnje Savinjske doline smo povprašali, kaj so v času karantene najbolj pogrešali in kaj menijo o tem obdobju omejitev in ukrepov. Se je pokazalo tudi kaj dobrega?

Noah Maček, Podlog: »V času epidemije sem najbolj pogrešal to, da bi lahko šel kaj na morje, in to, da so bile zaprte trgovine, da nismo mogli prehajati med občinami. Kar čudno je bilo, da smo imeli omejeno gibanje. Obdobje ni prineslo ničesar posebej dobrega, saj so nam vse prepovedali, med drugim tudi druženje. V tem ne vidim nič pozitivnega. Kaj pa vem. Jaz se sicer nisem ustrašil, a sem se držal pravil.«

Zvonimir Kugler, Žalec: »V času epidemije sem najbolj pogrešal kolesarjenje. Zelo rad kolesarim od Žalca do Celja in takrat to ni bilo mogoče. Zame osebno je bilo to obdobje sicer v redu. Za državo pa sploh ne, ker je morala spet porabiti veliko denarja. Tega raje ne bom komentiral. In še, glede na to, da so ugotovili, da imajo južne celine, kot sta Afrika in Avstralija, kjer je vroče podnebje, isto epidemijo kot pri nas, menim, da nas čaka še drugi val koronavirusa.«

Martina Ločnikar, Prebold: »Ničesar posebej ne pogrešam v tem času. Sem pa pogrešala to, da nisem mogla obiskati sina, ki živi v drugi občini. To me je najbolj prizadelo. Drugače nisem bila osamljena. To obdobje nam ni prineslo nič pozitivnega. Čeprav sem sama precej prilagodljiva oseba, sem malce potožila. Če pa nekaj rečejo, tako naredim in to upoštevam. Sedaj sem si vseeno malo oddahnila, ko je vsega konec, smo spet bolj svobodni.«

Freja Miklavc, Prebold: »V bistvu v obdobju epidemije koronavirusa nisem ničesar pogrešala. Kar je bilo treba, je bilo treba. Nisem imela problemov s tem. Moški so imeli mogoče malo težav, moj fant je namreč najbolj pogrešal bare. Mislim, da nismo potegnili iz vsega skupaj ničesar, kar bi bilo pozitivno. Kolikor vem, so bili vsi jezni in nezadovoljni z nastalo situacijo, tako da po moje nikjer ni nastalo nič dobrega.«

Jožica Kukec, Kasaze: »Veste, jaz sem ves čas delala po različnih objektih. Po poklicu sem namreč čistilka. Bila sem zelo prestrašena zaradi nastale situacije. Sicer vseskozi pri delu nosim masko in temeljito razkužujem površine. Zaradi nastalih hlapov sem začela tudi kašljati. Zato sem še toliko bolj uporabljala masko, da mi je malce omilila neljubo situacijo. Sedaj je malo bolje. Prehitro je šlo vse mimo. Ne bi rekla, da nam je to obdobje prineslo kaj dobrega, prej več slabega. Po mojem bo prišel še drugi val.«

Božidar Štefan, Letuš: »Jaz nič ne pogrešam. Živim tako kot prej. Nič nisem osamljen. Vnuk je vseskozi hodil zame v trgovino, da se nisem izpostavljala. Sicer sem bil prej navajen, da se dobimo s kolegi na 'pumpi' na kavi, da malo »podebatiramo«. Dobro se mi zdi, da je konec tega in da se lahko spet dobimo. Za celotno državo je bilo to obdobje precej negativno. Pozitivno pa za nekatere, ki so na ta račun odlično zaslužili.«

Larta Bytyqi, Žalec: »Najbolj sem v tem času pogrešala prijatelje. Šola se mi zdi težja, ker se učimo na daljavo. Grozno mi je bilo, ker nismo smeli nič ven. Sedaj se je stvar malce izboljšala. Ne vem, mogoče je bilo to obdobje dobro za živali. Zaradi zmanjšane prometa so bile bolj varne. Sicer pa sem se v šoli na daljavo več naučila kot takrat, ko sem tam prisotna fizično. Opazila sem, da v šoli porabim več časa za učenje, pri učenju na daljavo pa manj.«

Mira Delič, Gmajna: »Ker smo doma na deželi, ni takega problema. Na vrhuncu sem najbolj pogrešala svoje starše. Nisem jih mogla obiskati, ker sta oba starejša, prav tako imata toliko kroničnih bolezni, da nismo smeli imeti stikov. To obdobje epidemije zagotovo ni prineslo ničesar pozitivnega za državo. Če pa dobro pomislim, pa je naši družini prineslo nekaj dobrega, in sicer to, da smo bili malce več skupaj.«

Simona Vitanc, Stopnik: »Vseskozi sem hodila v službo in glede tega ni bilo nič drugače. Vsekakor pa sem pogrešala druženje s prijatelji in drugimi, saj je bilo omejeno. Kar težko smo si predstavljali, da ne moremo početi tistega, kar bi hoteli, a smo to sprejeli in se držali ukrepov. Sicer pa smo bili kot družina ves čas v naravi, spremljali njeno prebujanje in po svoje uživali. Bilo nam je lepo, tako da smo brez posebnih težav nadomestili pomanjkanje širših socialnih stikov, dogodkov ... Sedaj se stanje počasi normalizira, hkrati pa upam na najboljše tudi v nadaljevanju, saj kot opozarjajo pristojni, epidemije še ni konec.«

Uroš Goričanec, Kasaze: »Če sem odkrit, sem najbolj pogrešal druženje s prijatelji, sodelavci ob kavici ali pivu, saj vse do nedavnega tega ni bilo mogoče storiti. Sicer pa ni bilo dosti drugače, saj sem ves čas hodil v službo. Delam v Uniforestu, kjer smo se držali predpisanih ukrepov in uspešno prešli to koronakrizo. Zaradi ukrepov v trgovino nisem veliko hodil in se povsem strinjam z zaprtjem trgovin ob nedeljah. Vsekakor pa nam je ta epidemija odprla oči in smo lahko spoznali, katere stvari so bolj pomembne od drugih. Bolj smo začeli tudi ceniti zdravstvene delavce in druge poklicne profile, brez katerih nam bi bilo v času epidemije še težje.«

Jože Klep, Kamenče: »Moram reči, da mi v tem času karantene ničesar ni manjkalo, saj uživam v naravi in sem rad tudi sam v stiku z njo. Dela je pri hiši vedno dovolj, sicer pa sem v naravi predvsem užival v Libojah, kjer imam kar nekaj zemlje, tako da mi dela res ni zmanjkalo. Tja sem hodil z motorjem in je tudi to bila neka sprostitev. V trgovino sem šel, ko je bilo treba kaj nabaviti, pogrešal pa sem malo frizerja, a je sedaj tudi to rešeno. Če odmislimo vse hudo, kar je prinesla ta virusna bolezen, je prinesla tudi nekaj dobrega. Narava se je odpočila, zrak je čistejši, bolj pa znamo tudi ceniti to, kar imamo.«

Alenka Žnidar, OŠ Žalec: »Glede na to, da sem učiteljica, sem v prvi vrsti pogrešala osebni stik z učenci, čeprav je šolanje na daljavo zelo dobro potekalo. Otroci so bili zelo odzivni in tudi starši, tako da se je nekako vzdrževala učna kondicija. Vsekakor pa sem pogrešala še marsikaj, saj je življenje skorajda obstalo. Ob vseh omejitvah pa je bilo dobro, da živimo na podeželju, da nas obkroža narava in da je vedno dovolj dela v hiši, okrog nje, na vrtu ... Sedaj se vračamo na stare tirnice, česar se vsi veselimo. Je pa ta čas prinesel tudi pozitivne stvari. Naučili smo se malo večje strpnosti drug do drugega, spoznali, kako pomembno je, da ljudje komuniciramo, se družimo ...«

Stane Škapin, Šempeter: »Pravzaprav nisem ničesar pogrešal. Zame se tudi ni kaj bistvenega spremenilo. Življenje je teklo tako kot pred tem, saj sem upokojen. Zaradi težav z zdravjem pa sem tako bolj doma oziroma hodim na sprehod ob Savinji in sem tako vsakodnevno v stiku z naravo. V trgovino je hodila žena, sicer pa pri hiši, na vrtu dela ne zmanjka in sem kaj naredil, kolikor mi je to dovoljevalo zdravstveno stanje. Rečem lahko, da bi virus šel mimo mene skorajda neopazno, če ne bi bilo televizije in ostalih medijev. Najbrž pa je prinesel tudi kaj pozitivnega v zavest ljudi in njihov pogled na življenje.«

Qenaj Djelliza, OŠ Šempeter: »Ta koronavirus je skoraj povsem ohromil naše življenje. Vesela sem, da se sedaj zadeve izboljšujejo in da se življenje počasi vrača v nekdanje okvire. V tem času, od začetka ukrepov za zaježitev tega virusa pa vse do sproščanja ukrepov, sem najbolj pogrešala druženje s sošolci, prijatelji in vse, kar smo skupaj počeli v šoli in popoldan v domačem okolju. Kot osmošolka sem dopoldan in kdaj tudi še popoldne imela dovolj obveznosti s šolo na daljavo, tako da mi ni bilo dolgčas. Vendar to ni isto, kot biti s sošolci v razredu in na igrišču.«

Jani Klasič, Šešče: »Več ali manj sem bil vseskozi v službi, saj smo imeli trgovino z gradbenim materialom in ostalo ponudbo odprto za obrtnike in podjetnike, ki so to potrebovali za opravljanje svojega dela. Že nekaj časa je blago dostopno tudi ostalim kupcem. Vsekakor pa sem v tem času, ko je bila prepoved prehajanja iz občine v občino, zelo pogrešal igranje dvoranskega nogometa s prijatelji v Ljubljani in pa vožnjo z motorjem. Kdaj pa kdaj sem se sicer peljal v službo, kar pa ni bilo kar tako, saj sem se peljal v drugo občino. Ko sem bil doma v Šeščah oziroma v Tremarjih, pa sem čas izrabil za delo pri hiši in na vrtu«

Pavli Ajdišek, Gabersko: »Oba z možem sva upokojenca. Rada kam greva, se druživa, obiskujeva svoje otroke, vnuke, znance, prijatelje, greva na kakšno prireditev, izlet ... Tega pa v minulih tednih zaradi zaprtja občinskih mej ni bilo mogoče narediti Vse je bilo podrejeno tem ukrepom, ostajala sva doma, šla le v kakšno živilsko trgovino, se bolj na daleč pogovarjala s sosedi, predvsem pa sva si čas krajšala z delom okrog hiše, ki ga je vedno dovolj. Ta čas karantene nas je ustavil, nam dal misliti, postali smo bolj racionalni pri nakupovanju in ob tem tudi spoznavali, da ni potrebe tako pogosto hoditi v trgovino.«

Po tridesetih letih neoddaje orožja JLA

✎ D. Naraglav

V Sloveniji je pri neoddanem orožju vztrajalo le 12 občin, med njimi Občina Žalec, ki je takrat vključevala vse sedanje občine Spodnje Savinjske doline.

V teh majskih dneh mineva trideset let, odkar je Jugoslovanska ljudska armada ob pomoči velikosrbskih nacionalističnih oblastniških krogov poskušala v Sloveniji in tudi v Občini Žalec razorožiti teritorialno obrambo. V spomin na čas neoddaje orožja JLA bi moral biti v Medobčinski knjižnici Žalec domoznanski večer, zatem pa tudi odkritje spominske plošče na objektu sedanje Policije Žalec, kjer je bil sedež takratne TO in skladišče orožja. Ker zaradi epidemije tega ni bilo mogoče organizirati v obliki, ki si jo je v letošnjem programu začrtalo predsedstvo OZ VVS Spodnje Savinjske doline, bodo vse skupaj pripravili takrat, ko bo to mogoče.

Spomnimo se, da so se pred tridesetimi leti takratni pripadniki stalne sestave občinskega štaba za teritorialno obrambo na čelu z **Adijem Vidmajerjem** in sodelavci **Emilom Pižornom**, **Zdenkom Terpinom**, **Miroslavom Narakso** in **Tatjano Kuk** ob politični podpori takratnega Sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito temu ukažu uprli in ga niso izpolnili. Jeseni so organizirali razselitev orožja in streliva v tajna skladišča.

Razmere v Evropi in čas odločitve

V Evropi so se proti koncu osemdesetih let zgodile spremembe. V Sovjetski zvezi je Gorbačov začel z »glasnostjo« in »perestrojko«, v Romuniji so usmrtili osovraženega komunističnega tirana Ceaușesca, padel je Berlinski zid, združili sta se Zvezna republika Nemčija in Nemška demokratična republika. Prav tako se je ukinila železna zavesa, bipolarnosti Evrope je bilo konec. Vsi ti in še drugi dejavniki so prispevali k drugi pomladi narodov oziroma k nastajanju novih držav. V Sloveniji so se okrepile težnje po ponovnem vrednotenju bivanja v Jugoslaviji. Začel se je sestanek takrat edino dovoljene stranke, Zveze komunistov, z oblasti. Končna zmaga je bila opravljena s prvimi poveljnimi večstrankarskimi volitvami leta 1990. S tem se je začelo obdobje povečane napetosti med zveznimi oblastmi in njihovo najizrazitejšo represivno institucijo JLA na eni in novoizvoljeno demokratično slovensko oblastjo ter njeno teritorialno obrambo na drugi strani. Kot piše v svojih spominih dr. Anton Bebler, se je s tem, ko je zvezni sekretar za ljudsko obrambo armadni general Veljko Kadrijević javno podprl srbske in črnogorske komuniste ter javno pozdravil dva novoizvoljena komunistična predsednika predsedstev republik (drugi pa takšnih pozdravov

Adi Vidmajer

niso bili deležni), sovražnost do JLA kot institucije zaostrila tudi med številnimi nekomunističnimi strankami, uspešnimi in zmagovitimi v štirih od šestih republik. Bebler nadalje govori o razpadanju Jugoslavije in pravi: »Ko se je dezintegracija titoističnega sistema dramatično pospešila jeseni leta 1989 in v prvi polovici 1990, je vojaško vodstvo JLA skušalo izrabiti zmedo zaradi prehoda iz enostrankarskega v večstrankarski politični sistem. Skušalo je uresničiti dolgo zasledovani institucionalni cilj – preprečiti pojav kakršnekoli možne rivalske oborožene sile, to je teritorialno obrambo v republikah bivše SFRJ,« je v svojih spominih zapisal Emil Pižorn.

Poskus razorožitve TO v Žalcu

Borisav Jović, takratni predsednik Predsedstva SFRJ, je leta 1996 v svoji knjigi Poslednji dani SFRJ, izvodi iz dnevnika, zapisal: »17. maj 1990. Sprejmemo ukrepe, da se v Sloveniji in Hrvaški vzame orožje iz civilnih skladišč TO in se preseli v vojaška skladišča. Ne bomo dovolili, da orožje zlorabijo v možnih spopadih ali za nasilno odcepitev. Praktično smo jih razorožili. Formalno je storil to načelnik generalštaba, toda dejansko po našem nalogu. Slovenci in Hrvati so ostro reagirali, vendar ne morejo nič.«

Takratni komandant Teritorialne obrambe Občine Žalec Adi Vidmajer pa o tistem času pove: »Začelo se

Emil Pižorn

je 16. maja 1990, na dan pohoda stalne sestave TO na železniški postaji Ponikva pri Šentjurju. Sprejel sem pisemsko ovojnico, katere vsebina je bila ukaz o predaji orožja, streliva in minskoeksplozivnih sredstev (MES) teritorialne obrambe v skladišča JLA. Kaj to pomeni, je bilo moje prvo vprašanje, ki sem ga postavil ostalim komandantom občinskih štabov. Vse se je odvijalo tako hitro, da ni bilo časa veliko razmišljati, odločiti se je bilo treba takoj. Naslednji dan, 17. maja 1990, sem o ukazu obvestil predsednika Sveta za SLO in DS pri SO Žalec **Ludvika Semprimožnika**. Izredna seja sveta je bila 19. maja v moji pisarni. Sprejeli smo naslednji sklep, da orožje enot in štabov TO, ki je v obstoječih skladiščih, začasno ostane na teh lokacijah, saj ga lahko po potrebi dodatno zavarujemo. In zavarovali smo ga. Prav na ta dan, torej 19. maja, je pred skladišči TO stalo kar 11 kamionov JLA, ki so prišli po orožje. Odpeljali so se prazni, saj smo skladišča zastražili, odvzema orožja pa nismo dovolili. V Sloveniji je pri taki odločitvi vztrajalo le 12 občin. Vodstvo občine je takrat kot predsednik SO Žalec prevzel **Milan Dobnik**, ki je s tem postal tudi predsednik Sveta za SLO in DS. V pogajanjih o predaji orožja sta pred sejo sveta sodelovala tudi generala JLA Kolšek in Hočevar. Po že omenjenem sklepu sveta Kolšek ni več vztrajal pri predaji orožja, ni nas več prepričeval, temveč je samo naročil, naj sklep odnesemo na pokrajinski štab TO v Celje. Seveda smo se ponovno srečali čez nekaj dni v Žalcu, kjer je bilo zadnje srečanje med generaloma, Milanom Dobnikom, Ludvikom Semprimožnikom in mano. Taktično in modro smo odbili njune želje.«

Član stalne sestave OŠ TO Žalec Emil Pižorn, ki je po osamosvojitvi ostal v sestavi slovenske vojske in je sedaj polkovnik v pokoju, pa se tega spominja: »V ukazu o predaji orožja je pisalo tudi nekaj, kar posebej izpostavljam: »Razdeljeno osebno ali strelno orožje starešinam stalne sestave povleči in predati skupaj z ostalo oborožitvijo in strelivom.« Izpolnitev tega ukaza bi torej pomenila popolno razorožitev Teritorialne obrambe Občine Žalec, če se ne bi pripadniki stalne sestave OŠTO Žalec na čelu s takratnim komandantom Adijem Vidmajerjem in ob politični podpori Sveta za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito pod predsedstvom žal že pokojnega Ludvika Semprimožnika takšnemu ukazu odločno uprli. Z dejanjem nepokorščine smo ohranili vse orožje in strelivo, last »delovnih ljudi in občanov Občine Žalec« oziroma Teritorialne obrambe Občine Žalec in tako bili eden izmed 16. OŠTO v Sloveniji, ki so ravnali, kot so dogodki naslednje leto 1991 pokazali, pravilno in pogumno,« poudari Pižorn in doda: »S tem se je začelo ciklično obdobje napetosti in negotovosti, ki se je navzven manifestiralo v uvedbi stalnega dežurstva in stražarskega varovanja objekta, v katerem je bilo skladiščeno orožje in strelivo TO Žalec. Z 19. na 20. maj 1990 sem bil tudi prvi stražar in dežurni oficir obenem, ki je varoval orožje TO občine Žalec. Nevarnosti, ki je pretela stalni sestavi TO, na svoji ravni nismo zaznavali, s tem pa ni rečeno, da je ni bilo. Tako je Jović v svojem dnevniku 4. julija 1990 zapisal: »... Ukaz vojski (JLA)

V spomin na tisti čas vsako leto na začetku leta Adi Vidmajer (v sredini), Emil Pižorn (prvi z desne), Zdenko Terpin (četrti od leve) in še kdo od predsedstva običajno družine, ki so skrivale orožje (na sliki pri družini Likeb v Založah).

Maja 1990 je bila v Savinjskem občanu na prvi strani objavljena novica o neoddaji orožja.

za začetno stopnjo vojne pripravljenosti bi pomenil, da vojska izpolni svoje načrte ... Orožje TO bi prevzeli tudi še v preostalih 12 slovenskih občinah ...» »Še večja nevarnost oborožene intervencije je pretela v avgustu 1990, ko je Jović zapisal: »Vojska bo dodelala konkretne predloge za Zvezni izvršni svet in Predsedstvo SFRJ v nekaj dneh. Treba jim je pobrati ostanek orožja ter rigorozno uporabiti vse zakonite ukrepe, vključno s kazenskimi pregoni. Nevarnost in tveganje tako za pripadnike stalne in rezervne sestave, ki smo opravljali naloge dežurstva in stražarske službe, sta bila torej zelo velika in nezavedna, pogum pa še večji.«

Razselitev na tajne lokacije

Kot sta povedala Vidmajer in Pižorn, so ciklična stanja napetosti ter realna nevarnost oboroženega posega JLA z nalogo zaseči neoddano orožje pripeljali do odločitve o njegovi razselitvi na tajne lokacije. V načrtih delovanja TO na začasno zasedenem ozemlju so bile predvidene tudi tajne lokacije za hranjenje minskoeksplozivnih sredstev in orožja, imenovanega elementi partizanske baze. V tej situaciji sta se uporaba in aktiviranje orožja pokazala kot neprimerna, saj so bili ob mobilizacijskih zbirališčih enot TO preveč oddaljeni, skratka, organizirani so bili povsem za drugačno situacijo oziroma vojaške okoliščine. »V TO občine Žalec je bilo potrebno razseliti prek 1.600 kosov lahkega pehotnega orožja (kar je več kot 160 zabojev) ter pripadajočo količino treh bojnih kompletov streliva. Minskoeksplozivna sredstva, mine za netržajne topove, bombe ter granate za protiletalske topove 20/1 mm so bili uskladiščeni v skladiščih JLA (zaradi ustrežnejših pogojev hranjenja) in za TO dosegljiva le pod določenimi pogoji in okoliščinami. Osnovna namera je bila razseliti orožje in strelivo čim bližje mobilizacijskih zbirališč enot TO na varne, z ljudmi pokrite lokacije. Spominjam se, da mi je takratni komandant TO občine Žalec Adi Vidmajer dal pri izbiri skrivališč oziroma tajnih lokacij povsem proste roke. Povedal mi je samo to, za katere enote jih je potrebno najti, ter me zadolžil za organiziranje lokacij tajnih skladišč na severnem delu takratne občine Žalec,« pravi v svojih spominih Emil Pižorn in nadaljuje: »Po razmisleku, upoštevajoč temeljno namero in varnostne ukrepe, sem se

neko popoldne, seveda izven rednega delovnega časa, odpravil proti Zgornjim Grušovljam, Založam, Dobriču in Andražu in pri svojih znanih ljudih iskal pomoč za uresničitev tvegane in nevarne naloge, brez varnostnih zagotovil in vedenja, kako se bo situacija odvijala. Posebej poudarjam, da sem pri obiskanih domačinah naletel na pripravljenost pomagati pri uresničevanju naloge hranjenja orožja in streliva. Tako kot čez celotno zgodovino slovenskega naroda sta se tudi tokrat pokazala veliko domoljubje in visoka narodna zavest slovenskega kmeta.«

Potek in kraji razselitve orožja

Adi Vidmajer o tem pravi: »S tem ko nismo izpolnili ukaza, so se začeli hudi dnevi varovanja orožja, in sicer do tistega trenutka, ko smo se spet v veliki časovni stiski odločili, da s pomočjo Postaje milice Žalec, ki jo je takrat vodil **Stane Veniger**, orožje premostimo na rezervne lokacije – na kmetije v Andraž, Preloge, Dobrič, Grušovlje, Prapreče, Šešče in Marijo Reko. V aktivnosti pri prevozu in nameščanju orožja, v razgovore s hranitelji orožja in njihovimi družinami je bilo vloženo ogromno energije. To je bila velika akcija in odgovorna naloga za vse, ki so orožje premeščali, in za vse, ki so ga hranili. Izvršena pa je bila 26. in 27. novembra 1990. Od tega trenutka dalje je bilo še več skrbi, saj mi ni bilo vseeno, kaj se bo dogajalo z novimi skladišči, ki smo jih varovali od daleč.«

Z razselitvijo orožja in streliva so začeli ob 18.00 zvečer 26. novembra 1990 in jo na severnem delu takratne skupne občine Žalec po 12 urah ob 5.45 končali na Vranskem. »Orožje, ki je bilo skrito na tajnih lokacijah, se je iz teh skladišč začelo delno jemati že v aprilu in maju 1991 leta, ker smo morali pred prihajajočim časom zavarovati najbolj pomembne objekte v občini. Takrat so se začeli tudi množični pobegi in prebegi iz JLA v TO. Naš sprejemni center, imenovan »Jezero«, je bil na Dobrovljah. Tam je bilo zbranih veliko število vojakov in nekdanjih oficirjev JLA. Naš 81. območni štab TO jih je zelo dobro varoval ves čas trajanja osamosvojitvene vojne in tudi še po njej,« poudari Adi Vidmajer, ki se je kmalu po osamosvojitveni vojni vrnil v svoj osnovni pedagoški poklic in delo z mladimi.

Družine in ostali, ki so skrivali orožje: Ivanka in Filip Završnik, po domače Batnik, Zgornje Grušovlje, Ema in Alojz Satler, po domače Jajčnik, Založe (Preloge), Ivanka in Avgust Likeb, po domače Brdovšek, Založe (Preloge), Zdenka in Dani Satler, po domače Veternik, Založe (Preloge), Milica in Vili Čremožnik, po domače Krašovec, Andraž (Dobrič) ter Marta in Damjan Kos, Vransko (Prapreče). Na Dobrovljah so orožje skrivale družine Janžovnik, Rovšnik (Jug) in Kokovnik, na južnem delu doline pa Vinko Cijan, Šešče, Zlatko Frelj, Pongrac, Bronka in Drago Lobnikar, Marija Reka; Nanika in Slavko Artelj, Marija Reka in Dom planincev Marija Reka. Orožje in strelivo TO in sekretariata za LO in DS sta bila skrita tudi v Minervi, obrat Ložnica, Žalec.

Orožje, ki ga je imela takratna milica – policija, pa so skrivali: družina Vodeb in družina Železnik iz Pongraca, družina Zupanc iz Migojnic, družina Miklavc iz Sv. Lovrenca, družina Vedenik iz Matk, družina Ropret iz Latkove vasi, družina Ribič iz Brega pri Polzeli, družina Zupanc iz Založ in družina Sluga iz Griž.

V RAVNOVESJU

Iz najboljšega mleka slovenskih kmetij

ZELENE DOLINE

Prvi slovenski proizvajalec s certifikatom »Pridelano/proizvedeno Brez GSO«.

[illegible]

ASELE: šved. kraj **LANIER:** am. pesnik **SALEH:** jem. politik **IONA:** otok v Hebridih **ARNIČ:** oper. dirigent **ARIES:** oven **AAR:** nem. reka **LIPAR:** slo. skladatelj **LINAN:** kit mesto **ELORO:** it. vino **ACIER:** fr. oblikovalec

Nagradna križanka BRGLEZ

Pokrovitelj križanke v maju je podjetje **Brglez, d. o. o., Vransko 17, Vransko**.
Rešitve križanke (samo geslo) pošljite izključno na dopisnicah na uredništvo UTRIP
Savinjske doline, Aškerčeva 9 a, 3310 Žalec, do vključno 15. 6. 2020.

Rešitev križanke iz marčevske številke: ČAS-JE-ZA-MENJAVO-GUM

Nagrajenci: 1. Jožica Pinter, Rimska cesta 87, Šempeter; 2. Ivica Deželak, Zabukovica 66, Griže; 3. Alojzij Rehar, Parizlje 118, Braslovče. Nagrajenci bodo o prevzemu nagrad obveščeni s strani podjetja SKIRO pnevmatik center, Latkova vas 214a, Prebold. Vrednost nagrad je 21 €, 13 € in 8 €.

Izkoristimo tudi dnevni izdih in vdih zemlje

 D. Naraglav

V biodinamiki kmetija predstavlja organizem, katerega organi so njive, travniki, sadovnjaki, rastline, živali in človek. Ti delujejo kot povezana celota. Prav to se dogaja tudi na kmetiji Lukman v Taboru.

Vse več je tistih kmetov in vrtničkarjev, ki na svojih njivah in vrtovih pridelujejo hrano zase in redijo živino po načelu biodinamike. Utemeljitelj takšnega načina kmetovanja je filozof dr. Rudolf Steiner. Po njegovih načelih že osem let delujejo in kmetujejo tudi na kmetiji Lukman v Taboru.

Kot pravijo strokovnjaki s področja biodinamike, je sodobni problem človeštva energijsko obubožana, praktično mrtva hrana, ki ni sposobna dajati človeku tiste vitalne sile, ki jo potrebuje za življenje in reprodukcijo. Temelj biodinamičnega kmetijstva je dojemanje, da živali, rastline in človek predstavljajo celoto, na katero učinkuje celotno vesolje s silami in ritmom planetov našega osončja in ozvezdij živalskega kroga. Bolj ko razumemo to medsebojno vpetost in naravne ritme ter znamo te zakonitosti uporabiti v njihovi polnosti, bolj smo sposobni pridelati zdravo in živo hrano. Biodinamika torej ni le sonaravni način kmetovanja, temveč tudi način življenja, življenjska filozofija. Nanaša se na delo z energijami, ki ustvarjajo in vzdržujejo življenje. Zato biodinamična kmetija predstavlja organizem, katerega organi so njive, travniki, sadovnjaki, rastline, živali in človek, ki delujejo kot povezana celota. Na kmetiji se tako prideluje hrana, lastna semena za nadaljnjo reprodukcijo, s kolobarjenjem se ohranjata naravno ravnovesje in raznovrstnost rastlin, z naravnimi pripravki in biodinamičnimi preparati se ščiti in krepi rastline ter s kompostom trajno oživlja tla.

Nikoli več kemije na zemljo

Na kmetiji Lukmanovih, kjer se prvenstveno ukvarjajo s proizvodnjo mleka in sejejo piro, pšenico, ječmen, goli oves, ajdo, koruzo, korenje, rdečo peso, krompir, že od leta 2012 kmetujejo in vrtnarijo po načelih biodinamike. »Pri nas ni nobene kemije več. Travnike, njive in vrt gnojimo izključno s kompostom, ki ga pripravimo iz hlevskega gnoja, pomešanega s slamo in biodinamičnimi pripravki. Z njimi krepimo tudi žita in poljščine,« pove Damijana Lukman, ki jo je pred leti za tovrstno kmetovanje in vrtnarjenje navdušila kmetijska svetovalka Maja Klemen Cokan. Nagovorila jo je, da se je udeležila začetnega tečaja biodinamike pri Meti Vrhunc na Vrzdencu, priznani strokovnjakinji, ki je biodinamiko pripeljala v Slovenijo. Imela je več predavanj tudi v Taboru. »Ko poslušam njena predavanja, se šele zaveš svoje odgovornosti kot kmet. Zame

je poslanstvo kmeta oživljati zemljo in pridelovati zdravo hrano z vso odgovornostjo do narave in potomcev. Ko se te to spoznanje dotakne, si rečeš, nikoli več nobenega strupa na zemljo.«

Pomembno je kolobarjenje

Pri kmetijstvu je zelo pomembno kolobarjenje, pri biodinamičnem pa še posebej, pravi sogovornica. »S tem se razvrsti čim več različnih rastlin na isti površini zemlje, kar omogoči bolj zdrav in obilnejši pridelek,« poudari Damijana in nato postreže še z nekaj zanimivimi nasveti: »Pri delu na vrtu lahko s pridom izkoristimo dnevni izdih in vdih zemlje. Dopoldne zemlja izdihuje, zato so vse sile in sokovi usmerjeni v nadzemne dele rastlin. Takrat režemo cvetje, obiramo sadje, fižol, paradižnik, nabiramo čaje. Tudi solata, odrezana dopoldne, bo ostala dalj časa sveža kot solata, ki bi jo odrezali proti večeru. Če želimo, da se mokra gredica prej osuši, jo rahlo prekopljemo dopoldne. Popoldne pa zemlja vdihuje in sile in sokovi so skoncentrirani v podzemnih delih rastlin. Zato bodo korenček, rdeča redkvice, krompir ostali dalj časa sveži, če jih popolnimo popoldne. Tudi sadike se hitreje in lepše ukoreninijo, če jih posadimo popoldne. Vsako plitvo okopavanje na za rastlino tipičen dan je kot rahlo gnojenje. Vsi ti nasveti so zbrani v knjigah Praktično vrtnarjenje in v Setvenem priročniku Marije Thun, ki vsako leto izideta pri Založbi Ajde Vrzdenc.«

Dovolj za samooskrbo in še več

Zadnje čase v Sloveniji veliko govorimo o samooskrbi, ki še zdaleč ni takšna, kot bi želeli oziroma bi morala biti, da bi bili neodvisni od raznih situacij doma in v svetu, ki lahko pripeljejo do pomanjkanja. Pri Lukmanovih se tega še kako zavedajo in samooskrbo tudi delujejo, viške pa ponudijo trgu. »Mleko prodajamo sicer v mlekarno Celeia Arja vas, imamo pa tudi redne stranke na domu, ki prihajajo tudi iz Celja in Ljubljane. Poleg tega, da je mleko od krav, krmljenih z biodinamično krmo, je tudi informirano s kodo gospoda Poznika iz Celja. Zato ga lahko uživajo tudi tisti, ki imajo sicer težave z laktozo. Količina zelenjave, ki jo imamo, zadostuje za lastne potrebe. Ko je imamo preveč, kot že nekaj let do sedaj, na dvorišču postavimo mizico z napisom Mizica, postreži si. Na njej ponudimo mladi krompir, korenje, bučke in drugo zelenjavo tudi sose-

Damijana pred svojim biodinamičnim vrtom

dom, ki cenijo naše delo. Ti vedno nestrpno čakajo nanjo, saj vedo, da je pridelana biodinamično, brez kemije. Vsekakor pa je lokalno pridelana hrana veliko boljša in bolj zdrava kot uvožena, ki prepotuje tudi na tisoče kilometrov, leži po skladiščih, hladilnicah in tovornjakih,« poudari Damijana. »Pozabljamo, da svoje gospodarstvo in kmetijstvo krojimo prav vsi potrošniki. Pri vsakem nakupu se moramo vprašati, koga bomo s svojim denarjem podprli. Spremembe, ki jih želimo v svetu, moramo začeti pri sebi. Če želimo boljšo samooskrbo v Sloveniji in bolj zdravo življenjsko okolje, kupujemo hrano od lokalnih kmetov, ki kmetujejo odgovorno do narave in ljudi. S tem bomo izboljšali tudi okolje, v katerem živimo.«

V času pandemije živina mora jesti

Damijana Lukman spregovori tudi o delu in življenju na kmetiji v času pandemije in o morebitnih posledicah. »Ob vseh teh drastičnih ukrepih, ko sta se življenje in svet za hip ustavila, smo kmetje morali nadaljevati delo. Zemlja in živali kličejo, zato se morata življenje in delo na kmetiji nadalje-

Damijana med bogastvom zelenjave in rastlin za biodinamično kmetovanje

vati tako kot prej. Iskreno povedano, pa je delo na naši kmetiji potekalo bolj umirjeno kot sicer, saj so odpadle vse pevske vaje, koncerti, predavanja in druge dejavnosti, ki jih sicer ne manjka. Ostalo je le delo in velika hvaležnost, da imamo gozd, polja in živali, da nismo bili zaprti med štiri stene,« s hvaležnostjo in nasmehom pove moja sogovornica. »Pred dvema letoma sta kmetijo prevzela starejši sin Tadej in snaha Vanja in registrirala dopolnilno dejavnost na kmetiji, in sicer pre-

voze s konjsko vprego. Imata namreč dva krasna konja, s katerima ponujata panoramske vožnje s športno kočijo za šest oseb in lojtrnikom za deset oseb. Vozita pa tudi s poročno kočijo na porokah in drugih slovesnostih. Tu pa je velik izpad dohodka, saj teh dogodkov že dva meseca ni,« pove Damijana. »Sicer pa je zame najlepše delo in veselje sedaj pestovanje vnukov, dveletne Valentine in sedemmesecnega Anžeta, ki dajeta našemu delu in življenju smisel.«

Pet milijonov za namakalne sisteme

 T. Tavčar

Skupna površina vseh sistemov, kjer bodo opravili posodobitve, je 952 hektarjev, uporabnikov namakalnih sistemov pa je 299.

Društvo namakalnih naprav Breg Roje, Društvo namakalnih naprav Kaplja vas in Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije so v letu 2018 na razpis oddali 5 vlog za posodobitev namakalnih sistemov z več uporabniki: Breg, Gotovlje, Šempeter – Vrbe, Latkova vas in Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije. Lani decembra so dobili pozitivne odločbe za stoddostno povrnitev stroškov posodobitev in marca začeli dela v Gotovljah.

Skupna površina vseh sistemov je 952 hektarjev, lastnikov zemljišč na območjih namakalnih sistemov, ki imajo v lasti več kot 5.000 parcelnih števil, je skoraj 500, uporabnikov namakalnih sistemov pa je 299. Skupna vrednost investicije je 5 milijonov evrov. Investitorji posodobitve sta Društvi namakalnih naprav in IHPS. Projekt je financiran s sred-

stvi Programa razvoja podeželja in podukrepom M04.3 Tehnološke posodobitve namakalnih sistemov, ki so namenjeni več uporabnikom.

Obseg je res velik in vloženega je več let intenzivnega dela ter priprav, da so lahko namakalna društva kandidirala na razpisu. Pri pripravi vlog sta sodelovala Kmetijsko-gozdarski zavod Celje in Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije.

Po več kot enem letu po oddaji vlog na razpis so vlagatelji v decembru 2019 dobili končne odločbe, ki omogočajo 100-odstotno povrnitev nastalih stroškov (vključno z DDV), ki bodo nastali s posodobitvijo zgoraj naštetih sistemov.

Društvo namakalnih sistemov Breg Roje je v mesecu marcu že pričelo s posodobitvijo namakalnega sistema Gotovlje, sedaj pa se dela izva-

Pri obnovi namakalnega sistema Breg

jajo tudi na namakalnem sistemu Breg in Šempeter – Vrbe. Izvajalec del je Vodotehnik d. o. o.

Kompletna družina Lukman po domače Malik, oče Janko, mama Damijana, snaha Vanja, sin Tadej ter njuna otroka Valentina in Anže

Letos 12 hmeljarjev na 15 hektarjih zemljišč

📷 D. Naraglav

100-odstotno razgradljiva, reciklirana in kompostabilna vrstica, ki predstavlja okolju prijaznejšo alternativo, je letos še izboljšana.

Irena Roter med predstavitvijo nove, biorazgradljive hmeljske vrvice na hmeljišču, kjer so tudi že uporabili.

Biorazgradljive hmeljske vrvice že v hmeljiščih

V minulem mesecu in nekaj tudi še v mesecu maju so v hmeljiščih pripenjali in pritrdili vrvice, po katerih se vzpenja hmelj. Prav tovrstna vrstica, ki je iz sintetičnega polipropilena, predstavlja pri pridelavi hmelja svojstven problem, saj po obiranju storžkov hmelja ostane prepletena s stebli. Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije (IHPS) na problematiko neizkoriščenega potenciala dragocene biomase poljedelskih kultur, kakršna je hmeljevina, odgovarja z evropskim projektom LIFE Bio

THOP. Z njim so začeli lani julija in po lanskih izkušnjah uporabe na 25 hektarjih hmeljišč je letos izboljšane vrvice na 15 hektarjih uporabilo 12 hmeljarjev.

Projekt financirajo v okviru programa LIFE Evropske unije Ministrstvo za okolje RS, vse občine Spodnje Savinjske doline in Združenje hmeljarjev Slovenije. V okviru projekta, ki se je začel lani poleti in bo trajal tri leta, bodo v slovenskih hmeljiščih uvedli novo bioplastično vrstico, 100-odstotno razgradljivo, reci-

klirano in kompostabilno, saj predstavlja okolju prijaznejšo alternativo. Da bo zgodba zaokrožena, partnerji projekta stremijo k celovitemu izkoristku hmeljevine, in sicer za predelavo hmeljevine ne samo v kompost, ampak tudi v nove bioplastične proizvode v hortikulturnem, kmetijskem in plastičnoembalažnem sektorju. V projektu bodo iz nje izdelali biorazgradljive vrtnarske lončke in biorazgradljivo embalažo za vinske steklenice. Že narejene oblike in testiranja ter vse o projektu si lahko ogledate na spletni strani www.life-biothop.eu/sl/.

Irena Roter iz društva Ekoci je vrstico predstavila na hmeljišču. Z njeno uporabo se bo količina kmetijskih odpadkov v občinah Spodnje Savinjske doline bistveno zmanjšala, v hmeljarstvu pa bo nastal zaključen krog krožnega gospodarstva. Tako se bo zvišala stopnja predelanih odpadnih produktov iz hmeljarske panoge za 100 %, izboljšala energetska učinkovitost za 25 % preko zamenjave nerazgradljive plastike z biopolimernimi alternativami. Emisije toplogrednih plinov se bodo v primerjavi z zdajšnjimi dejavnostmi predelave sintetičnih plastičnih proizvodov bistveno zmanjšale. Naša dolina bo s tem postala primer dobre prakse za vsa druga hmeljska območja ne samo v Uniji, pač pa tudi v svetu.

Preizkušanje novih, biorazgradljivih vrvic BioTHOP že poteka. Lani so jih napeljali na 25 hektarjih hmeljišč in odziv je bil odličen. Nobena vrstica se ni pretrgala in hmelj se je po njej lepo vzpenjal. Portugalski partner jih je lani jeseni še dodelal, glede na poročanje IHPS, saj je bilo nekaj manjših težav na obiralnem stroju. Tako je letos 12 hmeljarjev že napeljalo še izboljšane vrvice na 15 hektarjih hmeljišč. IHPS pa vzorči in analizira vrstico v skompostirani lansk hmeljevini in ugotavlja, kako dobro se je razgradila. Vrstica BioTHOP se pri kompostiranju razgradi na vodo, ogljikov dioksid in organsko maso. V kompostu pa ne ostane nobena umetna snov.

Uživajmo lokalno hrano

📷 D. N.

V Občini Tabor bi moral biti letos že 27. šentjurski sejem. Ker ga zaradi ukrepov proti zaježitvi koronavirusa ne bo, so se odločili vzpostaviti sejmišče kar na spletu in s tem omogočiti svojim občanom in tudi drugim dostop do doma pridelane hrane.

Lokalno pridelana hrana ima mnoge prednosti, sploh v času, ko je svet zaradi pandemije skoraj obstal. Zaradi virusa in ukrepov vlade smo bolj kot običajno vezani na gibanje v lokalnem okolju, poleg tega marsikomu stanje v dolgih vrstah pred trgovino in nakupovanje ob strogih ukrepih ni v nikakršen užitek. Z uživanjem lokalno pridelane hrane spodbujamo domače kmetijstvo, si prizadevamo za vedno večjo samo-

oskrbo in skrajševanje oskrbovalne verige. V svoje prehranjevanje pa vnesemo tudi manj industrijsko pridelane hrane.

Kot so nam povedali v Taboru, se je do sedaj vabilu odzvalo sedem kandidatov, ki prek spleta ponujajo sveže kravje mleko, ješprenj, piščančje, svinjsko in goveje meso, suhomesnate izdelke, hrano za hišne živali, vse vrste zelenjave, kruh, pekovske izdelke in rezance, sadike, dišavnice in balkonsko cvetje.

Na Občini Tabor priporočajo, da se obrnete na domače ponudnike, hkrati pa vabijo vse tiste, ki še imajo ozimnice ali pridelke in jih lahko ponudijo, da to sporočijo, saj na spletni strani redno objavljajo spremembe in osvežujejo podatke o ponudnikih.

Dan veteranov osamosvojitve na GEOSS-u

📷 D. N.

Proslava z naslovom Dan veteranov 2020 je bila tudi posneta in je na ogled na YouTubeu.

Veterani vojne za Slovenijo praznujejo svoj praznik 17. maja. Na ta dan so se leta 1990 v Sloveniji uprli ukazu tedanje Jugoslovanske ljudske armade po predaji orožja. To je tudi dan, ko se je pričel projekt Manevrske strukture narodne zaščite (MSNZ).

Vsako leto se v počastitev tega dogodka, ki je pomembno prispeval k slovenskemu osamosvajanju, veterani zberejo v središču Slovenije na GEOSS-u v Spodnji Slivni pri Vačah. Na dogodku nikoli ne manjka savinjskih veteranov (OZ ZVVS SSD in PVD Sever odbor Žalec). Letošnjega srečanja žal ni bilo zaradi koronavirusa in ukrepov vlade, tako da so morali prvič ostati doma. Je pa dogodek z upoštevanjem ukrepov vseeno bil. Tokrat le z nagovoroma predse-

dnika Zveze veteranov vojne za Slovenijo Ladislava Lipiča in predsednika Zveze policijskih veteranskih društev Sever dr. Tomaža Časa ter krajšim kulturnim programom, ki sta ga soustvarila dramska igralka Klara Kastelec in pihalni oktet slovenske policije.

Oba govornika sta izrekla čestitke ob prazniku vsem veteranom in obudila spomin na osamosvojitveno vojno. Prav tako pa sta bila kritična do sedanjega političnega razdvajanja slovenskega naroda, poskusov razvrednotenja osamosvojitvenega časa in spogledovanja dela politike z državami, ki želijo omejevati demokracijo. Celotna proslava je bila posneta in si jo veterani ter drugi državljani lahko ogledajo preko interneta (Googla) na YouTubeu, Dan veteranov 2020.

Pomniki v geometričnem središču Slovenije, ki izkazujejo obstoj našega naroda in njegov boj do osamosvojitve; od knežjega kamna na Gosposvetem polju na Koroškem, pomnika NOB in do osamosvojitvene vojne leta 1991. Poleg teh obeležij pa je tu še osrednji spomenik Slovenstva s Prešernovimi verz, ki označuje geometrično središče naše domovine.

Vrt v vrtcu

📷 D. N.

Ko smo morali zaradi epidemije ostati doma in bili omejeni le na lastno občino, se je predsednica Turističnega društva Tabor Hani Zamuda s svojim možem Feliksom odločila urediti miniaturni vrt za otroke v domačem vrtcu.

Kot je povedala, se ji je ideja porodila ob pogledu na brsteče maline, ki so se prosto razrašale ob ograji vrta. Z možem sta šla v akcijo in postavila dva lesena stebra in nanju napela žice, na

katere sta jih privezala. Prav tako sta k ograji privezala robide, jih obrezala in vse skupaj temeljito pognojila. Gredico sta opremila z novo leseno oporo, jo razširila in dodatno posadila še jagode. Vse sadike sta označila z lesenimi napisnimi deščicami z ilustracijo sadeža, tako da bodo otroci zlahka prepoznali rastline. Maline in jagode so posajene na gredici 3 x 0,7 m. Enake velikosti bo gredica za zelenjavo in začimbe, ki bo prav tako opremljena z napismi.

»Naš namen je, da damo z nasajenimi in urejenimi gredicami sadja in zelenjave otrokom možnost spoznavanja, učenja in s tem pridobivanja tovrstnega znanja. Upava pa tudi, da bo letina dobra, da bodo otroci uživali pri obiranju sadežev, kar nam bo v veliko veselje in zadovoljstvo,« še pove Hani Zamuda in doda, da bo skrb za rastline prevzelo njihovo društvo, za zalivanje v sušnem obdobju pa naj bi skrbeli otroci s svojimi vzgojiteljicami.

Feliks Zamuda med nameščanjem tablic z napismi in ilustracijo sadežev

Združenje hmeljarjev Slovenije

poziva fizične in pravne osebe, da do **31. 5. 2020** na sedež združenja, **Mestni trg 7, Žalec** podajo **predloge za HMEJARSKEGA STAREŠINO za leto 2020/2021.**

Kandidat mora biti ugleden hmeljar, star najmanj 48 let ali ugleden hmeljarski strokovnjak, z najmanj 10 let dela v hmeljarstvu.

MALI OGLASI

PRAZNJENJE, ČIŠČENJE stanovanj, hiš, garaž in poslovnih objektov. Odvoz kosovnih odpadkov.
Info.: 031 768 870

PEDIKURA - medicinska ali estetska. Tudi na domu!
Moja masaža, Prebold.
Info.: 041 254 640 (Mojca)

TAXI PREVOZI, Janko Vodovnik, s. p.
Info.: 031 746 700, 041 746 700

BUKOVA DRVA, razžagana na 33 cm, PRODAM. Cena »klastre« 280 €, možna tudi dostava.
Info.: 031 786 975

NUDIM NEGO, POMOČ IN PEDIKURO na domu.
Info.: 041 821 218 (Mateja)

Prodam SENO V KOCKAH (2 €) ali v OKROGLIH BALAH (30 €).
Info.: 031 786 975

ANGLEŠČINA + FOTOGRAFIJA
Info.: FB BELLARAY

MASAŽE (klasična, terapevtska, športna, ročna limfna), maderoterapija, sprostitveni tretmaji, pedikura, permanentno lakiranje in gel nohti. Moja masaža, Prebold.
Info.: 041 254 640 (Mojca)

Nudim UREJANJE OKOLICE, obrezovanje grmovnic, košnjo trave in kombi prevoze.
Info.: 070 831 851

PODIRANJE in OBŽAGOVANJE DREVES na težje dostopnih mestih in tudi v strnjenih naseljih – odvoz.
Info.: 031 786 975

Prodam suha BUKOVA DRVA, razžagana na 33 cm, z možnostjo dostave na dom. Cena »klastre« 280 €. Info.: 041 522 560

ODKUPIM starinsko pohištvo, kredenco, mizo, klopi, stole, skrinjo, mizarsko mizo »ponk« in druge predmete.
Info.: 041 623 165

ODDAMO ali PRODAMO, pisarno v Celju, 30 m², možen je tudi najem z odkupom.
Info.: 041 807 060

 MALI OGLASI ZA VSE

Z le nekaj besedami lahko sporočite veliko!
Mali oglasi v našem časopisu že od 5 EUR dalje.
Oglase sprejemamo na utrip@zkst-zalec.si ali 031 623 117.

Pogrebna služba - cvetličarna**MORANA**

GSM: 041 536 408
GSM: 041 672 115
www.pogreb-morana.si
E-mail: morana.steblovnik@siol.net

Aleksander Steblovnik s. p.

Parižlje 11/c, Braslovče Šlandrov trg 42, Žalec
Tel.: **03/700 06 40** Tel.: **03/571 73 00**

*Tam, kjer si ti, ni sonca, ne luči.
Le tvoj nasmeh nam v srcih še živi
in nihče ne ve, kako zelo, zelo boli.*

ZAHVALA

V 90. letu nas je za vedno zapustil dragi mož, oče in ata

STANKO JAGER
(17. 11. 1930–8. 5. 2020)
iz Latkove vasi

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, nam izrekli sožalje in darovali cvetje, sveče, za svete maše in za potrebe cerkve. Prav tako prisrčna hvala gospodu župniku za opravljen obred, gospodu Janezu Jagru za ganljive besede slovesa, Pogrebni službi Ropotar in travmatološkemu oddelku Splošne bolnišnice Celje.

Vsi njegovi

*Kogar imaš rad, nikoli ne umre.
Le daleč, daleč je.*

ZAHVALA

Težko je dojeti, da nas je v 62. letu nenadoma zapustil dragi partner, oče, sin in brat

ANDREJ BOBEK
s Polzele
(13. 10. 1958–5. 2. 2020)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom ter vsem, ki ste ga poznali in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala tudi vsem, ki ga boste ohranili v svojem srcu in v lepem spominu

Žalujoči: partnerka Anica, hči Doroteja z Gregom, hči Mojca z Nenadom, mama Kristina in brat Zlatko

*Ko se utruji dan,
soncu roko podamo
in cvet utrgamo zanj,
ki ga radi imamo.
(T. Pavček)*

ZAHVALA

Z žalostjo sporočamo, da je v 79. letu starosti odšel naš dragi

PETER FAJIĆ
z Ložnice pri Žalcu

Od njega smo se poslovili v družinskem krogu v petek, 8. maja 2020, na žalskem pokopališču. Hvala vsem za izrečena sožalja.

Vsi njegovi

*Ko pošle so ti moči,
zaprla trudne si oči,
med nami mirno si zaspala,
v naših srcih večno boš ostala.*

ZAHVALA

V 85. letu nas je zapustila draga mama, babica in prababica

ANA COKAN
iz Studenc pri Žalcu

Iskrena hvala vsem sosedom, prijateljem, sorodnikom za izrečene besede sožalja, darovane sveče in pisna sožalja. Hvala osebju Doma za varstvo Velenje, pogrebni službi Ropotar, g. Krašovcu in vsem tistim, ki ste bili z mislijo z njo.

Sin Simon in hčerka Anica z družinama

*V sočutju in spominu
najdemo uteho.*

V SPOMIN

Aprila so minila tri leta, odkar nas je zapustila mama, stara mama, prababica in tašča

TEREZIJA RIZMAL LUKMAN
iz Žalca
(8. 11. 1923–6. 4. 2017)

Hvala vsem, ki se spomnite nanjo in jo ohranjate v lepem spominu.

Vsi njeni

*Veš, da je vse tako, kot je bilo.
V vsaki stvari si, ki je v hiši,
v mislih si, besedah naših,
da, celo v sanjah si,
le da korak se tvoj nič več ne sliži.
(J. Medvešek)*

V SPOMIN

Minilo je dve leti, odkar si nas zapustila, naša draga babi

MARIJA ŠANCA
iz Galicije
(1. 6. 1936–11. 4. 2018)

Hvala vsem, ki se te spominjajo in postojijo ob tvojem grobu.

Vsi tvoji, ki te neizmerno pogrešamo.

**SOČUTNI
TELEFON**

Dodajamo življenje dnevom.

OBMOČNI ODBOR

 Ljubljana	 041 365 848 041 365 783	 Gorenjska	 031 614 925
 Maribor	 051 426 578 051 658 854	 Velenje	 051 415 447
 Celje	 051 415 446 051 418 446	 Koroška	 051 441 638
 Murska Sobota	 051 456 470	 Slovenska Istra	 030 689 656
 Dolenjska, Posavje, Bela krajina	 051 454 845	 S. Primorska	 031 606 309
		 Primorsko-notranjska	 051 415 449

*Tu bomo,
ko nas boste potrebovali.*

Slovensko društvo
hospic
25 let

*Utripamo z vami
tudi v težkih trenutkih življenja*

*Zahvalo ob smrti ali spomin
na pokojnike lahko oddate
na utrip@zkst-zalec.si.*

*Prav tako nam na e-naslov pišite v
kolikor potrebujete informacije glede
plačila in cene objav.*

NAGROBNI SPOMENIKI

Kamnoseštvo Franc Kramar s.p.
(prej Marjan Amon s.p.)
iz Šmartnega v Rožni dolini
vam nudi nagrobne spomenike
po ugodnih cenah.
Naročila na tel: 041 428 471

15 % gotovinski popust

*Ko pošle so ti moči, zaprl trudne si oči,
mirno si zaspal, odšel si,
med nami te več ni,
a v naših srcih te nič ne nadomesti.*

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi je na lep pomladni dan za vedno tiho zaspal mož, oče, ded in praded

FRANC PRAPROTNIK

(8. 5. 1925–4. 4. 2020)
iz Pariželj

Tiho in z žalostjo smo se morali posloviti od njega. V najtežjih trenutkih ni bil sam, zato se ob tej priložnosti iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste ga imeli radi, mu naklonili svoj dragoceni čas in prijazno besedo. Iskrena hvala vsem, ki ste bili v teh težkih časih v mislih z nami, za vso podporo in izrečeno sožalje. Hvala vsem, ki boste postali ob njegovem grobu in ga ohranjali v lepem spominu.

Žalujemo vsi njegovi

*Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar družji nas.
So vezi močnejše. Brez pomena
zanje so razdalje, kraj in čas.
(Mila Kačič)*

ZAHVALA

V 91. letu je preminula naša draga sestra, ki je svojo življenjsko pot začela v Svetem Lovrencu, končala pa v Nemčiji.

DRAGICA APPEL, roj. ŽLIČAR

Za njo žalujemo
Renata, Lori, Edi in Pubi s svojimi družinami

*Za dobroto tvojih rok
ostala je beseda hvala,
ki v srcih naših bo ostala
in večno bo lep spomin naté.*

ZAHVALA

V 81. letu je tiho odšel naš dragi mož, oče in ded

JOŽEF RAMŠAK

z Dobrovelj

Iskrena hvala sosedom, prijateljem, sorodnikom in vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani in nam pomagali.

Žalujemo: žena Barbara in hčerke z družinami

ZAHVALA

Ob boleči izgubi očeta, tasta, dedija

ALOJZA ŽNIDARČIČA

iz Šempetra
(26. 6. 1934–6. 5. 2020)

Hvala vsem, ki ste bili del njegovega življenja in ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala sorodnikom, prijateljem in sosedom za sočutje in pomoč, pogrebni službi Ropotar za lep obred. Neizmerno ga bomo pogrešali.

Žalujemo: sinova Bojan in Mitja z družinama

POGREBNE STORITVE IN CVETLIČARNA ROPOTAR Ivan, s. p.

Starovaška 12, 3311 Šempeter

Tel.: 03/700 14 85

GSM: 041 613 269, 041 748 904

V najtežjih trenutkih smo z vami in za vas
dosegljivi 24 ur na dan

*Ni večje bolečine
kot v dneh žalosti
nositi v srcu
srečnih dni spomine ...
(Dante)*

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi drage mame, tašče, babice in prababice

FRIDE ŽGANK

(30. 1. 1937–19. 4. 2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste nam ob težkih trenutkih stali ob strani in nam nesebično pomagali. Iskrena hvala gospodu župniku Branku Zemljaku za opravljen cerkveni obred. Zahvala prijateljici Mojci Florjančič za srčno pomoč v času njenega boja z zahrbtno boleznijo ter patronažni sestri Idi Kolšek za strokovno pomoč v najtežjih trenutkih njenega življenja. Zahvaljujemo se tudi pogrebni službi Ropotar.

Žalujemo vsi, ki te ne bomo nikoli pozabili. - ujeta z lepimi spomini ostajaš v naših srcih Fridika za vedno.

*Spomin ...
Edini, ki ostane,
močan nad vsem,
edini cvet, ki ne ovane,
edini val, ki se ne razbije,
edina luč, ki ne ugasne.*

ZAHVALA

V 74. letu nas je za vedno zapustila, draga mama, babica, sestra in teta

ELIZABETA–LIZIKA PEPEVNIK

iz Vrbja

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste bili v mislih z nami. Posebna zahvala osebju DSO Polzela, posebej zaposlenim na oddelku A. Dragi mama, hvala ti za vse.

Vsi tvoji

*Življenje sploh ni tisto, kar se zdi.
Je le korak na poti k večnosti ...*

ZAHVALA

V večnost je mnogo prezgodaj odšel in nas v 68. letu zapustil

MIHAEL KUDER

iz Šempetra, Sončna ulica 5

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, še posebej družinam Marjana Kudra in Srečka Kudra, družinam Vrhnjak, Šuster, Breznik, Artnik, ostalim prijateljem, sosedom Sončne ulice, znancem za oporo, tolažbo, sožalja in ostale pozornosti v najtežjih trenutkih. Hvala dr. Žanu Ferantu, medicinski sestri Tatjani in patronažni sestri Polonci, župniku gospodu Škofleku, Citi Galič, JKP Žalec in pogrebni službi Ropotar ter vsem ostalim, ki ste ga v mislih skupaj z nami pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujemo vsi njegovi

Zahvale za junijsko številko Utripa sprejemamo do ponedeljka, 15. junija 2020, oziroma DO ZAPOLNITVE STRANI, na utrip@zkst-zalec.si in telefon 03/712 12 80.

*Ta črni dan je moral priti,
ta dan gorja, ta dan solza.
Bolečina da se skriti,
pa tudi solze ni težko zatajiti,
le naše drage mame
nihče ne more več vrniti.*

ZAHVALA

JOŽICA SEDMINEK

(20. 2. 1945–3. 4. 2020)

Ob boleči izgubi drage mamice in mame se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste bili v oporo njej in nam v času njene bolezni, jo obiskovali in ji polepšali zadnje mesece življenja. Hvaležni smo za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter za vsa izražena sočutja v najtežjih trenutkih življenja. Posebna hvala njenim pevkam za poslednje slovo. Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo boste ohranili v najlepšem spominu. Mami, hvala ti za vse. V večnosti se zopet snidemo.

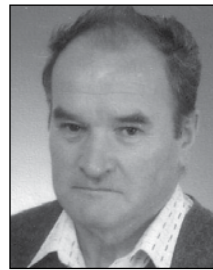
Žalujemo vsi njeni, ki jo neizmerno pogrešamo

V SPOMIN

JOŽICA SEDMINEK 1945-2020

Rodna ti vasica moja, mili moj domači kraj ... Tako se je glasila pesem, s katero smo se od Jožice Sedminek, na njeno zadnjo željo, poslovile članice vokalnega sestava Pevke treh vasi. Slovo je bilo zelo težko, saj smo skupaj prepevale dvajset let. Skupna pevska pot nas je vodila po vsej Sloveniji. Kako rade smo pele pesmi, ki jih je Jožica tudi sama napisala. Naši skupni rezultati so bili zelo dobri, saj smo dosegle regijski nivo, dobile tudi zlato državno priznanje JSKD Slovenije. Jožica je bila najmočnejši člen naše verige. Vztrajala je, da so se ljudske pesmi tudi posnele na CD. Izdale smo kar tri CD-je, izid četrtega je žal prehitela bolezen. 18. novembra 2019 smo izvedle še zadnji koncert ob 20-letnici petja v knjižnici Žalec. Bil je nepozaben večer, obenem pa tudi slovo od našega skupnega petja. Še in še bi lahko naštevale, koliko lepih trenutkov smo preživele skupaj. Kruta usoda nam je prekmalu vzela prijateljico – sopevko. Spomin nanjo in na njen lepi žametni glas bo v naših srcih ostal za vedno. Zadnja pesem, ki jo je napisala, pa naj bo to tudi naša zaključna misel, da je pesem tista, ki družji ljudi, želja v naših srcih tli, da slovensko pesem bi zanamci prepevali. Jožica, počivaj v miru!

Pevke treh vasi

*Prižiga se lučka spomina,
v mojem srcu ostaja tiha bolečina.
Ko gledam naokrog,
povsod se spominjam tvojih pridnih rok.*

V SPOMIN

IVANU CIZEJU

iz Poljč

Danes, 27. maja, mineva 12 let, kar si nas zapustil, dobri mož, oče in stari oče. Uživaj v večnem miru med zvezdami.

Minka

UTRIP Savinjske doline izdaja ZKŠT Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec. Naslov uredništva: Aškerčeva 9 a, 3310 Žalec (v Domu II. slovenskega tabora); telefon: 03/712 12 80, elektronski naslov: utrip@zkst-zalec.si.

Odgovorna urednica: Lucija Kolar; **uredništvo:** Darko Naraglav, Ksenija Rozman, Bina Plaznik, Tone Tavčar; **tajnica:** Karmen Guldemberg; **lektoriranje:** mag. Anita Govc; **oblikovanje:** Lea Gorenšek s. p., **priprava in prelom:** Grafex, d. o. o., Izlake; **tisk:** Salomon, d. o. o. **Naklada:** 11.900 izvodov. Cena časopisa je 1,46 EUR z 5 % DDV. Poslovni čas uredništva je od ponedeljka do četrтка od 8. do 11. ure in od 13. do 15. ure, ob petkih pa od 8. do 11. ure.

V skladu z ukrepi zaradi zajeitve koronavirusa je tajništvo uredništva, do nadaljnjega, v času uradnih ur dosegljivo samo preko telefona ali e-pošte.

Časopis odkupujejo za svoja gospodinjstva občine Žalec, Braslovče, Prebold in Tabor. Utrip Savinjske doline je mogoče kupiti v trgovinah Brglez na Vranskem in Davidov Hram v Andražu nad Polzelo in na sedežu uredništva.

Besedila za rubriko Pisma bralcev ne smejo presegati 1500 znakov brez presledkov. V primeru, da prispejo v uredništvo daljša besedila, si uredništvo pridružuje pravico do skrajšanja po lastni presoji. Če se pošiljatelj ne strinja s skrajšanjem, potem objava ni mogoča. Besedila morajo biti podpisana z imenom in priimkom ter opremljena z naslovom in s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtorstvo besedila. Besedil, ki so žaljiva in so kakorkoli v neskladju z veljavno zakonodajo, ne bomo objavili. Uredništvo ni dolžno objaviti nenarocenih obvestil in besedil. Nenarocenih tekstov in fotografij ne vračamo.

Kozolec za počitek in druženje Jagode vabijo

D. N.

T. T., L. K.

Kozolec je v preteklosti služil za sušenje sena in še kaj, z obnovo pa so mu v Taboru dali novo funkcijo in naredili pomemben korak k ohranitvi etnološke dediščine.

V Občini Tabor se prebivalci trudijo polepšati svoje vasi in življenjski prostor tako sebi kot tudi tistim, ki jih obiščejo ali se le vozijo mimo. Takšen namen ima tudi kozolec s počivališčem, ki vodi v Ojstriško vas in Tabor iz smeri Gomilkega in Grajske vasi.

Že lansko leto je ekipa režijskega obrata Občine Tabor v sestavi Draga Šmita, Antona Drolca in Sil-

va Drobeža ob pomoči prostovoljcev obnovila nekdanji stari kozolec in mu dala novo, podobo. Na novo so namestili late in zamenjali krajne tramove ter ostali dotrajani les. Povsem pa se obnovili streho. Zemljišče je lokalni skupnosti daroval Andrej Kunst z Gomilkega, star kozolec pa Ludvik Miklavc. Kozolec in stičišče obeh cest krasi tudi sakralno obeležje križ, ki ga je daroval Ivan Ropo-

tar iz Šempetra. Za urejenost kozolca je poskrbelo lokalno turistično društvo, ki ga je okrasilo s koruznimi storži in z dvema ličnima ptičjima valilnicama. Okrog so posadili tudi sadna drevesa. Kozolec je prvenstveno namenjen kolesarskemu postajališču. Zato so ob strani iz debla naredili tudi parkirišče za kolesa. Pod njim pa je velika miza s klopmi.

Priznajmo, da nas te dni ob cestah in na izpostavljenih lokacijah s stojnic kar vabijo sladki rdeči sadeži, jagode, ki se jim bodo prav kmalu pridružile tudi češnje. Ampak iz domačih logov so najboljše in tudi letos bodite pozorni, da če jih že ne boste jedli z lastnega vrta, jih kupite vsaj pri lokalnih ponudnikih, ki jih gojijo tako rekoč pred našimi vrati.

Na Kmetiji Kos, po domače pr'Želnik v Kapli (Občina Tabor), poleg jagod pridelujejo tudi šparglje, robidnice, papriko za vlaganje in peko ter paradižnik. Te dni so najbolj aktualne seveda jagode, ki zorijo sproti in jih pri Kosovih do konca junija poberejo nekaj ton. Seveda so aktualni tudi šparglji, a priznajmo, da gremo mimo slastnih rdečih jagod težje kot mimo špargljev.

Drago Kos s slastno ponudbo s svoje kmetije

Pobiranje jagod je v tem obdobju dnevno opravilo.

Mlaj za 1. maj

T. Tavčar

Postavitev mlaja pred domom PGD Parižlje - Topovlje

Zaradi pandemije so bila ob letošnjem 1. maju, prazniku dela, odpovedana vsa srečanja in zborovanja, so pa po dolini marsikje vseeno postavili tradicionalne »mlaje«.

Tudi člani PGD Parižlje - Topovlje so mlaj postavili s pomočjo dvigala pred gasilskim domom in tako obeležili praznik. S tem so simbolno proslavili tudi 40-letnico poveljstva Martina Dernača v PGD Parižlje - Topovlje, ki jo je obeležil v tem mesecu. Takšna obletnica poveljevanja je zelo redek primer, zato jo bodo gotovo obeležili še kako drugače, ko bo to mogoče.

Majski utrinki

L. K. B. Plaznik

Na kolo, za dušo in srce, rožce pa nekoga obdare ...

Privid ali srce me gleda?

Pikapolonica za srečo ...

VABILO

k sodelovanju v izboru »NAJLEPŠI KRAJ, HIŠA IN KMETIJA 2020«

Za sodelovanje v izboru prijavite hišo, kmetijo, poslovni objekt, obnovljeni objekt kulturne dediščine ...

Prijavnice so na voljo v TIC-u Zalec in na www.zkst-zalec.si.

Prijave zbira TIC Zalec do 10. junija 2020.